

Odsey Ogaga

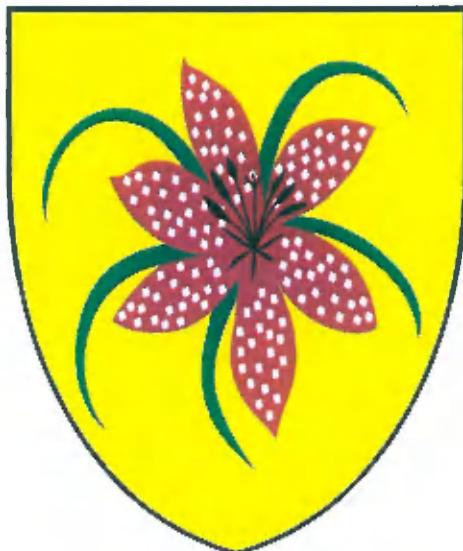
Tudi trzinska
občina ima
svoj grb

Hopsasa,
drajsasa,
pustne norčije

Očistimo
naš kraj

Tomaž rad
pride v Trzin

GRB OBČINE TRZIN

TRZIN

zastava Občine Trzin

napisna tabla Občine Trzin

Mengeška cesta 9

cestni transparent Občine Trzin

Obiščete nas lahko vsak dan (tudi med prazniki) razen ob ponedeljkih!

**PIZZERIA
ŠPAGETERIJA**
da Mattia
MOLJATE, MARIE

Vabimo vas na poskusine.
Pripravili in postregli vam bomo italijanske specialitete:
lazanje, kaneloni, rjavi, ravoli, testenine, pizze, salate, sladice, pršut in vrhninska vina

AST AHAČIĆ SERVIS TRGOVINA Domžale,
Prešernova 1/a,
tel. 061/722 107

prodajalna izdelkov gorenje

POPOLNA IZBIRA BELE TEHNIKE gorenje

Gorenje 2000

Ugodne cene:

- barvni TV gorenje, ekran 51 cm	19.950,00 SIT
- lednišček	1.200,00 SIT
- steklišnik z steklokeramično ploščo	18.205,00 SIT
- pomivalni stroj PMS 45 cm	75.000,00 SIT
- zamrzovalna omara, 100 l	51.600,00 SIT

Izkoristite zelo ugodne cene
Brezplačna dostava, možnost nakupa na več obrokov

Pravi naslov za nakup aparatov gorenje
gorenje

Odpno vsak dan od 8. do 19. ure ob sobotah od 8. do 12. ure

**Trgovska podjetje MIMESA d.o.o. Dobrave 6
IOC Trzin, tel.: 162-12-83.**

ponuja v marčevsko akcijsko prodajo naslednje blaga:

alpsko mleko 3,2 %	1 l Ljubljanske mlekarne	119,90 SIT
alpsko mleko 1,6 %	1 l Ljubljanske mlekarne	119,90 SIT
Radenska	1,5 l PVC	99,90 SIT
olje rastlinsko Sončni cvet	stekl. 1 l	169,90 SIT
pralni pršek Ariel	5,4 kg	1.499,90 SIT
sladkor	1 kg Ormož	149,90 SIT
pivo Union	0,5 l pločevinka	119,90 SIT
pivo Smile	0,33 pivovarna Union	107,00 SIT
vino Janževac	1 l	399,90 SIT
vino Haložan	1 l	339,90 SIT

in še veliko drugih vrst blaga po ugodnih cenah.

Akcija bo trajala od 20.3. 2000 do razprodaje zalog.

Se priporočamo

Trgovska hiša Mimesa D.O.O.

Sašo MEHLE
vt

TRGOVINA
TEKSTILNIH
IZDELKOV

GROBELSKA 8.
1234 MENGŠE
TEL.: 061/737-904

Jani Haljan

Bogata izbira pomladne konfetete za otroke in odrasle!

*V oblačilih iz predajalne
HA-NI bo pomlad lepa.*

*Cene so nadose ugodne, ponudba
pa pestral. Pridite in se
prepričajte sami!*

BIRING

Letnik 1999 - modelsko leto 2000

Canon PRIMA BF-80

Akcijalna cena: 2.890,00 SIT

Nekateri deli vrednosti predstavljajo tega ogledala z minimum 10% popusti.

Poklicite: 1895 501, 1895 584

OPTIKA Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota 9.00 - 12.00

Slovenska 24, P.E. Mengše
tel.: 738-980

BAHNE

Letnik 1999 - modelsko leto 2000

AUDI A4 2.0 25

3.752.000 SIT

ODSEV

SMO PUJSKI ALI NISMO, TO JE ZDAJ TU Vprašanje

Cpel se izlekra prav živahno obdobje. Najprej smo imeli šolske - nekateri tudi drugačne, zimske počitnice, potem pa so se začele pušne norčije in zabave. Tudi kdo vreme na pušno soboto ni bistveno pokvarilo razpoloženja maškar, ki so v sprevodu korakale po trzinških ulicah, in kaže, da bomo takšne sprevode v Trzinu še videli. Mogoče bodo v prihodnjih letih še daljši in še bolj bogati. Tisti, ki so pustovali v dvoranah, pa vreme tako ali tako ni preveč molilo. Priložnosti za zabavo in maškarade je bilo leto res na prelek, saj so tudi v sosednjih krajinah kar lekmovali, da bi pritegnili čim več maškar. Šegavi pust je tokrat nekoliko zagodel ženam, saj je peplično sredo postavil prav na ženski praznik. Eni so rekli, da gre za

simboliko, drugi so se odeli v črmino, velikih duhov pa to sploh ni motilo, in vsi so zatrjevali, da bo prav zaradi nenavadnega spleta koledarskih okoliščin letos še večji pomen dobil materinski dan. Kakor koli že, letošnje pustovanje v Trzinu je bilo drugačno od sedanjih in nekateri so se poštano namaščarili. Če stare šege še veljajo, to pomeni, da smo se Trzinci dosljedno poslovili od zime in nazdravili pomladi.

Starša Zima bo verjetno vsaj še malo žugala z vročim Grintovcem, vendar ji sonce že krepol jemlje sapo. Nenazadnje so se že tudi ptički ženili in ob Gregorjevem smo se poslovili od zimskih luči.

Pomlad pa ne prinaša le rožic in ljubezenskih srečanj. Takrat, ko je travščica in še izelenja zeleneli, se marsikdo tudi ozre okrog sebe in se nemalokrat presenečeno zgrozi, ko vidi, koliko nesnage je pogledalo na planino. Mogoče so se odpadki nabirali skozi vse leto, pa

jih med zelenjenjem nismo tako hitro videli, zato pa tudi vemo, da so se nekateri, ki so se že odločili za spomladanska čiščenja pri sebi doma, odpadkov preprosto znebili kar za prvim ovinkom ali na robu gozda.

Naša občina in večina trzinških društev že napovedujejo, da bodo ludi letos izvedli vsaj eno čistilno akcijo. Prav gotovo je, da bodo letos pospravili še več smeti in odpadkov kol kol, skoraj razumljivo pa ludi ogorčenje nekaterih, ki pravijo, da v čistilnih akcijah sodelujejo le tisti, ki so osveščeni in že sami po sebi ne pacajo in odmetavajo odpadkov v naravi. Prijatelj mi je zadnjič zatrjeval, da so organizirane čistilne akcije le potuha pujsom, saj ti misljijo, da lahko še bolj svinjajo, češ, saj bodo tisti zmešani okoljevarstveniki pospravili za nami.

»Treba bi jih bilo kaznovati, vsakega posebej, potem po tem bi Trzin »čišči in urejen«! je zarabantil moj sogovornik in pridal še nekaj sočnih, jaz pa sem se zamisil, če je njegov predlog sploh uresničljiv.

Na žalost vem, da je za kaznavanje vseh paronov kaj malo možnosti. Povsod ne moreš

postaviti policeja, pa še zakonodaja je taka, da prej tebe kaznujejo zaradi omejevanja osebne svobode, kot pa istega, ki svinja po naravi. Edina možnost je v vzgoji. Šele ko se borno vsi zavedali, kako prav je, da odpadke odlagamo na za to predvidenih mestih, da pomagamo pri njihovem razvrščanju in da smo še zlasti previdni pri okolu najbolj nevarnih odpadkih, se bodo stvari verjetno začele malo spremenjati.

Pa še ena stvar je, ki jo je treba upoštevati.

Če se vsi ali pa vsaj večina trudi za čisto okolje, za pospravilo smeti in pravilno ravnanje z odpadki, potem je tudi lisiš, ki niso prav s srcem za stvar, težko delati drugače, kot delajo. Težko je svinjati tam, kjer je vse urejeno in čisto, saj takoj padaš v oči, lega pa se onesnaževalci običajno najbolj bojijo. Tam, kjer vsi mečajo smeti skozi okna ali po ulicah, nikogar prav posetivo ne prizadene, če še on kaj odvrže, saj je vse svinjsko. Če pa je vse urejeno in če veš, da ljudem ni vseeno, kako izgleda njihov kraj, potem je lisiš, ki bi bili raje pujsi, nekoliko bolj težko pri srcu, če svinjajo nem na očeh.

Prav zaradi tega je zelo dobro, da pripravljamo čistilne akcije in da kar se da dobro skrbimo za urejanje in čistost kraja. Lahko se celo zgodi, da ludi pujsi bolj pazijo na urejenost kraja in mogoče jin to celo pride v kri.

Načrtujte to dosegli, bo Trzin lep in urejen, drugače pa ...

Urednik

13.11.1999

ODSEV · glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika:
Jože Štrih

Tehnični urednik:
Emil Pevec

Urednica fotografije:
Moja Ružičak

Trženje:
Tone Ipac, Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marinka Lukanc

Ostali člani uredništva:
Mateja Erčulj, Urša Mandelj, Nuša Matan,
Viktoria Pečnikar - Oblak, Tanja Preloviček
Marolt, Katarina Rebec, Jože Seljak, Tanja Turk

Tisk:
Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada:
1400 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga
dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in
podjetja v Trzinu.

Naslednje številka Odseva izide
20. aprila 2000.

Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu
Načasne do 5. aprila na naslov:

Odsev, Mengška 9, 1236 Trzin
ali na elektronski naslov
casopis_odsev@hotmail.com

ISSN 1408-4902

PO izdaji Ministerstva za kulturo Republike Slovenije
je št. 216 - 395/97 Krajevi časopisi Odrek spada
med pravilno izdajane zvezdne izdaje iz 13. lokte
letne številke 3, za katere se plačuje 5% davek od
pravilne proizvodov.

»Za pusta sem lahko čisto ta prava
princeska!« »Jaz sem si pa vedno
želela biti levinja.«

(foto: Mojca)

Šponpladi - vedro vode,
pa žlica blata;
jeseni - žlica vode, pa vedro blata.
(Ruski)

ŽUPANOV KOTIČEK

Najpomembnejša naloga občine je zadovoljevanje interesov in potreb občanov, ki jih občina kot ustanova lokalne samouprave s svojimi organi (občinski svet, župan, uprava) lahko zadovolji. Seveda je pri tem potrebno izpostaviti izhodišče, da občina v skladu z ustavo lahko rešuje le zadeve, ki so lokalnega značaja in so brez škode in ne kršijo načela enakopravnosti državljanov. Te zadeve so lahko v eni občini urejene tako in v drugi nekoliko drugače. V skladu s tem načelom so v zakonih določene pristojnosti občin. V zvezi s tem moram po dobrem letu dñi županovanja poudariti, da se iz dneva v dan srečujemo z občani in tudi s predstavnikami pravnih oseb, ki pripisujejo občini pristojnosti in problasti, ki jih v resnicni nlini, ali nasprotno ocenjujejo, da te ali oni zadevi občina nima nikakršne pristojnosti in ji zato tudi odrekajo pravico vmešavanja v lasilna početje. Čeprav je razumljivo, da vse ni moremo do podrobnosti poznati poznanodaje, pa je včasih vseeno nekoliko mučno, če je potrebno koga zelo dolgo prepričevati, da npr. o tem, ali ob državni cesti proti hrupnemu zidu bo ali ne, bo odloča občina, temveč država, in ravno tako tudi o tem, ali bo ta zid iz betona ali iz stekla. Občina lahko podpre zahteve občanov, naj zid bo ali naj ga ne bo, dejansko zagotovili pa tega ne more. Isto velja pravzaprav za večino odprtih vprašanj, neposredno povezanih z rekonstrukcijo G 10.

PRAVNA DRŽAVA – PRAVNA OBČINA

Vprašanje, ali Slovenija je pravna država ali ni, je eno ključnih vprašanj slovenske sedanjosti in prihodnosti, in to ne samo zaradi vključevanja v EU, temveč predvsem zato, ker je pravna država predpogoj, da sploh lahko govorimo o demokraciji. Pravna država se seveda kaže na več ravneh. Ena glav-

nih obeležij pravne države je dejanska enakopravnost vseh oseb pred zakonom oziroma načelo, da nobena okoliščina (ne položaj, ne politična pripadnost, ne spol ali verska pripadnost) ne sme dajati nikomur prednosti pred zakonom. Drugo pomembno načelo je, da sprejeti predpisi veljajo za vse, tudi za liste, ki so jim ob sprejemaju morda nasprostovali. Nič manj pomembno ni pravilo, da so v pravni državi vsa razmerja med državo in državljeni oziroma občino in občani in tudi med državljeni, med gospodarskimi družbenimi itd. urejena s predpisi. To seveda ne pomeni, da je dovoljeno le listo, kar je izrecno dovoljeno, temveč da ni dopuščeno vse listo, kar je z zakonom ali drugim usfreznim predpisom prepovedano. Omenili velja tudi načelo, da predpisi veljajo ne le za državljane oziroma občane, ampak v enaki meri tudi za državo oziroma občino, ki je predpis sprejela. To pomeni, da je omogočive in prepovedi, ki jih določa s predpisi, v enaki meri kot državljen ali občan dolžna sprostovati tudi država oziroma občina in to, bi lahko rekli, vše večji meri in bolj dosledno kot sam državljan ali občan.

NESPOŠTOVANJE PRAVA

Ta sicer splošno znana načela ponavljam predvsem zato, ker je raven pravne kulture v Sloveniji na vseh ravneh nizka. Vsak dan se na ravni države in tudi v občini srečujemo s primeri nespoštovanja predpisov. Vendar to še ni tako zaskrbljujoče, kolikor je hudo to, da številni občani in državljeni, pogosto tudi ljudje, ki opravljajo zelo odgovorne naloge, pozivajo uradnike ali predstavnike države ali občine, naj ne spoštujejo predpisov. Kot župan sem že doživel, da me je direktor nekega podjetja začel zmerjati po telefonu, ko sem mu pojasnil, da pločniki niso namenjeni parkiraju tovornjakov vlačilcev in da to neavzadnje prepoveduje tudi zakon. Odgovor je bil, naj si zakon nekam zataknem. Ne gre za žalitev, temveč zato, da je to stališče izreklo poslovodja podjetja, ki je zadolžen in odgovoren za zakonito ravnanje podjetja, ki ga vodi. Kakšno je polem lahko njegovo vodenje podjetja, če je njegovo stališče do zakonov takšno, kolikor sklepamo iz opisanega odziva. Po drugi strani smo morali v občini v preteklih mesecih večkrat odreči soglasje k načrtom in lokacijskim dokumentom, ki so bili v očitnem neskladju s sprehelimi zazidalnimi ali urediljenimi načrti. In nemalokrat je bil odziv na odločitev delavca v upravi očitki, češ da občina sili investitorja v času gradnje, kajti on da bo kljub neskladnosti s predpisom svoj načrt uresničil in gradil v nasprotlju s predpisom. Logika je sprevržena, saj tak

vlagatelj zahteva, naj občina krši svoj lastni predpis, da bi on na videz čist.

O tem kajpak ne pišem zato, da bi komu kaj očital, temveč zato, ker se bojim, da bomo s takšnim ravnanjem in tolikšnim nespoštovanjem načel pravne države prišli v hude težave na poti v Evropo. Žal zgled za takšno ravnanje zelo pogosto dajejo občanom in organom na nižjih ravneh tudi najvišji organi in predstavniki države. Kolikokrat se je že izkazalo, da je npr. vlada s filozofijo v žepu podpisala dogovor ali predlagala zakon, ki ga nalo sama ni spoštovala. Vlada zapisa v zakon, da mora npr. nek državni sklad vse svoje viške pritrdovki nakazovati na žiro račun državnega proračuna, nato pa ista vlada sprejema sklep, s katereim omogoča prilokomilno ravnanje ipd.

Najslabše pa je, da nespoštovanje zakonov prekolesje pripelje do zagat, iz katerih se je nemogoče izkopati naše spreheljiv načrt. Če občina dovoli enemu investitorju gradnjo v nasprotnju s spreheljim zazidalnim načrtom, tako da pozida 90 % parcele na mestu 60 %, kolikor dočaka zazidalni načrt, mora to naslednjih dovoliti tudi drugemu, ker ji bo sicer ta očital diskriminacijo. In polem oba pridel na občino z zahtovo, naj ima zagotovi parkirišča (s sredstvi davko-plaćevalcev), ker na svojih parcelah nimata prostora zanje. Isto lečuje te zgodbe. Se bolje rečeno: tako sni tekle zadnjih pet, morda deset let. Občina Trzin pa se zdaj spopada s posledicami in tudi z nadaljnimi zahtevami, naj še naprej dovoljuje izgradnjo predpisov, če je to bilo že doslej dovoljeno. In čeludi se utegnemo komu zamestiti, skušamo v občini izboljšati stanje na področju "pravne občine" in hkrati, kolikor je mogoče, popraviti posledice pretekle nedoslednosti, seveda tako, da ne bi povzročili škode.

Trzin,
marec 2000

Župan Tone Peršak

**Telefonske številke
Občine Trzin so:**

726 - 100

in

726 - 110

Elektronska pošta:

info@obcina-trzin.si

ČIGAV JE KULTURNI DOM

P

oslopje, v katerem ima sedež naša Občina in v katerem je dvorana KUD-a, je nosilo res lepo število imen: kulturno-prosvetni dom, zadržni dom, kulturni dom, dom DPO in še bi lahko naštevali. Ima pa ljudi dokaj pestro zgodovino, zato ni čudno, da prihaja do najrazličnejših zapietov, še zlasti glede lastnišva.

Zemljišče, na katerem stoji poslopje, je tržinski prosvetno društvo leta 1929 za 30.000 dinarjev odkupilo od sorodnice umrlega Oražma iz Mengša. Dom so začeli graditi spomladis 1930 po načrtih Mila Perneta. S prostovoljnim delom se je pri tem izkazalo 449 domačinov, precej tržinskih gospodarjev pa je za dom prispevalo ljudi gradbeni material. Društvo je za dom pri hraničnici in posojilnici v Mengšu dobilo 50.000 dinarjev posojila, Banovinska uprava v Ljubljani pa jim je dala 20.000 dinarjev podpore. Dom je bil do jeseni že toliko zgrajen, da so imeli v njem marljovanje in miklavževanje. Del denarja, ki so ga potrebovali, pa so dobili ljudi tako, da so kar v nedokončanem domu uprizorili več predstav. Dom je bil slavnostno odprt

Prosvetni dom leta 1931

5. julija 1931, na nedeljo popoldne. V novem domu je leta 1934 dobilo prostore za vadbo in nastope tudi novoustanovljeno sokolsko društvo v Trzinu. Plačevali so nekaj najemnine. Parlizani so dom 15. januarja 1944 požgali.

Povojna obnova požganega doma

Po vojni so dom na pobudi kulturnega društva obnovili. Z delom so začeli 1. julija 1946 in spet so se s prostovoljnimi delom najbolj izkazali Trzinci sami. Po dveh mesecih je bilo postopje zasilno obnovljeno, tako da so že 5. oktobra v obnovljenem domu uprizorili igro Franca Saleškega Finžgarja Divij lovec. Dom pa še dolgo ni bil povsem obnovljen in dokončan. Kljub temu da so pri obnovi pomagale ljudi

druga krajevne organizacije, je društvo zaradi obnove prisko v precejšnje dolgove. Jeseni 1951 so domu dodali prizidek, zadržni dom, v katerem je svoje prostore dobil Krajevni ljudski odbor Trzin, v domu pa sta bili ljudi kmetijska združba in Trgovina. Leta 1956 je dom dobil novo fasado, ki se od tedaj ni bistveno spremenila.

Po vojni so večino kulturnih in športnih domov prepisali Parlizanu Slovenije, vendar so člani Kulturnega društva 13. oktobra 1964 sklenili, da mora ta organizacija dom prepuščiti v upravljanje društvu, z domom pa je dejansko upravljala takratna Krajevna skupnost. KUD Franc Kotar Trzin in KS Trzin sta vlagala v obnovo in posodabljanje doma, hkrati pa so v

njem gostili tudi druge tržinske društvene organizacije. Med drugim je v prostorih pod odrmom pred 25 leti imela svoj sedež tudi redakcija Odseva, ki je delovala v sklopu takratne mladinske organizacije. Ko smo v Trzinu dobili občino, je ta med drugim s svojim odlokom lani, na svoji 4. redni seji, ki je bila 8. marca, prevzela lastništvo nad zgradbo in jo dala v trajno posest in upravljanje KUD-u Franc Kotar Trzin. Občinsko vodstvo se je za to odločilo v skladu z Zakonom o športu iz leta 1998, saj ta omogoča, da občine posamezne športne in druge objekte razglasijo za objekte občinskega pomena.

Trzinci nismo lastniki doma

Na Občini so mislili, da so s tem rešili problem lastništva in za letos so načrtovali dodalno uređitev stavbe. Nameravali so predvsem polepšati njeno zunanjost in urediti izolacijo v poslopju. Za to so v občinskem proračunu namenili nekaj sredstev, za katere so strokovnjaki, ki bi sanacijo izvajali, ocenili, da naj bi za načrtovana dela zadostovala. Ko so želeli prijaviti sanacijska dela, pa jim pristojne službe niso zelele

izdati dovoljenje, saj nimajo soglasja lastnika – to je ŠPORTNE UNIJE SLOVENIJE, ki je naslednik Parlizana Slovenije. Športna unija je na vsem lepem lastnik poslopja, ki so ga Trzinci naredili s svojimi rokami in svojim denarjem. Nihče od članov Športne unije ni nikoli niti mignil za tržinski kulturni dom, zdaj pa se šopirijo kot lastniki in ljudi občinska uprava ni na svesjem, ampak gostuje pri njih.

O razpletu zgodb bom poročali v prihodnjih številkah, že zdaj pa je med Trzinci slišati, da bomo šli tudi na ulice, če bodo nepoklicani v Ljubljani želeli krojiti usodo našega kulturnega doma.

Miro Štebe

TUDI TRZINSKA OBČINA IMA SVOJ GRB

Na dnevnem redu 15. redne seje Občinskega sveta, ki je bila 6. marca, je bilo spel 12 točk, pred začetkom zasedanja pa so s predloga dnevnega reda umaknili prvo točko: Zaključni račun Proračuna Občine Trzin za leto 1999 in Poročilo o dosegencih ciljev s področja občinskih pristojnosti, na dnevnem red pa so uvrstili novo točko Financiranje specialnega pedagoga v Zdravstvenem domu Domžale. Zaključni račun proračuna Občine so preložili na naslednjo sejo in kot je napovedal župan Anton Peršak, se bodo prav zaradi lega svetnik verjetno morali še ta mesec zbrati na izredni seji.

Vladna služba je povabilovala občinsko vodstvo

Kui prva točka sta tako prišla na vrsto dve sprememb občinskega statuta. Župan je povedal, da so v začetku februarja v okviru svojih obiskov slovenskih občin župana in uprave Občine Trzin obiskali predstavniki vladne službe za lokalno samoupravo. Ko so se seznanili z razmerami v naši občini, so vladni predstavniki naše občinsko vodstvo povabilili za zelo hitre uredevanje aktov, ki urejajo delovanje občine (statuta, poslovnika in drugih aktov), še zlasti pa so povabilili relativno hitro rešitev vprašanj delitvene bilance. Ko so ocenjevali statutarne akte, so ocenili, da so nekatere zadave v naši občini podrobnejše urejene kot v večini drugih občin, pri Statutu Občine Trzin pa so predlagali dva manjša, lahko bi rekli - skoraj redakcijska popravka. Vladna služba je predlagala tudi dve manjši spremembi sklepov s področja volitev in imenovanj. Člani Občinskega sveta so brez posebnih zapletov sprejeli vse omenjene spremembe, spremembi občinskega statuta v prvi obravnavi, spremembi v zvezi z volitvami in imenovanji pa sa začeli veljati z objavo v Uradnem vestniku Občine Trzin v tej številki Odseva.

Dobili smo občinski grb

Tudi druga obravnavna odloka o občinskem grbu in zastavi ni bila posebej polemična. Predsednik komisije za občinska priznanja, proslove in promocijo občini Jože Stih je povedal, da so v predlagani grb, ki ga je narisal g. Kocbek in ki ga je občinski svet izbral ob prvi obravnavi, vnesli nekaj manjših popravkov. Pri grbu je zeleno obrobo zamenjal črno, na zastavi pa je barva vsebine grba (v našem primeru cveta) v zgornji polovici zastave zlata oz. rumena, kot podlaga pa je v spodnji polovici. Nekoliko so spremenili tudi odtenke barv v gr-

bu. Med razpravo so največ pozornosti namenili pravilnemu izobičajjanju zaslave in v kakšnem položaju je grb na zastavi, če je ta postavljena pokončno. Avtor grba je izrisal tudi primerek namizne zastavice, kjer je grb postavljen pokončno slikeč zastavi, ob tem pa so svetniki pojasnili, da gre pri tem le za znak in da je uradna zaslava občine lakša, kot so jo izbrali. S tem je Občina dobila svoj grb in zastavo, je pravzaprav narejen precejšen korak na poti k večji prepoznavnosti Trzina. Z grbom in zastavo bomo zdaj lahko označili občinske meje, občinska poslopja, na grb so čakali snovniki občinskih prospektov, zemljevidov in spletnih strani, nerazčrnje na bomo svoj grb verjetno lahko napolili tudi na avtomobilskie tablice. Od lega, kako bomo grb predstavljali in kakšne rezultate bomo imeli, bo odvisno, kako nas bodo drugi poznali.

Za več čistoče v Trzinu

K boljši urejenosti in prepoznavnosti Trzina bo prispeval tudi odlok o ravnjanju s komunalnimi odpadki in občini, ki so ga svetniki sprejeli v nadaljevanju seje. Po prvi obravnavi je odlok dobil nekaj dopolnil. Svetnik Romeo Podlogar je tako predlagal dopolnil o tem, da lahko občani sami kompostirajo biološke odpadke, da pa mora biti kompost od stanovanjskih hiš oddaljen najmanj 10 m in da mora biti ustrezno opremljen in omejen. Na kompost tudi ni dovoljeno odlagati ostankov jedi in drugih odpadkov, ki privabljajo mrčes. Eden od svetnikov je pripomnil, da je zahteva po oddaljenosti 10 m od stanovanjskih objektov nekoliko prelirana, vendor so svetniki dopolnilo vseeno večinsko sprejeli. Odlok pa so dopolnili tudi z nekaj predlogi komunalnega podjetja Prodnik, ki odvaja odpadke. Med drugim je zdaj dokončno, da je treba zabojnike s smetmi na mesta za odvoz odpadkov postaviti najmanj do 5.

Spet ugodna posojila

Na marčevski seji je občinski svet ponovno sprejel razpis ugodnih posojil za kmetovalce in podjetnike. Ob tem je predstavnik strokovne službe povedal, da je bilo za lastnika posojila med podjetniki zelo veliko zanimanja, med kmetovalci pa nekoliko manj. Tudi letos se posojilo zelo ugodna. Lečna obreslna mera znaša TOM + 1,5, doba vračanja posojila pa znaša 5 let. Za posojila za kmete je letos namenjenih nekaj več kot 23 milijonov tolarjev, za podjetja in samostojne podjetnike pa nekaj čez 40 milijonov. Razpis je odprt po porabe sredstev, neporabljenih sredstev iz enega segmenta pa se lahko po potrebi prerezpredijo v drug segment, torej ali za kmetijsko ali pa za podjetništvo. Posamezne prosilec lahko dobti v koledarskem letu posojilo v višini 5 milijonov SIT.

V pomolu občanom pa bo tudi pravilnik o kriterij za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči. Gre pravzaprav za pravilnik, ki so ga uporabljali že doslej in je prevezel od domžalske občine. Ker so se merila iz lega pravilnika pokazala kot ustrezna, so jih tržinski svetniki sprejeli brez posebnih pomislkov.

S področja socialne tematike je tudi sklep o sofinanciranju specialnega pedagoga v Zdravstvenem domu v Domžalah. Gre za okrepitev strokovnega kolektiva Zdravstvenega doma v Domžalah, ki bi lahko zagotovil ustrezno pomoč razvojno motenim otrokom in njihovim staršem ter ludi vzgojiteljem. Stroški bodo v sorazmernih deležih krije občine z območja nekdanje občine Domžale. Direktor Zdravstvenega zavoda Domžale dr. Janez Grošelj, ki je bil pris-

len, je svetnikom utemeljil potrebo po dodalnem specializiranem pedagogu, saj se doslej v ZD Domžale s telesno in tudi psihično prizadelenimi otroki s celotnega območja občine lahko strokovno ukvarja le en pediatfer in dve fizioterapevki.

Informacije vredne pozornosti

Ob koncu 15. seje so svetniki seznanili tudi s polekom del za odprtje novih prostorov vrta v posloplju stare šole Trzin, z zapletom glede lastnišča posloplja, v katerem je Občina, in s pogovori v zvezi z območjem, ki je z dolgoročnim načrtom predvideno za športno-rekreacijsko cono. Med drugim smo izvedeli, da je sanitarna inšpekacija končno dala svoje soglasje k preuređilu prostorov za dodatne prostore vrta in da naj bi v kralkem dobili gradbeno dovoljenje. Dela že tečejo in v Občini so spel bolj optimistični glede lega.

Do zapleta je prišlo pri načrtih za obnovno poslopja, v katerem je občina. Ko so že zeleli priglasiti delo, so jih pristojni službi načrtni zavrnile, ker naj bi bila lastnik nekdanjega prostavnega doma, načrtni zavrnjena. Športna unija Slovenije, ki za dom pravzaprav ni naredila nič.

Kar se teče območja bodoče športno-rekreacijske cone, pa je župan povedal, da je na tistem območju več lastnikov, večinski lastnik (približno 50.000 m²) pa je družba Klas, ki želi tam graditi stanovanjsko naselje. Zaprtil je, da naselje na tistem območju ne more biti, če za to investitorji ne dobijo soglasje občine. Glede tega bo najpomembnejše obdobje čas javne razgrinje načrtov za dolgoročni plan Občine Trzin in javna razprava, ki jo bodo ob tem pripravili.

Miro Šlebc

Vabimo vas, da se v ponedeljek, 17. aprila, ob 19. uri udeležite

ZBORA OBČANOV

na katerem se bomo pogovarjali o spremembah dolgoročnega plana naše občine.

Občni zbor bo v dvorani KUD Franc Kotar Trzin.
Vljudno vabljeni.

župan občine Trzin
Anton Peršak

GREMO V EVROPO ALI PRVI DEBATNI VEČER V TRZINU

Vodsevu smo večkrat napovedovali debaltne večere v Trzinu, vendar jih kar nismo dočakali. V četrtek, 24. februarja, pa nam je uspelo. Prvega debaltnega večera, ki je za vodilno temo ponujil naslov Odprtva vprašanja slovenskega vključevanja v Evropsko unijo, se je žal udeležilo le osem udeležencev, vendar lahko rečemo, da je bil led prehit. Kaj je bil vzrok tako slabih udeležbi, je težko reči. Prav gotovo je treba precejšen del krvide pripisati slabim obveščenostim. V prejšnji številki Odseva je bila na vroči strani le napoved tematskega večera za 16.3., o debl. 24.2. pa ni bilo govora. Nanjo so vabili letaki, ki pa so jih mnogi dobili precej pozno, tako da si verjetno niso uspeli rezervirati potrebaega časa, med razlage pa je verjetno treba

prišeli tudi mnenje nekaterih, da se na Trzinu ravni ne izplača govoriti o takšni temi. Med občani Trzina je kar nekaj ljudi, ki se tudi poklicno skoraj vsak dan srečujejo s problematiko vključevanja v EU, pa se jim očitno ni zdelo vredno spuščati se na lokalko raven.

Kakor koli že, treba je povabiliti župana Antonija Peršaka, da se je na temo dobro pripravil in da je uvodoma dobro orisal zgodovino idej o zdrževanju v Evropi ter prednosti in slabosti takšnega zdrževanja. Tudi med razpravo je bilo slišali kar nekaj misli o tem, kaj naj nam bi vključiti v zdrženo Evropino prinesla. Še zlasti je bilo med razpravljenimi čuti strahu za slovensko kulturno in jezik, opozarjali pa so tudi, da je slovensko gospodarstvo, v primerjavi z evropskim, zelo šibko, in da ni nujno, da bo vstop v Unijo prinesel le dobre posledice. Nekako je pre-

MS

Pri pogovoru in šahu je važno srečno začeti.

Korejski

POVEZOVALNA CESTA, GOZD, OGLASNE TABLE

Izhodišč za tokratni pogovor z županom Občine Trzin Antonom Peršakom je bilo pismo naše braanke Mojce Gabrovšek, v katerem se hudo je nad načrti za gradnjo povezovalne ceste med industrijsko cono in ostalim Trzinom in splotku nad načrtovano gradnjo na t.i. območju T-12. Ko smo župana vprašali v zvezi s tem, nam je dejal:

Občanom, ki so novico o spremembah zazidalnega ohmočja T-12 sprejeli, kot da se tam zdaj začenja neko novo zazidalno območje, je treba najprej povedati, da je bil zazidalni načrt T-12 sprejet že pred štirimi ali petimi leti v tedanjem občini Domžale. Ta zazidalni načrt je že predvidel povezovalno cesto med Mlakami in OIC, predvideval pa je tudi gradnjo nekaj hiš iz t.i. ruševine, lo je tiste prebivalce Trzina, ki so jima podrlj domove zaradi gradnje Šlipasovne obvoznice. Trije objekti od načrtovanih so tam že zgrajeni. Načrt pa je na temelju območju predviadel tudi gradnjo nekaterih drugih objektov po načrtovani povezovalki, predviadel pa je tudi širi objekte na obrobu T-12, lo je ob potoku Molnica nasproti sedanjega objekta Avtomarket.

Zakaj povezovalna cesta mora biti?

Biti mora, ker je rekonstrukcija magistralke G-10 spremenila vozni status ceste. Nekalake vrste vozil po tej cesti enostavno ne smejo več voziti, na primer traktorji in kolesa. Zato Štiripasovnica, podobno kot avtocestne in druge hitre ceste, potrebuje tudi vzproredno servisno cesto. Tako nam pravzaprav država narekuje, da moramo narediti to nevezovalno cesto.

Druži razlog za povezovanjo cesta pa so zahteve Trzincev samih, to je ljudi iz Trzina, ki delajo v industrijski coni, pa tudi ljudi, ki živijo v coni. Ti prebivalci zahtevajo, da se uredi dodatna povezava med cono in ostalim delom Trzina, saj imajo na primer ob koncu precej ležav, ko čelijo iz enega konca Trzina v drugoga. Nedovolno pa bo povezovalna cesta dala coni tudi nov zagon, novo odpr-

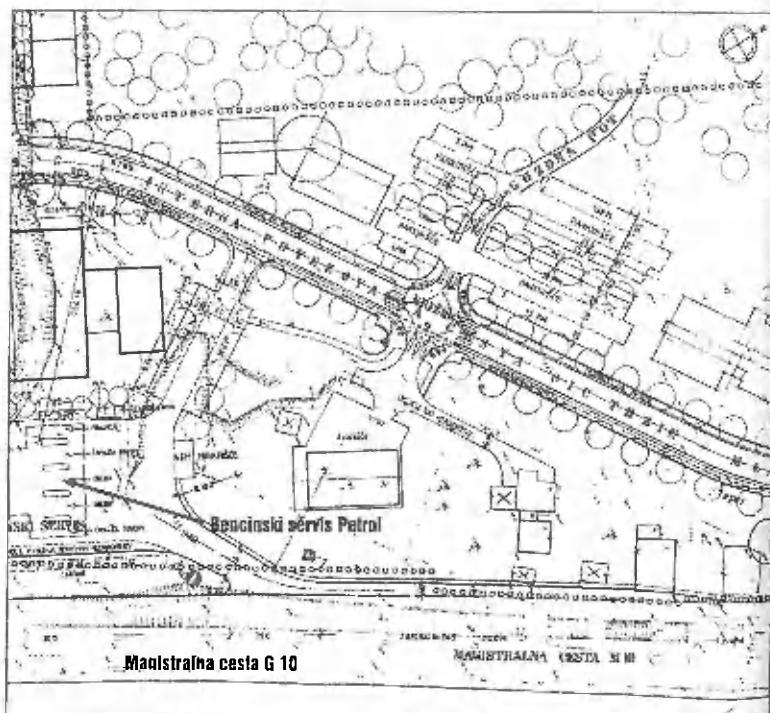
Ohstaja pa še en razlog, a katerem bi veljalo razmisli. Če bo v prihodnosti ljudi zgoraj naveden konec Trzina dobil

obvoznico, zahlev po tem je vse več, seveda pa se bomo morali o tem sporazumeli ludi Trzinici sami, soglasje pa bo moralata dati tud država, potem bi Trzin tako lahko dobil dolgo mesino ulico. Ta bi segala od vsotega v Trzin na meji z mengeško občino in bi poten vedoli po Mengeški ulici do krizišča pri gaiskem domu, nato pa po Ljubljanski cesti do banke, kjer bi zavila na Kidričevu ulico, od tam pa bi preko povezovalne ceste tekla vse do Piramide v coni. Ob takih mestnih ulicah, ki bi bila prometno razbremenjena, bi lahko uredili pličnike, poskrbeli za promenad, ob njej pa bi se lahko razvijale trgovine in druge dejavnosti, kot sodijo v sodobno urejen kraj.

Kar se tiče zdajšnjih sprememb zazidalnega načrta T-12, pa moram reči, da gre pravzaprav za izboljšave načrta. Zdi se mi prav, da smo cesto nekoliko zožili in da smo počlen ob cesli zarisali na eno stran, kolesarsko stezo pa na drugo. Spremembe smo morali vnesti tudi zaradi ljudi, ki že živijo na temelju območju ali pa se bodo tja presestili, saj smo jih s spremembami omogočili dovoze do njihovih sedanjih in bodočih objektov. Kar se tiče ronjajočih, pa bo njegova funkcija predvsem v upočasnitvi prometa. Mislim, da so strahovi s tem v zvezi odveč in da se s spremembami zazidalnega načrta pravzaprav trudimo za izboljšanje razmer na temelju območju. Še enkrat pa bi poudaril: zazidalni načrt za T-12 je bil sprejet že pred štirimi, petimi leti, torej tam ne odpiramo novega zazidalnega območja v Trzinu.

Kako pa je glede poseganja v gozd med območjem Mlak in industrijsko cono?

Zaenkrat ni predviden noben poseg v gozdu za gozdno mejo, razen v majhnem delu na robu cone, pravzaprav na robu območja

T-12, nasproti Avtomarketu ob potoku Metaica. Tam so, kol sem že rekel, predvidene štiri zgradbe kot del zasidalnega načrta T-12, ki pa je bil sprejet še v času občine Domžale. Kar pa se liče posegov v gozd, pa moram reči, kar sem že pojasnil, gozdne območje zahodno od Mlak je že več kot 20 let v dolgoročnem planu razvoja predvideno za športno-rekreacijsko cono. Gre za območje, ki nekako v polmesecu sega od gostilne Trzinka proti posestvu Štefeljovih na koncu Mlakarjeve ulice, v najširšem delu pa sega nekako do izvira Gvajška pod hribom nad listim delom Trzina. V veljavnih planških aktih je torej tislo območje rezervirano za ureidelje športnih objektov in sploh za rekreacijo. Res pa je, da je večinski lastnik zemljišč na tem območju investicijska hiša Klas. Ta investicijska hiša predlaga, da bi oblikovali konzorcij vseh lastnikov zemljišč na tem območju in da bi sprejet načrt pozidave tistega območja. Predlagajo, da bi približno tretjino tistega območja namenili stanovanjski pozidavi, tako da bi tam zgradili največ od 20 do 25 zelo luksuznih individualnih hiš, eno tretjino tistega območja naj bi namenili za športne objekte, eno tretjino pa za park, za sprehajjalne poli in po možnosti za kakšno Irgovino. Ponavljam pa, da je to

predlog zainteresirane stranke, ki ima na tem območju v lasti več kot polovico zemljišča, približno 50.000 m². Celotno območje naj bi merilo kakih 90.000 m². Ta je njihov predlog, ampak o tem predlogu še ni nihče odločal. Če bi ta predlog hoteli sprejeti, bi bilo treba najprej sprejeti spremembe dolgoročnega razvojnega plana, ki ga sprejme občinski svet in pri tem sprememjanju sodelujejo tudi občani. Svoje pripombe lahko dajo ob javni razgrnitvi sprememb dolgoročnega razvojnega plana in nato še ob sprememb prostorskoga izvedbenega akta, ki ga je tudi treba javno razgrniti. Občani so tako dvakrat poklicani, da dajo svoje mnenje. Formalno pa bi bilo potrebitno vsaj dve ali tri leta časa, če bi tam hoteli kar koli zidali. V tem času še ni bil sprejet noben sklep, ki bi omogočil zidanje na tem območju, hkrati pa formalno za to še ni bil podan tudi noben predlog.

Kaj pa v času priprav dolgoročnega razvojnega načrta občine, ali so urbanistične delavnice dohile naročilo, da na tem območju zarišejo možnosti nove pozidave?

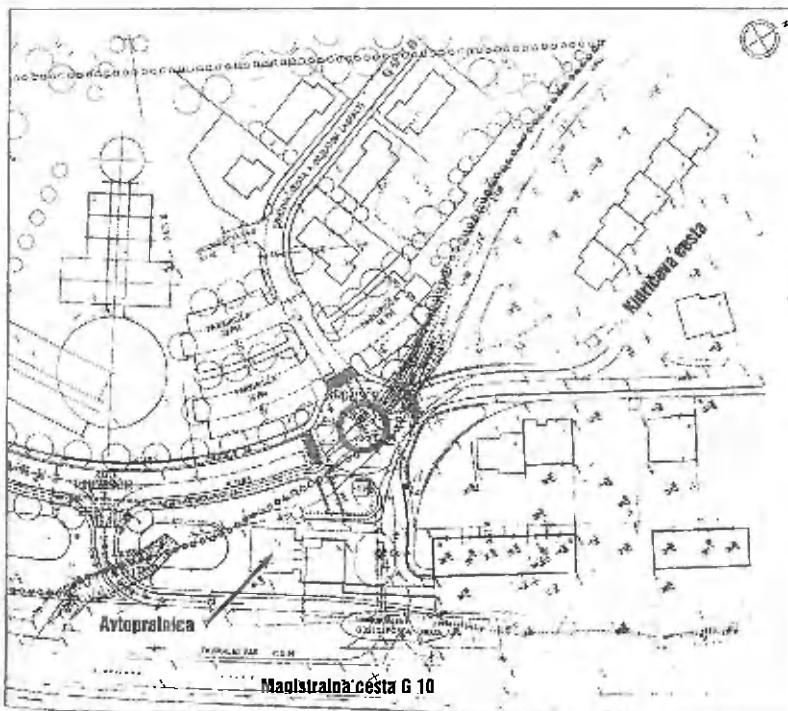
Urbanistično delavničo je naročila Občina Trzin, da bi pršla do strokovnih smernic, kako v prihodnje urejali Trzin. V tej urbanistični delavnici so delovale širi skupine stro-

kovnjakov, tri izmed teh strokovnih skupin pa so dale predlog, in to samo predlog, da bi se dalo tisto območje, ki je sorazmerno veliko, delno izkoristiti za stanovanjsko pozidavo podobnega tipa, kot jo predlaga družba Klas. Vendar še enkrat poudarjam, da je to samo predlog. Če bi se občina za kalerego od predlogov pozitivno opredeli, bi ga morala spraviti skozi vsa procedura, ki sem jo že predstavil. Urbanistična delavnica je podala še druge predloge, ki so v določeni meri zelo dobrimi, hkrati pa tudi predloge, ki so malo slabši. Pri tem pa je pomembno tudi to, da so le predloge delati strokovnjaki, ki niso čustveno obremenjeni z razmerami v Trzinu. Neobremenjeni gledajo na nas kraj nekako od zunaj in po strokovni plati ocenjujejo, kako bi se Trzin lahko najbolj kakovostno razvijal. V skladu s svojimi ocenami in z našimi željami, ki so jih predstavili, so svoje predloge oblikovali, na nas pa je, da jih sprejememo ali pa ne.

Moram pa tudi reči, da nekaterih ljudi včasih ne razumem. Včasih nam očitajo, da ne sodelujemo s strokovnjaki in da ne delamo strokovno, ko pa poklicemo strokovnjake, ki nam pripravijo svoje predloge, potem pa nam očitajo, da smo mi naročili takšne rezilive.

V Trzinu so se pojaviле nove oglasne tabele. V občini je zdaj prava zmeda tabel, hkrati pa pri tem ni možnosti za tržinska društva, da bi na teh tablah zaslonj leplila svoje plakate.

Tu je treba povedati, da ima oglaševalsko podjetje Amicus pogodbe za oglaševanje na območje celoline nekdanje občine Domžale in mi smo lo nekako podedovali, z enkrat pa lega nismo spreminali. Podjetje ima z nami pogodbo za reklamno oglaševanje, neke vrste koncesijo, in ta zajema reklamne tabele, panoje, označe itn. Pogodbo smo samo ažurirali, saj nismo imeli časa, da bi se posebej ukvarjali s tem področjem, bilo je pač doslej drugih pomembnejših opravil. Ta dejavnost je pravzaprav določena s tremi, širimi pogodbami. Ena se nanaša na

glasne table ob širipasovnici, druga na reklamne panoje na drogovih javne razsvetljave, ena je za le nove plakatne panoje, ki so jih namestili pred kratkim, hkrati pa je še pogodba za oglaševanje na cementnih složilih, sklenili pa smo tudi pogodbo za informacijsko-usmerjevalni sistem, ki ga bomo uvedli čon. Novi, nekoliko izbočeni plakatni panaji, ki so se pojavili v zadnjem času, so v glavnem nameščeni na mestih, kjer so bili doslej cementni stožci in jih bodo počasi nadomestili. Podjetje Amicus je namreč lastnik obek oblik oglaševalskih medijev in bo stožce umaknilo iz Trzina. Moram tudi reči, da so nove table na enem od mednarodnih natečajih dobile nagrade

kot najboljša rešitev za lovrsno oglaševanje. Občina je na tem področju samo dala Amicusu koncesijo za oglaševanje, vse ostalo pa je v rokah Amicusa. To podjetje ureja vse, kar je potrebno za oglaševanje, od slikov z oglaševalci in drugimi strankami, do pogovorov in pogodb z lastniki zemljišč, na katerih naj bi oglasne table stale. S tem ko smo Amicusu zaupali urejanje področja oglaševanja, usmerjanja in informiranja na območju Trzina, želimo poskrbeti za bolj urejeno, celostno in tudi bolj pregledno podobbo Trzina. Zdaj je ob tržinskih cestah množica takšnih in drugačnih tabel, od velikih do majhnih, od kovinskih, piasičnih in celo kartonskih, vsak je delal nekaj po svoje, in to je na obiskoval-

ce že takoj naredilo slab vtis o naši občini. Zdaj bomo dali vse te označbe, ki stojijo na občinski zemlji, odstraniti. Neko podjetje v industrijski coni mirno hrži in postavlja table, ne da bi kogarkoli kaj vprašalo ali da bi se na občini pozanimalo, kako imamo to področje urejeno. Čeprav smo pravzaprav pristojni za to, nas doslej ni nihče nič vprašal o postavljanju tabel. Vsak, ki je postavljal takšne table na občinski zemlji, se mora zavedati, da bodo te table odstranjene. Če bomo dovolili, da bo vsak oglašal po svoje, bo Trzin tak kot džungla. V Trzinu je kakih 600 podjetij in če bo vsak lepil svojo plakale in postavljal plakatne panoje, bo to norišnica.

Miro Šlebe

DRAGI ODSEV

Iz dneva v dan se vse bolj čudim temu, kar se dogaja v Trzinu. Pa pojdim po vrsti:

1. Župan v februarjem Odsevu pravi, da (zaenkrat) še ne zagovarja širitev območij za pozidavo, hkrati pa lahko že na naslednji strani beremo o gradilu (še enega!) kompleksa T-12. Ob tem naj bi se med IC in Mikami gradila še ena cesta v celo rondo! Ali si Trzinci ne bi namesto nove ceste (ali nimamo že dvopasovnice?) želeli sprehajalne poli s klopcami in morda drevoredom? Tako mladim družinam z vozički ne bi bilo več potrebno manevrirati med avtomobili po ostalih cestah v Trzinu.
2. Absolutno se strinjam z gospo Trstenjakovo in njenim razmišljanjem o našem gozdu. Tržinski gozdni pas se nevarno zmanjšuje, pogled na Trzin z obvoznice pa je že kar zastrašujoč.

Povsed sama
gradbišča Velj-
ko ludi na račun
gozda. Očitno bi Občina rada vse po-
gradila in s tem izsekala še zadnje ze-
leno začelišče v Trzinu.

3. Ideja o trim stezi je zelo dobra.
4. Občini »čestitam« k postavljanju novih panojev za reklame. Hvala.
5. Pozdravljam obnovno jemčeve ceste. Kot redna rollerka na tem delu Trzina (poleti nas je kar veliko) pa upam, da bo zaključni sloj asfalta kar se da gla-
deč, da si ne bomo še naprej uničevali koleskih skelepo in rollerjev, ki niso ravno potrošni material.
6. Tržinski občinari – polegšajte in oh-
ranite zeleni Trzin, ne dušite nas z
novogradnjami in reklamami!

To je zaenkrat vse.

Moja Gabrovšek

OBVESTILO!

Spoštovane bralice obveščamo, da si sicer želimo čim več njihovih pisem, saj le tako lahko slišimo in soočamo različna mnenja in preberemo o stvareh, ki bi jih niti mogoče preznati. Ker pa se v naši občini dogaja res veliko stvari o katerih želimo in moramo poročati, prostor v našem časopisu pa je omejen, vas prosimo, da nam ne pošiljajte dolgih prispevkov.

V Odsevu poslej ne bomo več objavili pisem bralcev, ki bodo daljša od 45 vrstic.

Bralice ludi prosimo, da naj ne bodo v svojih prispevkih žaljivi, saj se da marsikaj napisali tudi bolj prijazno, prosimo pa vas tudi, da svoje prispevke podpisujete. Kot smo že nekajkrat opozorili, anonimnih pisem ne objavljamo. Žal je v zadnjem času vse več piscev, ki se skrivajo za pseudonimi.

Upamo, da boste naš poziv sprejeli dobroholno in ga upoštevali.

Uredništvo Odseva

PO TABLAH SE BO TRZIN POZNAL

Zmeda najrazličnejših oglašnih, reklamnih, prometnih in drugih tabel po Trzinu že nekaj časa dela sramoto naši občini, saj na nekaterih mestih srečujemo table in oglase najrazličnejših velikosti, oblik in vsebin, ki kar tekmujejo, katera ho zakrila več prostora in pritegnila pozornost mimo-idočih.

Pred časom pa smo opazili, da so se pojavile še novi oglašni panoji z nekoliko izbočeno površino. Nekateri občani so negovali, češ :Kaj ni že dovolj teh tabel, pa še mesto dosedanjim jemljejo, saj so jih ponekod postavili ločno pred cementne stožce in pred lesene oglašne table, ki so še zapuščina nekdanje KS!« Na občini so

pravzaprav mnogokratnik standardne velikosti plakatov (70x100) zato lahko na en pano napišimo po širki plakale standarne velikosti. Seveda, je mogoče na panoge lepliti tudi plakate drugačnih dimenzijs, vendar zdaj družba Amicus kot osnova pri obračunavanju cene oglašanja upošteva površino enega plakatnega mesta.

Novi plakatni panoji hodo tako poenotili plakatiranje po Trzinu. Občina ima v pogodbi z Amicusem zagotovljeno brezplačno plakatiranje na teh panojih za njene potrebe, trzinška društva in organizacije pa se bodo morale o možnostih za uporabo teh panoge dogovarjali z družbo Amicus. Predstavnik družbe nam je povedal, da je njihova družba podjetnika in da je zato pač treba plačati oglašanje na njihovih panojih, vendar so za društva pripravljeni narediti določene popuste, če ne gre za pridobitveno dejavnost, v primeru, da gre za dobrodelne akcije pri Amicusu dovolijo tudi brezplačno objavo. O načinu in ceni plakatiranja se je freba pogovoril s predstavniki Amicusa, saj v nasprotnem primeru potrgajo plakate, ki jih nepooblaščeni lepijo na njihove panoje, liste, ki plakatirajo na črno pa predstavniki Amicusa tudi pokličijo na odgovornost.

Amicus ima zaposlene, ki redno preverjajo kako je s plakati na njihovih panojih in če je kaj narobe, takoj posredujejo. Zatrdili so nam ludi, da zastarami plakatov na njihovih panojih ni.

Družba Amicus s svojimi panoji in oglašnimi tablami pokriva praktično že vso ljubljansko kotlino, zdaj pa svojo dejavnost širi tudi proti Gorenjski, še zlasti proti Bledu. Poleg za plakalne panoje Amicus skrbi tudi za reklamne panoje na drogovih javne razsvetljave, jumbo panoje in čezcelestne transparente. Z oglaševanjem preko jumbo panojev se na našem območju ukvarja še dve družbi, drugače pa ima Amicus že monopol nad drugimi načini oglašanja. V kralkem pa bo družba Amicus v Trzinu poskrbela tudi za usmerjivo-informacijski sistem tabel. S tem sistemom bodo na pregleden način najprej pokrili industrijsko cono. Na vhodu v cono bo velika informacijska tabla, kjer bo mogoče s pomočjo računalniškega terminala dobiti tudi osnovne podatke o podjetjih v coni. Tablo bo sestavljala velik zemljevid cone, na kateri bodo prikazani vsi objekti z ulicami, na računalniškem terminalu pa bo mogoče dobiti dodatne informacije. Od informacijske tabele naprej bodo obiskovalce usmerjale usmerjivo-table in table ulic, neposredno pred podjetji in poslovni objekti pa bodo končne table z logotipi in drugimi podatki o podjetjih. Ta način usmerjanja in informiranja bo nadomestil dosedjanje stihijo, Trzinu pa naj bi dal lepši in bolj urejen vizuel.

Miro Šibe

nam povedali, da bodo v kralkem po Trzinu samo še najnovejši oglašni panoji družbe Amicus, ki naj bi poenotili tovrstno oglaševanje v Trzinu in hkrati prispevali k lepšemu in bolj urejenemu videzu Trzina. Predstavnik podjetja Amicus pa nam je to potrdil in povedal, da so zdaj tovrstne reklamne panoje postavili na osmih izbranih mestih v Trzinu in da jih bodo verjetno kasneje še nekaj, da pa bodo dosedanje cementne stožce, s katerimi je tudi upravljala njihova družba, v kralkem umaknili iz Trzina.

Povedal je, da gre pri novih plakatnih panojih za nov pristop. Panoje je izobiloval oblikovalce prof. Vladimir Pezdirc in zanje je že dobil mednarodna priznanja, med drugimi ludi mednarodno nagrado industrijskega oblikovanja DIDA '99. Novi panoji nudijo večjo preglednost, pri stožcih jih je bila uporabna le polovica njihove površine, še zlasti če so stali na mestih, kjer se jih ni dalo obhoditi, novi konkanavno izbočeni panoji pa omogočajo, da so plakati, nalepljeni na njih, res vidni. Površina novih panojev je

PRODNIK
JAVNO KOMUNALNO
PODJETJE PRODNIK d.o.o.
1230 Domžale, Savska 34

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV

Javno komunalno podjetje PRODNIK d.o.o. bo opravilo odvoz kosovnih odpadkov v spomladanskem času v Občini Trzin

29.03.2000

Akcija je namenjena odvozu kosovnih odpadkov iz gospodinjstev. Kosovni odpadki morajo biti postavljeni poleg zaboljnika na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki kot so: embalaže škropiv, olj in barv, lakov in podobno; le-to bomo odvajali posebej. Prav tako med kategorijo kosovnih odpadki iz gospodinjstev NE sodijo: avtomobilski deli in akumulatorji, sodi, gradbeni material, vejevje, žive meje.

Prosimo za razumevanje!

Vodja javne higiene: Direktor:
Stane Liličkar Janez Repnik, ing. gradb.

TRZIN, TABLE, ZNAKI ...

Bilo je leta 1991 poletnem času. Poslušal sem radio. Bila so poročila vojnih poročevalcev z vseh delov Slovenije. Eno poročilo je bilo z nekoga mejnega prehoda z Avstrijo. Poročalec je poročal, da se bjejo zadnje minute lego boja, sovražna vojska je zapuščala mejni prehod. Iz rok jih je padał nakraden viski in cigarete, ko so v paričnem strahu bežali z mejnega prehoda. Takrat pa so policiji in teritorialna vojska dvignili tablo, na kateri je pisalo Republika Slovenija in jo zacementirali – upamo, da za večno.

Tudi to dejanie je bilo fotografirano in slika je obšla velik del sveta, ko so poročali o vojni v Sloveniji. Mlada država Slovenija je takoj označila mejo, svojo last – domovino in svoj teritorij. Zal zaradi nepoznavanja zemljepisa in dogovora med velikimi politički prejšnjega in zdajšnjega sistema na južnem delu niso dosegli ločne meje. Upam, da bodo to rešili, pa čeprav z mednarodno arbitražo. Davkopalčevalci pa bomo plačevali z dolarji.

Žal pa se na mojem ožjem prostoru dogaja, da je moja – naša občina, ki je najmanjša občina v Sloveniji, še za nekaj milijonov kvadratnih centimetrov manjša, kot je bila. Ali pa je sploh ni.

Svetovne in meddržavne vojne so bile zaradi prostora – zemlje. Kmetje so ponori premikali mejnike, da bi njihova last bila vidno in pravilno označena. Tudi veliki denarci so zapravljali, da so preko sodišč izložili svojo last. Marsikateri kmet je to pravilno plačal z izgubo zemlje, svojega edinega premoženja. Dobri gospodar ločno ve, kaj je njegova last in se za to ludi bojuje.

V Trzinu pa je ravno obratno. Gospodar, v tem primeru voljeni župan, pa se tako machevko vedi do svoje – naša lastnine. Na južnem delu vhoda v Trzin mu je neprijatelj ali prijatelj (Mestna občina Ljubljana) župan Viktorja Potocnik postavila tablo nekaj risoč nižje, kot je meja po vseh svetovnih zemljovidih. Toda župan po dobrih 450 dneh vladanja ali gospodarjenja še vedno ni gospodar svoje, naše lastnine. Če bi imel kaj v rokah, bi to tablo Trzin sam postavil na pravo mesto ali pa organiziral udarno mladinsko-upokojensko akcijo postavitev table.

Na drugem koncu našega prostora – na Mengeski, pa je še huj. Na hiši je pribila tabla, ki pove, čigavo je ozemlje. Nagradno vprašanje za bralce Odseva: napišite številko hiše v občini Trzin, kjer ta tabla še visi. Nagrada: avtor prispevka plača izžrebarcu in županu ogled severnega dela Trzina in

Družba: Slovenija - Župan: Tone - Leto: marec 2000 - Mesto najdbe: Mengeska

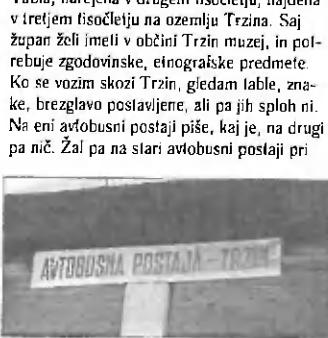
ceno 99,90 in ko plačaš s sto tolarji, ti ne vrni ničesar.

Državni ali občinski proračun v Sloveniji pa ni bil nikjer narejen na stolino. Seveda, zapravlja se v milijonih markah. Denar se kuje v svetovnih kovalnicah, ki pa seveda izstavijo račun za kovanje stotinov. To je treba plačati, minister ali župan pa ne troši nič brezglobo.

Saj res, table in znaki dajejo kraju lep izgled, obveščajo ljudi, promet itd. Zato pa

Prvi državni znak

Avtobusna postaja Trzin: Delo za nebeškega očeta, sneg, dež in veter

gasilnem domu gledam tablo že leto in pol. Tabla je umazana, zarezljena. Takoji me prešine, da je občina Trzin z največ čislitnimi servisi v Sloveniji. Žal si morajo Trzinci služiti kruh drugie, ker zarne župan v lastni občini ne najde dela oziroma nima kaj čistiti ali pa noči, da bi se denar davkopalčevalcev trošil nemensko ali pa noče zapravljati. Že včeraj in danes poslušam in gledam interpelacijo proti finančnemu ministru. Govorniki, črni in beli, rdeči in plavi pa gorovijo. On pa nič. Roke v žepu in klepetajo z nekaterimi poslanci in ne poslušajo govorcev. On namreč ni potrošil niti enega tolarja nemensko.

Slovenci imamo tudi stotine tolarja, ki pa jih v obliku ni in ni. Vsak trgovec ima akcijsko

je odgovoren župan, da s pravo politiko, in seveda enako po vseh, skrbti za lep izgled Trzina. Nekateri gostinski lokalci so označeni na treh, štirih tablah in še svoje imajo. Druge gostilne pa nič. Saj bi bilo res smešno in bi bil tudi svetovni rekord, če bi vsi, preko trideset jih je, imeli pri tri, štiri reklamne znake. Morda pa naj bila to udarna točka: Trzin – vas reklamnih tabel. To je tudi dober posel za proizvajalce, za občino tudi del zasluga, za lep izgled Trzina pa nikakor.

Prav včeraj so začeli postavljati nove oglaševalne table. Tako imamo eno staro in eno novo, ki sta med seboj različnih oblik.

Velemestno, nekmetičko

To so seveda table pred Trgovino Merklor. Lepo. Morda? Ena okrogla – staromestna, druga vsemirska – velemestna,

Staro in novo oglaševalno mesto - seveda različnih oblik

vaške – lepe, domače ?? Ljudje, kupujte Coca Colo, Viriano, sladolede vseh vrst, in odpadke mečete v koše, ki jih ni.

Prešernova cesta je dolga, vendar koša za smeti nima. Table postavljajo z dovoljenjem

Drugi in tretji državni znak

Četrti državni znak

Peti državni znak

Ljubljanska cesta: pločnik - ga ni; kolesarska steza - porušena, za motoriste prepovedana zemeljska cesta - gradbišče neoznačeno

je župana posamezni deo, košča pa župan, če mu je ljudstvo dalo dovolj dohodnine. Te mu niso dali dovolj ali pa mu hoče še država vzel po percentov.

Prometni znaki so res še iz stare domovine. Ljubljanska cesta ima pešpot – pločnik, in kolesarsko stezo, čeprav je več ni. Za motorje pa je prepovedano, ker je avtocesta od gasilnega doma do Mlak, smer Ljubljana, eno samo umazano cestišče.

Višina znakov pa je neverjetna – kol in deželi velikanov in liliplancev. Glej prehod za pešce pred pekarno Kralj ali pa na avtobusni

Pekarna "Kralj", prehod za pešce, višina znaka za nižje šolarke

postajali nekje sredi Trzina. Saj na tablah nič ne piše kaj, kdo je kje, le v ozadju se vidi napis Merklor. Znak pa opozarja na gospilo. Mislim, da bi se župan in predsednik v znak zatele, ker sta oba znaka postavljena zelo nizko.

Trzin je ena najmanjših občin v Sloveniji, in mislim, da je v vladici lepega, enotnega izgleda že zadnji čas, da se uredi v lep kraj. Župan ima enoslovno delo, pravzaprav malo dela, da uredi znake in table. Župan ima tri lisoč duš in dve ulici in tri semafora. Župan v Ameriki pa ima dva milijona duš. Kar imata skupnega je, da sta župana in imala enak občinski proračun in skrbita za lep izgled New Yorka in Trzina. Seveda, če ima župan pos-

luh in mu ni najpomembnejše, če ima dvojno ali trojno lapeciran telje. Table, meja, znaki pa so dobri še stari. Če bi to uredil, naravnih izvajalcem in plačal, to seveda ne bi bilo nemensko zapravjanje denarja davkopalčevalcev in interpelacija proti županu (ki je po naši ustanovi ni) ne bi uspela.

Župan bi ostal, ker ga je izvolilo ljudstvo, saj res, ludi ministrske je ostal na položaju, toda njega je postavil premier. Milijoni pa se so potopili v Dravci in Savci in pod Triglavskimi jezeri. Trzinci, prihaja pomlad. Počitimo pred svojo hišo, vrlom, lokalom in naredimo Trzin lep in čist kraj, da ga bodo ludi drugi z veseljem obiskovali.

Trzinčan oz. Trzinc
(ljudi avtor vseh objavljenih slik in podpisov k njim)

P.S. ur: Prav v tej številki Odseva lahko preberete, da se tudi občinsko vodstvo prav zdaj prizadeva za lepši in bolj urejen videz Trzina. Še zlasti pa za ureditev zmede, ki vlada med oglaševalnimi in drugimi tablami po Trzinu. Kot smo v Odsevu že večkrat pisali, pa so v vodstvu občine čakali na označitev občinskih meja do izbora občinskega grba. Če zdaj imamo in v kratek tem na mejah občine pričakujemo table, ki bodo označevale občinske meje.

SVETOVALNICA ZA MLADE TUDI V TRZINU

Letošnji osmi marec bo ostal v spominu ne le kot dan žena in pepelnica hkrati, v Trzinu smo namreč tega dne dobili tudi svojo Svetovalnico za mlade. Svetovalnica, ki jo vodi Albert Mrgole, bo odprtva vsako sredo od 11. do 15. ure v prostorjih KUD Franc Kotar Trzin. Mengeska 9. Svetovanje je brezplačno in ni pod vplivom nobene organizacije ali ustanove. Osnovni namen svetovalnice je, da bi mladi, ki bi prihajali vanjo, v njej lahko ob pomoči strokovnjaka izoblikovali jasno vizijo svoje prihodnje poti in si na tej poti izbrali jasno izdelane cilje. Svetovalec ob tem nima namena nikogar prevzgajati ali spremintati, ob svetovanju pa spoštuje osebnost, mišljene, stališča in predvsem izkušnje tistih, ki prihajajo po nasvete.

Svetovanje bodo glede na potrebe in želje udeleženik in udeležencev izvajali v skupini ali individualno, lotili pa naj bi se tudi skupinskih projektov, s katerimi bi spoznavali življenske, zaposlitvene in razvojne možnosti v domačem okolju. Predvsem pa nameravajo izvajati odmernye akcije, s katerimi bodo gojili strpnost in solidarnost.

TELEKOM IN TELEMACH SE MORATA DOGOVORITI

Znekaj časa ima večina lastnikov telefonov v naselju Mlakte nove, pravzaprav spremenjene telefonske številke, ki so zdaj sedemmesne. Ker vemo, da v Trzinu načrtujejo spremembe na področju telefonije, smo na Telekomu Slovenije vprašali, za kakšne novosti gre in kakšni so njihovi načrti v naši občini. Predstavnik Telekoma Boris Zherl nam je povedal, da nameravajo letov v Trzinu povečati krajevno kabelsko omrežje in zgraditi novo digitalno telefonsko centralo v starem delu Trzina, na območju T-3. Na novo centralo bodo priključeni naročniki, ki so bili doslej vezani na domžalsko centralo.

»Razmere pa so se nekoliko zapletle. Projekt za povečanje kabelskega omrežja in zgraditev nove centrale imamo, imamo tudi lokacijsko dovoljenje, nimamo pa gradbenega dovoljenja, ker vaš župan noče podpisati soglasja k dovoljenju, dokler se ne dogovorimo z Megličem, pravzaprav s sedanjim Telemachom, kako bomo skupaj razkopal Trzin in položili kable. Meglič ima koncesijo za ureditev sistema kabelske televizije v Trziju, nima pa drugih dovoljenj, saj župan ne bo pustil dvakrat prekopavati Trzin. Zdaj je na nas, da se dogovorimo, saj si oboji želimo, da bi stvari kar najhitreje uredili. Do zdaj v pogovorih žal še nismo prišli prav daleč.«

Težava je v tem, da sta si Telekom in Telemach vsi večja lastnike. Opisni kabel, ki naj bi ga zaradi uvedbe kabelske televizije v Trzinu položila družba Telemach, omogoča še druge usluge, med drugim tudi uvedbo interneta in nenažadje tudi telefonije, na internet pa se je mogoče priključiti tudi preko sistema Telekoma in kot smo neuradno izvedeli, namerava tudi Telekom v bližnjih bodočnosti svojim strankam ponuditi možnost kabelske televizije. Kako koli že, obe strani vesta, da brez skupnega dogovora nobena ne more v Trzinu uresničiti svojih načrtov.

Boris Zherl je povedal, da bi stvari, če bi dosegli dogovor, lahko dokončali v parih mesecih. Povedal je še, da bo v novi centrali predvidoma 1000 priključkov.

Kar se tiče spremenjenih številk v Trzinu, pa je pojasnil, da gre pri tem za spremicanje številk, ki bo zajelo celotno Slovenijo in med

katerim bodo vsi telekomovi telefoni dobili sedemmesne številke. Uradni začetek spremicanja številk bo ravno 30. marca, končano pa naj bi bilo do novembra letos. V vmesnem obdobju bo deloval vzporeden sistem, ki bo omogočal, da bodo uporabniki dosegli na obeh, stari in novi številki. Od novembra naprej pa vzporedna sistema ne bo več, na starih telefonskih številkah pa se bodo še nekaj časa oglašali odzivniki, ki bodo brezplačno sporočali nove številke.

Nov način številčenja uvaja, da bi bil tudi naš sistem usklajan s številskim sistemom, ki ga uporabljajo države članice Evropske unije, s tem pa bodo številski prostor odprt tudi prihajajoči konkurenči. Novo številčenje omogoča nove storitve, hkrati pa bo tudi novih omrežnih številk manj.

Izvedeli smo še, da od lanskega 3. decembra ni več dvojne tarife za telefonske pogovore v Trzinu, saj ista tarifa velja za celotno območje Slovenije. Zaradi so nam tudi, da zdaj v Trzinu ni več čakajočih na nove telefonske priključke, da sicer še vedno občasno dobivajo zahtevke po novih priključkih, vendar lahko te prošnje dokaj hitro izpolnjujejo. V Trzinu tudi ni več dvojčkov, uporablja pa večkanalne naprave PCM, ki omogočajo telefoniranje več uporabnikom hkrati.

M.Š.

(NE)VARNE POTI V ŠOLO

Sredi lanskega novembra je občinski svet Občine Trzin ustanovil Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ki ga vodi Smajo Fetah. Brez zadržkov lahkotno zapisemo, da je Svet zelo zavzet v prijet za delo in da je treba delo njegovih članov povabil. V leto Svet pa eni strani silijo ljudi razmerje na področju prometne varnosti, ki so daleč od takšnih, kot bi si jih želeli. Z izgradnjo trzinske obvoznice so se razmre sicer nekoliko izboljšale, vendar so se istočasno precej zaostrile razmere ob Mengeški cesti, pa tudi intervali, ko je obvoznica zaprla, da omogoči prehod pešcev preko nje, so prekratki. Člani Sveta so na to opozorili Ministrstvo za promet in zveze RS, pa jim je odgovorilo, da so dolžine intervalov za prehod pešcev pravilno izbrane glede na širino cestišča, ki ga morajo pešci pre-

hoditi. Člani Svetu se s tem niso sprijaznili in so sami vzelni v roke meter in štoparice ter se na mestu samem prepričali, da ugotovitve Ministrstva za promet in zveze, ki se naslanjajo na podatke inž. Marka Dražumeric za Družbo za državne ceste, ne držijo. Ministrstvu so poslali prave podatke in izračune in zdaj lahko upamo, da bodo pristojne službe le pravilno naravnale čas, ki omogoča pešcem varno prečkanje obvoznice. Treba je povedati, da otroke doslikral zmede že pripravljalni čas (rumena luč) in lahko sredi cestišča naredijo kaj nepremišljenega.

Člani Svetu pa so kar na terenu ugotavljali, kako varne so ceste in ulice, ki vodijo proti šoli. Po pregledu razmer so naredili načrt varnih poti v Šolo, ki ga objavljamo tudi mi. Staršem osnovnošolskih otrok predlagajo, da svojim otrokom pokažejo, katere poti proti šoli so varne in kako naj po njih hodijo, ob tem pa naj jih ljudi seznanijo s kritičnimi

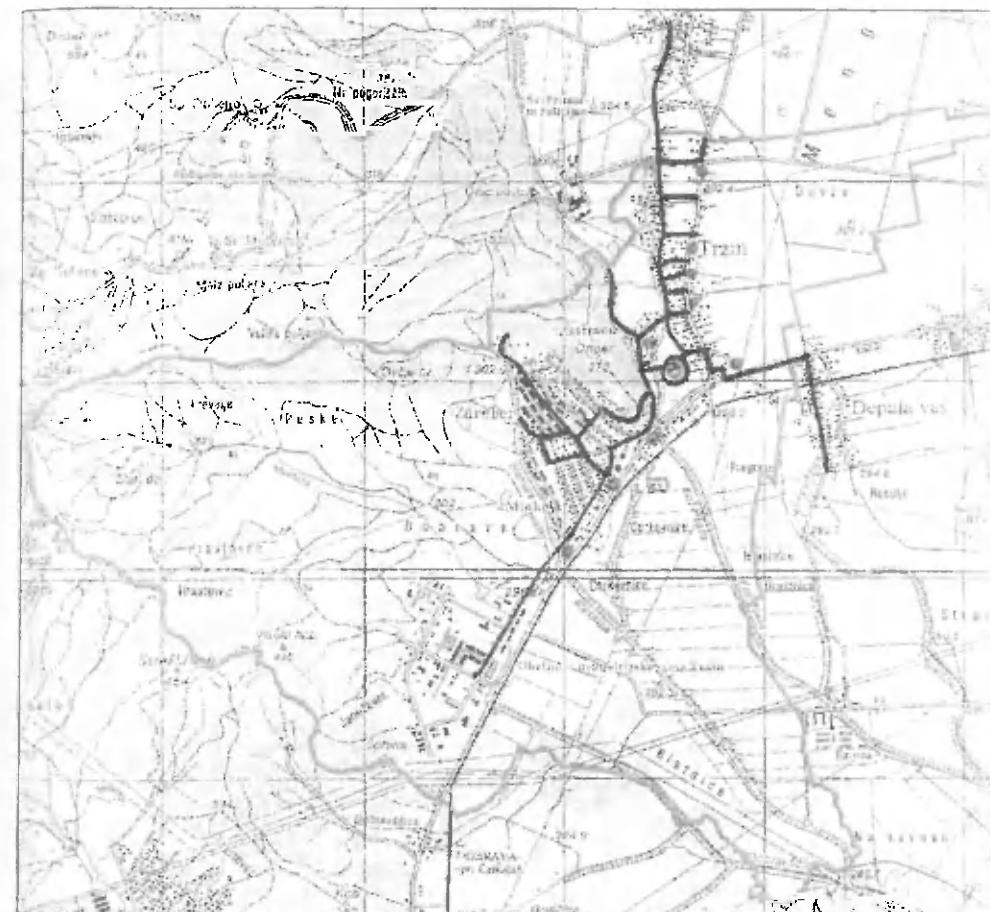
mestii in nevarnostmi, ki jim na poti grožijo.

Za otroke – učence, ki stanujejo v stanovanjskih hišah v OJC, predlagajo, naj uporabljajo povezovalno cesto od OJC do Kidričeve, načelno pa naj bodo po pločniku ob Kidričevi do prehoda pri GG. Pred prečkanjem križišča Kidričeva – Mlakarjeva naj se prepričajo, če je prehod varen in če ni vozil, ki vozijo proti njim, naj prečkajo cesto v smeri ulice Kamniškega bataljona. Po tej cesti naj hodijo ob desnem robu v smeri hoje proti šoli, da tako vidijo prihajajoča vozila. Ko gredo do mostu in načelno po cesti Za hribom, naj posebno pazijo na vozila, ki vozijo iz smeri šole proti mostu. Na promet morajo paziti vse do odcepja s ceste Za hribom k šoli.

Učencem, ki stanujejo na Reboljevi, Prešernovi, Ul. Rašičeve, Žorkovi, Trdinovi, Bergantovi, Ul. bratov Kolar, Pernetovi,

OBČINA TRZIN
Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

NAČRT VARNIH POTI V ŠOLO

Košakovi naj hodijo v smeri proti Mlakarjevi, od tam pa po Ul. Kamniškega bataljona do ceste Za hribom in odcepja do šole. Isto pot naj izberejo tudi otroci, ki živijo v hišah ob vrtilu. Zaradi gradnje na območju T-5 (na hribu) je šolska pot čez Onger žal zaprta in tako je za nekatere otroke doslop do šole nekoliko bolj nevaren, kot je bil. Člani Svetu priporočajo staršem, da svoje otroke še zlasti opozarjajo na nevarnosti v križiščih ter na krilčno ločko pri mostu čez Psato, še zlasti pa naj jih opozarjajo na smer hoje – predvsem morajo hoditi v smeri prihajajočih vozil, da jih prej opazijo.

Učencem, ki stanujejo ob Mengeški cesti, svetujejo, naj za pot v Šolo izberejo Jemčovo ulico in naj po njej hodijo v smeri prihajajočih vozil, saj ob cesti ni pločnikov. Hojo po Mengeški cesti odsvetujejo.

Učencem, ki stanujejo v Depali vasi, pa svetujejo, da naj hodijo predvsem za varovalno ograjo ob Štripsavnicami, načelno Štripsavnic prečkajo pri semaforju na križišču odcepja za Mengeš. Mengeško cesto pa naj prečkajo po prehodu za pešce v smeri gasilskega doma, načelno pa naj po prehodu za pešce prečkajo še Ljubljansko cesto. Od tam je pot proti šoli po pločniku relativno varna.

Miro Šlebe

OTROŠKA BOLEZEN LOKALNE DEMOKRACIJE

Prawijo, da so mediji varuh demokracije, seveda, če to ni lokalna demokracija, kjer oblast kažejo in plačuje obveščanje o svojem delu. Glede na to, da obenem potrebujemo informacije o delu oblasti, ki smo jo izvolili, bi bilo edino razumljivo, da bi občani odločali, kdo nas bo obveščal in koliko bo za to plačan, sicer ne moremo govoriti o zdravih temeljih lokalne demokracije. Uslava nam zagotavlja pravico do obveščanja. Zakoni, ki določajo informiranje pri lokalni demokraciji, nam to pravico kartijo. Sedajne informiranje o delu oblasti pri lokalni demokraciji bolj služi za zamigljive problematičnih zadev, kot pa za njihovo pojasnjevanje. Ogledimo si nekaj primerov pristranskega poročanja.

V novemborskem Odsevu urednik ni zmogel ob zamujanju odprtja novih prostorov otroškega varstva toliko objektivnosti, da bi napisal, da so pristojni na občini nerealki zagovarjali odprtje novih varstvenih prostorov za prvi septembr in s tem povzročili nemalo težav staršem, ki so po tem datumu ustali brez pričakovanega varstva za svoje otroke.

Urednik je bilo učinko lažje iskati namišljene

krivce za to zamujanje. Urednik je v novemborskem Odsevu napisal: »Prav neverjetno je, kako lahko nekateri posamezniki zaradi svojega zmrdovanja zaustavijo prizadevanja drugih in prisilijo starše šestdesetih otrok, da si pomagajo, kar vedo in znajo in iščejo različne rešitve za varstvo svojih malčkov, kar je iz sanitarnih vidikov precej bolj vprašljivo, kot bi bilo varstvo otrok v novem vrcu.« Neverjetno je, da urednik ne ve, da je odprtje novih prostorov otroškega varstva odločaj uradni postopek, ne pa »zmrdovanje« nekaterih posameznikov.

Urednikova samocenzura je pri zadevah popolna, saj dostikrat vloga župana pri tem sploh ne omemja. Na septembarski seji občinskega sveta so obravnavali ponudbe za nakup rezervacij desetih mesev v domu starejših občanov, ki naj bi bil zgrajen na Viru. Za rezervacijo bi moral občina plačati 20 milijonov tolarjev. V septemborskem Odsevu smo lahko prebrali urednikov komentar tega linančno zelo pomembnega odločanja, ki pa še zaidec ni predstavil dejanskega dogajanja.

ja. Županovo stališče je skril v »Razpravljavci« so poudarjali ... »Županova vloga ob razpravljanju pa sploh ni bila omenjena. Res pa je, da se je župan kar precej zavezal za sprejem te ponudbe. Spodbujal je sveltnike, da se mudi, da te priložnosti naslednjih leten morda ne bo več, da lahko problastišči pristojni občinski odbor, ki bo potem odločil namensko njih. Večina občinskih sveltnikov lokrat n sledila županovim sugestijam, ampak je samostojno razpravljala o občulljivih zadevah. Svetniki so se zavezali za čimprejšnjo možnost lasne gradnje. Ponudba za rezrvacijo je bila na naslednji seji zavrnjena.

Zadnja krštev naše ustavne pravice do obveščenosti se nam dogaja ob prikrijuvanju dodatkov pri načrtovanju predloga novega zazidnega območja v gozdu ob Mlakah.

Urednik nam vedno znova prikazuje, da je ta predlog nasfal, ker so ga pač narisali arhitekti ob Strategiji razvoja Trzina. Ne verjamem, da urednik ne ve, da arhitekti ne rišajo novih zazidnih območij sami od sebe, ampak morajo za to dobiti naročilo. To naročilo pa je v Trzinu dal lahko samo župan Trzina. Pojavlja se vprašanje, zakaj urednik skriva vlogo župana. Ali ne upa pisati priložni interesom župana (urednika je na funkcijo predlagal župan, izvolil pa

občinski svel) ali pa je takšno urednikovo hofenje. Rekel bi, da urednik in župan igrala skupno igro zavajanja občanov Trzina, ne vem pa, kako lesno je njuno sodelovanje. Ker pa je predlog novega zazidnega območja v gozdu ob Mlakah vzbudil v Trzinu preveč ogorčenja, je župan iz skritega načrtovalca začasno postavil odkril zaščitnik trzinškega gozda. V Trzinu zlepša ne bomo imeli tako političnega (beri sprenevedavega) župana, kol ga imamo sedaj, seveda, če ne bomo ponovno volili g. Peršaka.

Naši ustanovni pravici do obveščenosti bi zadostili edino možnost, da bi občani sami izbirali poročevalca o delu oblasti in da bi tudi sami določili njegovo plačilo iz občinskega proračuna. Urednik pa bi lahko še naprej pisal v začito oblasti.

ŽUPANOVE AMBIČIJE

Župan je pred meseci napisal, da se ne bo več odzival na moje pisanje. Premisil si je. To me veseli, saj bodo samo s polemiko, v razčiščevanjem problemov, župan sicer temu pravi preprič, stvari nekoč postavljene na svoja mesta. Župan je v mojem zadnjem članku našel tri hude neresnice. Očitno ga je vzpodbudila moja ugodovitev, da tržanska občina ignorira interese prebivalcev Trzina. Toda to je dejstvo, ki ga je podpisalo 251 občanov Trzina, ko je zahtevalo referendum proti blokovski gradnji T-3. Župan je rekel, da podpis niso bili pravilno pobrani in da bi se morali občani prili podpisati na občino. To so birokratske ovire, ki jih je oblast naredila v svoja zaščito. Občani plačujejo moč občino in ne občina nas. Če občina ne verjame našim podpisom, naj jih ona preverja. Kakorkoli že, tudi če občani nismo zadostili zakonskim zahtevam za razpis referendumu, je bila županova moralna dolžnost, da to storiti. On za razpis referendumu ne potrebuje podpisov. Ker župan tega ni storil in ker podpis ne zastara, lahko do načrtnih županskih vobitev govorimo, da župan ignorira interese prebivalcev Trzina.

Vrnimo se k županovim hudim neresnicam. Za župana je bila sporna moja trditev, da je marca na zboru občanov večina prisotnih nasprotovala blokovski gradnji T-3, kol jo je župan kazal na maketah.

Župan domneva (njenega beseda), da ga je večina na zboru podpirala. Ker smo občani na zboru s podpisom polrdili svojo prisotnost, se lahko še enkrat preveri mnenje občanov. Če se izkaže, da bo večina podprla županovo domnevo, bom to sprejel kot zaupanje občanov Trzina v županovo delo in ne bom več pisal svojih kritičnih člankov.

Druga neresnica pa naj bi bil moj zapis, da je bil na marčevskem zboru sprožen

postopek sprejemanja Sporazuma z investitorji v T-3. Župan pravi, da so se o tem z investitorji dogovarjali že januarju. S stališča ignoriranja mnenja občanov je še lahko slabše, če so se že pred zborom občanov, ko še niso vedeli, kakšna je volja prebivalcev Trzina, dogovarjali o sprejemu sporazuma.

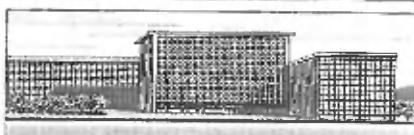
Tretnja neresnica naj bi bila, da smo prisotni na predstavljiv dela urbanistične delavnice pri Strategiji razvoja Trzina izvedeli za načrtovanje novega zazidalnega območja v gozdu ob Mlakah. Župan pravi, da smo izvedeli samo za predlog novega zazidalnega območja. Jaz nisem pisal, v kakšni fazi je novo zazidalno območje, ampak sem pisal o ignorirajučem interesu občanov. Ignoriranje je popolnoma enako, če gre za izdelan predlog novega zazidalnega območja ali pa že za sam zazidalni načrt. Občani nismo nobene možnosti, da bi pri tem kaj spremeniли. Če bi oblast resnično zanimali interesi prebivalcev Trzina, bi najprej naredila anketo ali sklicala zbor občanov in tako pridobila mnenje občanov. Oblast!

pa najprej nekaj naredi, potem pa nas v to prisiljuje. Zakanji so taki, da se jim zakonsko ne moremo zoperstaviti. V nadaljevanju januarskega Županovega kolčka je župan dal duška svoji domišljiji.

Prišel me je k poliščnim silam, ki so izgubili na volitvah. Sicer nisem član nobene politične stranke, mislim pa, da ni sramotno izgubiti na volitvah. Bolj žalostno je, da občani Trzina izgubljamo po volitvah, ker smo izvolili preveč ambicioznega župana. Župan ob koncu pravi, da ne verjam, da mi gre za dobrobit kraja in občanov. Ali župan misli, da je v dobrobit kraja in občanov Sporazum z investitorji v T-3, ki jin zagotavlja gradnjo še petih blokov, dva sta že zgrajena, in pa načrtovanje novih zazidalnih območij v tržinskem gozdu? Občani Trzina ne verjamemo, da se župan zavzemata za dobrobit kraja in občanov. Ali je župan pripravljen sprejeti presojo občanov Trzina s svojem delu ali pa se mu zdi, da občani le ne vemo dovolj dobro, kaj je za nas dobre. Nikoli nisem rekel, da nismo sposobnega župana, zato je bolj nerazumljivo, zakaj je župan lvegal ogorčenje občanov Trzina s sprejemom slabega sporazuma z investitorji T-3. Situacija se nam razjasni le, če jo pogledamo v luči županovih ambicij. V primeru, da se županove politične ambicije ne končajo v Trzinu, župan potrebuje za uspešno vključitev v politiko na državnem nivoju podporo raznih vplivnih družbenih struktur s področja gospodarskega ali s področja finančnega. Seveda pa taka podpora zahteva profitnega v obliki dobičkanošnih poslov. To pa Trzin lahko nudi samo v obliki možnosti stanovanjske gradnje in novih zazidalnih območij.

Trzin je premajhen za politične ambicije našega župana.

Trzin, 3.3.2000
Peter Kralj

Pojasnilo urednika:

Ne odgovarjam Peteru, saj bi bilo brez posamezne. Peter pozna samo eno resnico in ni pripravil posušati, kaj šeče razumeli še druge. Njemu ni pomoci. Na svetu je pač veliko resnic in Peter ima le svojo. V zvezi s Petrovimi obtožbami, pri katerih se kristalno jasno zrcali, kdo stoji za njim, pa sem dolžan nekaj pojasmil bralcem. Povedal moram, da poslej Petrovih pisem na to temo ne bom več objavljali. Peter se je namreč že izpel in kolajna ponavljala eno in isto, ob tem pa žali, kajti očitno je sveto prepričan, da lahko blasi druge, piše polresnice, zavaja bralce, če pa kdo temu ugovarja, potem je kršena demokracija.

Demokracija žal ni le resnica samo enega. To Peter sicer ve, prepričan pa je, da bo demokracija dosežena, ko bodo vsi trobili le z njim. Peter še ni dojel, da sem dopuščal objavljanje njegovih pisem prav začo, da naj bi se videla še druga razmišljanja, drugi pristopi. Če bi bil Odsev takoj enosiransko županovo glasilo, kol razglasila Peter, potem njegovih in še nekaterih pisem sploh ne bi objavljali.

Ker pa je v Peterovem pisaniu preveč ponavljalo in preveč žaljivega, ne bi bilo več smolno, da nadaljujemo s tovrstnimi prepiri. V Trzinu se dogaja preveč stvari, preveč je perečih vprašanj, in ne moremo loličko prostora v Odsevu namenjali le eni, že večkrat ovrženi in tudi preseženi temi. Prav

je, da se zazremo tudi naprej in da ne dovolimo, da nam bo toča spet stolka letino. Po toči zvoniti je prepozno!

Moram tudi povedati, da me za urednika Odseva ni postavil župan Tone Peršak in da me on tudi ne plačuje. Peter in njegov prišepetalec faga sicer ne verjameta in jima nasprotuje ne bom mogel nikoli dokazati. Do svojega mnenja imaš vso pravico, pa čeprav verjetno mislita, da županu vrekam lezem». Če pa to javno razglašala, se zna zgoditi, da bosta morala to javno tudi dokazati ali pa se bosta morala sprizjaniti s posledicami. Gre namreč za osebno žalitev in napad na moje in županovo dobro ime.

Kar se tiče objektivnosti obveščanja v Odsevu, moram še enkrat zapisati, da se trudim po svojih močeh zapisati fisto, za kar ocenjujem, da je prav in da prispeva h kar najbolj celovitemu seznanjanju bralcev z dogajanjem v Trzinu. Trudim se, da bi Odsev kar najbolje odseval tržinsko sliko, vendar vem, da od-

sev ni nikoli enak originalu. Tudi ko se dva poslušata, le redko stvar vidita povsem identično. Sмо pač različni ljudje, z različnimi izkušnjami, različnim predznanjem in tudi različno inteligenco. Nekateri stvari dojamajo tako, drugi pa pač drugače. Ocenjujem, da k možnosti boljšega seznanjanja občanov z razmerami v občini precej prispeva tudi uradni Občinski vestnik, ki ga kol prilogu prima Odsev. Vem, da v večini drugih občin občani nimajo takega vpogleda v občinske akte. Občine največkrat objavljajo uradne vestnike kol interna obvestila, in se občani z njimi srečujejo šele, ko se obračajo na strokovne občinske službe ali ko jih na lo opozorijo inšpektorji ali pravniki. Tudi takšnega vpogleda v občinski proračun v večini drugih občin nimajo. S sej občinskega sveta res ne poročamo tako, kol bi na primer Peter. Vendar sem včasih, ko prebiram njegovo pisanje, kar presežen, ko vidim, da on drugih menjen sploh ni slišal, da jih odnisi. Ko piše o marčevskem zboru občanov, enostavno spregleda, da je bilo kar nekaj govorcev, ki se z njim niso strinjali, in da je na koncu, ko je župan vprašal: »Ali to pomeni, da kol sklep lahko zapisemo, da se sfrinjate, da ta, t.i. maketa 2, lahko služi kot izhodišče za oblikovanje sporazuma z izvajalcem T-3?«, večji del udeležencev razprave na to prisla. Res je, da se s tem še zdaleč niso strinjali vsi, res pa je, da nasprotniki nikakor niso znali jasno izoblikovati kake dru-

ge, sprejemljiveje rešitve. Lovili so se v predgovodini zapleti, kdo je kdaj kar naredil ali razumej narobe, kdo nas je kdaj izigral, nikakor pa jih ni moličilo dejstvo, da so se stvari medtem že razvile precej naprej in da so, če je že treba brskati po zgodovini, prav Tržinci sami prvi predlagali, da bi Trzin dobil nekakšen center, čeprav je treba ob tem ludi povedati, da so bile tiste prve ideje precej bolj "pohlepane", kot pa je listo, kar naslaja na območju T-3. Peter zdaj vso krivdo enostavno vali na Peršaka, čeprav je treba tudi tu povedati, da v tistem času, ko je dal Peter pobudo za referendum, Peršak sploh še ni bil župan in da takrat še nismo imeli občine. Petrove obtožbe na račun Peršaka v zvezi z referendumom v tistem času so zavajajoče, vendar Peter to mirno spregleda.

Moram ludi reči, da Peter še zdaj maha z 251 podpis krajcem Trzna, pri tem pa ne upošteva, da so zdaj razmire precej drugačne in da so se ludi investitorji vsaj delno prilagodili tržinskim zahtevam. Vsaj zase lahko trdim, neslišni podpis je bil tudi moj, da Peter odvezujem obveznosti, da govorim v mojem imenu, saj ne gre več za tisto, za kar sem se podpisal na listi list. Vem, da moje mnenje delijo tudi drugi in Peter, ki ima očitno dovolj časa, zato lahko preveri pri vseh podpisnikih, če je še vedno lahko njihov advokat. Moram povedati, da mi ni povsem všeč tisto, kar bo nastalo na območju T-3 in da se zavedam, kaj bo center za Trzin poneren, mislim pa, da Petrov način ni prava pot, da bi Trzin dosegel še kaj več, še zlasti pa, da zgodovino ni mogče zavrteti nazaj.

Kar se liče Petrovih opazki na račun mojega »zameglevanja problematičnih zadev« in objektivnosti pisaranja, pa moram reči:

1. V novembriški številki Odseva sem se urejanja dodalnih prostorov za vrtec dolaknil le v uvodniku, ta pa že sam po sebi ne zahleva analitičnega pristopa. Uvodnik je zvrst, ki dopušča nekoliko bolj sproščeno pisarie, razmišlanje in običajno napoveduje kakov od tem, ki jih potem bralci najdejo v glasilu. Torej če sem zapisal, da je prav neverjetno, kako lahko nekateri posa-

mezniki s svojim zmrdovanjem zaustavijo prizadevanja drugih, nisem zavajjal javnosti, tisljim, ki znajo brati in razmišljajo, sem skoraj na pladnju serviral ludi namig, kdo so si posamezniki, saj sem, kol je ciliral ludi Peter, še napisal, da je iz sanitarnih vidikov precej bolj vprašljivo to, da starši na najrazličnejši načine rešujejo varstvo svojih malčkov, kot pa če bi otrokom nudili strokovno varstvo v novem vrtcu. Peter ve – to sem mu med obiskom pri njem ludi sam povedal, da je bila glavna ovira, da je prišlo do zastopila pri urejanju vrta, sanitarna inšpekcija in nekateri posamezniki v njej. Šlo je za povsem konkretno posameznike, ki pa so lahko s svojim položajem zauveli odpiranje vrtca, čeprav se v številnih drugih primerih črke zakona ne odlepajo tako silovito in marsikje celo pogledajo skozi prste. V občini so zagoljavljali, da bodo v vrtcu poskrbeli v največji možni meri za uresničitev vseh sanitarnih zahtev, kar jimi lahko verjamemo, vendar tisti »posamezniki« na to nikakor niso pristačili. Vodstvo občine je bilo res preveč optimistično, ker enostavno ni bilo pripravljeno na takšno »tagajanje« in metanje polni pod noge. Peter bi o tem lahko kaj več izvedel ludi v svojem krogi somišljenikov. Očitek, ki mi ga je nalepil, je cisto zavajanje bralcev in ne listo, kar sem napisal jaz.

2. Drugi očitek, ki se nanaša na moje poročanje s septembriške seje, je še bolj zavajajoč, saj si Peter pri tem pomaga z izigranim citatom »Razpravljavci so poudarjali ... in potem piše o tem, kako se je župan močno zavzemal za nakup rezervacije za deset mesic v bodočem domu za ostarele na Viru. Za bralce, ki ne morejo več pogledati tako daleč nazaj v septembriški Odsev, spel objavljamo del poročila s seje občinskega sveta, v katerem sem povzemerjal razpravo o problematični domu za ostarele: »Boj burna je bila razprava o sofinancirajujočem domu za starejše občane

na Dobi, kjer bi Trzinci s sofinanciranjem lahko dobili nekaj mest za ostarele iz naše občine. Razpravljavci so poudarjali, da je v kraju vse bolj čutiti potrebo po domu za ostarele, da pa v sedanjih razmerah vsaj 5 let še ne moremo računati, da bi v Trzinu dobili svoj dom za ostarele. Del svetnikov je menil, da bi bilo prav, da se občina vključi v sofinanciranje doma na Dobi, ki bo sicer zasebstva ustavova, v njej pa bi za tržinske starostnike lahko dobili 10 meset. Predsednik Društva tržinskih upokojencev Žerjavčki To-

ne Ipavec pa je poveval, da se starejši predvsem zavzemajo za gradnjo doma v Trzinu, saj jim ni všeč ideja, da bi morali starostniki menjati okolje, velika večina članov društva naj bi se po besedah g. Ipavca zavzemala za to, da bi tudi na stara leta ostali v svojem domačem okolju. Predlagal je, da naj bi denar, ki bi ga namenili sofinanciranju doma na Do-

bu raje porabilji za nakup zemlje in začetek projektliranja doma za ostarele v Trzinu. Drugi so opozarjali, da vsi starostniki le niso tako močno vezani na Trzin, še zlasti tisti, ki so se vanje šele priselili, mesto in domovih za ostarele v drugih krajih pa je zelo težko dobiti, čeprav je seltive starščkov v domove za starejše včasih nujnost. Razpravo so prekiali in jo bodo nadaljevali na prihodnji seji, ko bodo dohili na vlogled. tudi pogodbo o sofinanciranju doma na Dobi in pridobiliv trajne pravice do določenega števila mest v domu.«

Kdor je prebral zgornji citat, se lahko prepriča, da sem v poročanju orisal zgolj deljena mnenja in da pri tem županovo mnenje, kakršnokoli je že bilo, ni pripomoglo k prevladi kateregakoli od stališč. Ker pa sem bil pred tem ludi na seji občinskega odbora za socialne zadeve, moram reči, da se so prav člani lega matičnega odbora zavzeli za to, da Trzin plača 10 mesi v domu na Viru, saj so menili, da je znesek sorazmerno majhen v primerjavi s težavami, ki bi lahko nastale, če ostareli Trzinci, ki potrebujejo strokovno oskrbo, bi ne imeli kam dati. Že na tistem sestanku pa so podudarjali, da bi šlo pri tem le za začasno rešitev in da je treba narediti vse, da bi tudi v Trzinu dobili svoj dom za ostarele. Kot sem že zapisal v eni od prejšnjih številk, pa v poročilih s sej občinskega sveta ne morem povzemerati celotne razprave. Za to enostavno ni zadostil prostora v časopisu. Menim pa, da sem v septembriškem Odsevu s listega sestanka, vsaj kar se liče sporne točke, dovolj celovito in objektivno poročal. Nisem pa zapisal listega kar so Peteru prišepnili botri ali kar se mu je zdejlo.

3. Kar se liče načrtov za gradnjo nove sosesev v gozdu ob Mlakah, pa bi Peter, če bi pazljivo bral in ob tem razmišljal, lahko ugotovil, da se ves čas trudim, da bi opozoril na načrte o gradnji, ki jih ludi sam nas profujem. Že davno preden se je Peter zavedel problema, sem dobil namig, da ob-

stajajo načrti za gradnjo soseske v gozdu. Ker je bil lastnik zemljišč, na katerih nekateri želijo postavili naselje, Razvojni zavod Domžale, sem med enim od intervjujev lakovatnega direktorja Razvojnega zavoda Domžale Simona Mavšarja neposredno vprašal, če na listih zemljišč načrtujejo kakšno gradnjo. Gospod Mavšar je takrat to zanikal, čeprav sem vedel, da odgovor ni točen. Prav zaradi tega sem odgovor v svojem intervjuju z Mavšarjem tudi zapisal. Podatke sem zbiral naprej in ko sem izvedel, da je zemljišče v gozdu od Razvojnega zavoda kupila družba Klas, sem prejšnjo jesen o načrtih za gradnjo povprašal župana Peršaka. Povedal mi je, da je tudi on izvedel, da je Razvojni zavod v gozdu že izrisal načrte za gradnjo nadstandardnega naselja, ki bi bilo strogo varovano in kamor naj bi se presejala le »najboljše smetana slovenske družbe«. Da bi pri bralcih Odse-

va prizgal rdečo luč in jih opozoril na to, sem to tudi zapisal. Na lo pa sem opozoril tudi na nekaterih sestankih tržinskih organizacij, ki sem se jih udeležil. Vendar mojih opozoril očitno nihče ni jemal resno. Nekaj takega se je dogajalo tudi v zvezi s T-3. Verjetno se tudi Peter sam spominja, da je predlanskega avgusta začudeno ugotovljaj, da sem v Odsevu že pol leta, preden se je Peter zhudil, opozarjal na negativne posledice, ki jih lahko imajo načrti za T-3 in da smo v Odsevu že davno prej, preden so bili drugi pozorni, objavili, kako visoke stavbe investitorji načrtujejo.

Zgodba se očitno ponavlja. Peter se je šele zdaj predramil in zdaj zganja halo in žali vseprek. Če bi pazljivobral naslednje številke Odseva, bi tudi v pogovoru, ki sem ga imel z urbanistom, ki sta vodila eno od skupin, ki so sodelovali v urbanistični delavnicici o ureditvi Trzina, lahko prebral nepos-

redno vprašanje o tem, ali jim je kdo naročil, da naj v gozdu izrišče novo naselje. Urbanista sta povedala, da so jih le prosili, da naj opredeli, kje so možnosti za nadaljnjo pozidavo Trzina, če bi do nje prišlo, nihče pa nanje ni vplival, da naj naselje izrišejo prav tam, kjer so ga. Povedala sta tudi, da je to le možnost in da se mimo volje občanov pri tem ne bo moglo. Del pojasnila v zvezi s tem vprašanjem pa lahko preberete tudi v lakovatnih novičkih iz občinske pisarne, kjer župan Še enkrat pojasnjuje, kako stojijo stvari na tem področju. Peter in njegovi temi sicer spet ne bodo verjeli, vendar hodo vsi občani le imeli možnost povedati svoje mnenje na zboru občanov, ki bo 17. aprila, in na katerem bo beseda tekla prav o tovrstnih zadehah, na občini pa bo tudi javna razgrnilje predlogov načrtov za prihodnjo ureditev Trzina. Nič še ni odločeno.

Miro Šlebc

OBVESTILO STARŠEM O UVELJAVLJANJU OTROŠKEGA DODATKA V LETU 2000

Za uveljavitev otroškega dodatka je potrebno tudi letos vložiti zahtevek za otroški dodatek na novem obrazcu 8.41 - Vloga za uveljavitev otroškega dodatka. To velja tako za nove upravičence kot za liste, ki že prejemajo otroški dodatek.

Obrazce lahko kupite v vseh knjigarnah in papirnicah. Obrazce v celoti izpolnijo vlagatelji sami, tudi dohodke iz kmetijske dejavnosti, samo podatke v višini dohodka v letu 1999 potrdi delodajalec. Opozorili moramo, da je potreben letos na novo vpisati davčne številke za vlagatelje vse družinske člane in zato so tudi obrazci spremenjeni. Nujo je, da so davčne številke natančno izpolnjene, ker bomo imeli drugače težave pri nakazilih otroškega dodatka. V letošnjem letu je tudi novost, da se morajo na vlogo poleg staršev podpisati polnoletni družinski član.

Upravičencem, ki so predložili potrdila o šolanju za svoje otroke, ki so starejši od 15 let v oktobru 1999, ko se je pričelo novo šolsko leto, ni potrebno ob oddaji vloge ponovno predložiti šolskih potrdil, ker velja potrdilo za celo šolsko leto, t.j. do oktobra 2000. Potrdila o šolanju morajo starši med letom predložiti le za otroke, ki med letom dopolnijo 15 let, pa čeprav še obiskujejo osnovno šolo.

Tudi v letošnjem letu je otroški dodatek selektivni in je vezan na dohodke družine preteklega leta. Vslopni cenzus za upravičenos do otroškega dodatka v letu 2000 znaša 171.513,00 SIT (t.j. 99% povprečne bruto plače v letu 1999 - 173.245,00 SIT), kar je razvidno iz predlagane lešvice za otroške dodatke.

Dohodek na družinskega člena v % povp. plače v RS	Povprečni mesečni dohodek na družinske člane v letu 1999 v SIT	Otroški dodatek na mesec v SIT		
		1. otrok	2. otrok	3. otrok
Do 15%	Do 25.987	16.200	17.820	19.440
Nad 15% do 25%	Nad 25.987 do 43.311	13.851	15.309	16.767
Nad 25% do 30%	Nad 43.311 do 51.974	10.557	11.799	13.041
Nad 30% do 35%	Nad 51.974 do 60.636	8.316	9.504	10.692
Nad 35% do 45%	Nad 60.636 do 77.960	6.804	7.938	9.072
Nad 45% do 55%	Nad 77.960 do 95.285	4.320	5.400	6.480
Nad 55% do 75%	Nad 95.285 do 129.934	3.240	4.320	5.400
Nad 75% do 99%	Nad 129.934 do 171.513	2.808	3.888	4.968

Izpolnjene obrazce Vloga za uveljavitev otroškega dodatka oddajo občani na Centru za socialno delo, Domžale, Ljubljanska 70, v najkrajšem možnem času, vendar najkasneje do 30.04.2000. Vsi lisli upravičenci, ki vlog ne bodo obnovili do navedenega datuma, ne bodo več upravičeni do otroškega dodatka od 01.05.2000, kar je razvidno iz odločb, ki so jih prejeli v letu 1999.

Center za socialno delo Domžale ima uradne ure v ponedeljek in petek od 8. - 12. ure in v sredo od 8. - 12. ure in od 14. - 18. ure.

Center za socialno delo Domžale

OBETA SE NAM ŽIVAHNO DRUŽABNO ŽIVLJENJE

Na pobudo občinskega odbora za družbene dejavnosti, socialno delo in dejavnost društev in občini so se v torek, 22. februarja, na skupnem sestanku sešli predstavniki večine tržinskih društev in spregovorili o akciji, ki jih pripravljajo v prvem polletju leta. Sestanek naj bi tudi pomagal pri usklajevanju dela, še zlasti pa, da ne bi na isil dan prišlo do prekrivanja več drušvenih akcij, kar se v naši občini dogaja vse prepogosto.

Kot so povedali predsedniki društev ali njihovi namesniki, bo letošnja pomlad v Trzinu zelo pestra. Napovedali so pustne prireditve, kar so že izpolnili, v aprilu pa bodo naša društva ob sodelovanju občine posebno pozornost namenjala čičenju in krašenju Trzina.

Skupna čistilna akcija je napovedana za 8. aprila, če bo takrat slučajno slabo vreme, pa bo akcija teden dni kasnejne, 15.

4. Gleda lega, da bi Trzin okrasili tudi s cvetjem, predvsem križiča, nekatere zelenice in nekatere izbrana mesta, so bila mnjenje deljena, saj se v nekaterih društvih ne čutijo poklicana za tovrstna opravila. Menijo, da je bolj v domeni Občine in Turističnega društva.

Orednja pozornosti v prvem polletju pa bo, tako kot že lani in leto pred tem, namenjena praznovanju občinskega praznika. Tudi za letošnji maj lahko napovemo, da bo zelo pester. Kot že običajno, se bo mesec

začel s prvomajsko budnjico, za katero so predstavniki društev poudarjali, da mora biti res budnica in ne zgolj hrup preglašnih motorjev in hupanje razgrajačev. Spremembe pa se obetajo na Florjanovo nedeljo, saj je Turistično društvo dalo pobudo, da naj bi gasilci ohramili tradicijo in nedeljo obetežili tako, kol so jo v prejšnjih letilih, k temu pa naj bi druga društva dodala še svoje akcije in Florjanovo nedeljo naj bi sprememlili v eno najvidnejših tržinskih prireditv, po kateri bi postali znani. Predlagali so, da naj bi prireditvi propestrili še s sejmom, veselico in drugimi prireditvami. Ob tem je bilo tudi slišali, da je bila Florjanova nedelja pred drugo svetovno vojno v Trzinu tudi bolj pestra, saj so gasilci takrali svoj sprevod zaključevali na dvorišču gostilne pri Narobetu, kjer so imeli polem tudi veselico v celu srčelov.

Kasneje se bodo v Trzini zvrstile številne prireditve društev, ki bodo posvečene občinskemu prazniku – naj omenimo samo otroško olimpijado, dan odprtih vrat v OŠ, sektorsko vojo gasilcev, streški turnir, pohod po mejah občine in druge prireditve, osrednji dogodek pa bo slavnostna akademija občinskega sveta, ki bo 12. maja ob 20. uri in na kateri bodo, med drugim, podelili nagrade in priznanja zaslужnim Trzincem. V juniju nas med drugim čakajo Tek v spomin Petra Levca z veselico Športnega društva, po-

Datum	Ime prireditve, akcija	Organizator
Mesec marec 2000		
4.3.	Pustna povorka	Turistično društvo
	Pustno rajanje	Društvo prijateljev mladine
Mesec april 2000		
8.4.	Čistilna akcija	Občina Trzin, društva
15.4.	rezervni datum za čistilno akcijo	
Mesec maj 2000		
1.5.	Budnica	
5.5.	Sejmarjanje	Turistično društvo, projektna skupina
7.5.	Florjanova nedelja	Gasilsko društvo
10.5.	V spomin Marjana Mušiča	Strelsko društvo
11.5.	V spomin Marjana Mušiča	Strelsko društvo
12.5.	Sektorska vaja	Gasilsko društvo
	V spomin Marjana Mušiča	Strelsko društvo
	Proslava (ob 20.00)	Občina Trzin, KUD
13.5.	Otroška olimpijada	Športno društvo
	Dan odprtih vrat OŠ	OŠ Trzin
19.5.	Prireditve v okviru praznika občine	Zveza borcev
27.5.	Pohod po tržinskih poteh	Turistično društvo
Mesec junij 2000		
3.6.	Tek v spomin Petra Levca	Športno društvo
	Veselica (po teknu)	Športno društvo
24.6.	Pohod	Turistično društvo, DBIASS
25.6.	25 ur košarke v Mengšu	Športno društvo
Mesec julij 2000		
1.7.	Veselica GD	Gasilsko društvo

DBIASS-a ter košarkarski maraton – 25 ur košarke, ki bo tokrat v Mengšu. Gasilci so svoj veselico napovedali za 1. julij, prav govoroma pa lahko pričakujemo še kakšno drugo družabno prireditve. Še zlasti je treba omeniti prireditve iz sklopa Tržinske pomlad, ki se bodo dogajale vsak konec tedna, predvidoma ob sobotah do poldne. KUD bo takrat na različnih delih Trzina upriziral in prirejal različne kulturne prireditve, ki bodo vsekakor razgibale kulturno življenje v našem kraju.

M.S.

OBČINA TRZIN VABI VSE TRZINCE, NAJ SE V KAR NAJVEČJI MERI UDELEŽIJO LETOŠNJE **SPOMLADANSKE ČISTILNE AKCIJE**

Akcija bo v soboto, 8. aprila, v primeru slabega vremena pa bo prestavljena za en teden na 15. aprila. Podobno kot lani, bodo v akciji sodelovala tržinska društva, pa akciji pa bo družabno srečanje.

NAREDIMO KAJ ZA LEPŠI TRZIN!

POGOVOR OB KAVI

Ze skoraj leto na tržinskih ulicah in cestah srečujemo brkalega gospoda s srebrnimi lasmi, v delovnem pajacu, ki skrbi za čistočo našega kraja. Le malokrat se zaustavimo in pomislimo, da delo, ki ga opravlja, še kako prispeva k večji urejenosti našega kraja. Šele kadar so ulice naslane z odpadki in smetni, se začnemo zgražati. Vendar pa takšnih opazk že dolj časa nismo slišali, saj gospod Milan, kot ju možku ime, svoje delo opravlja dobro in pošteno. Že to, da se vsako jutro priglasi na občini in strurno, po vojaško, pozdravi, govoriti, da svoje delo jemlje resno in odgovorno. Zdela se nam je prav, da ga vsaj na kratko predstavimo našim bralecem.

Srečala sva se na eni izmed tržinskih ulic, loret prav tam, kjer ga pričakuješ. Na njegovem delovnem mestu. Najprej o intervjuju ni hotel slišali nič. Pa vendar

sva se dogovorila, da se dobiva na krajšem klepetu ob kavici v Barci. Pogovor z gospodom Milanom je hitro stekel. Rojen je bil v Domžalah, kjer sedaj ludi živi, po domače se pri njih reče – pri Kobasaru – in je ena starejših domžalskih rodbin, kar nekaj daljne žlahte pa ima ludi v Trzinu. Pol in delo, pravi, sta ga pripeljala na naše ulice, preko podjetja ALCU, v katerem je zaposlen. Zaupali so mu vse ulice in zelenice v Trzinu, razen industrijske ceste, kar pa ni tako malo, predvsem v poletnem času, ko je potrebno kosiši, saj trava tako neusmiljeno hihre raste. In ravno košnja, mi je dejal Milan, ni samo težko opravljati, temveč ludi neveravn, kajti v travi se velikokrat skrívajo delci steklovine, ki so lahko zelo nevarni, saj ti ob košnji z ročno kosilnico kaj

hitro lahko ranijo obraz. Seveda uporablja obražni ščitnik, ki pa se hitro orosi, tako da je potem vidljivost manjša. Kakor koli že, mi pravi, delo je treba opravili in lo dobro.

Kar precej me je zanimalo, kakšno mnenje je dobil po skoraj enem lelu, odkar je v našem kraju, ali smo Tržinci redoljubni ali čisto pravi paconi, vendar mi je na lo vprašanje gospod

Milan odgovoril samo ščet na nasmehom. Ko pa sva prišla na njegov prosti čas, mi je dejal, da najraje gleda televizijo, da pa je, ko je bil mlad, rad zahajal v gore, še rajšči pa je smučal. In kaj nama je ostalo ščet za konec pogovora? Seveda, obvezna fotografija.

JS

VEJ ZA VELIČASTEN KRES

V občini so v tem času na več mestih uredili prostor, na katerega je mogoče odlagati veje in druge dele rastlin, ki se naberejo ob pomladnem obrezovanju dreves in živilih mej.

Odziv je presenetil pričakovanja, saj so poniekod, kol na primer ob križišču Mlakarjeve ulice in Ul. Kamniškega bataljona, nagradili zares velike vejevja. Vse kaže, da so na občini zadeli zehliček na glavico, marsikdo pa se je začel spraševali, kaj bi lahko naredil s takšnimi kupi vejevja. To sicer odvaja komunalno podjetje, nekateri pa menjijo, da bi ga lahko izkoristili za čudovit kres in veselo zabavo ob njem. Možnosti za to so, čakamo le pogumnejši organizatorja, prav pa bi bilo, če bi se vejevje osušilo, saj bi se drugače kresovalci verjetno veselo jokali v dimu. Kakor koli že, o ideji so razmišljali ludi na Turističnem

društvu, vendar bo do kresovanja moralo očitno preteči še kar nekaj časa.

Veje lahko pripelje na določene prostore še do

31. 3. 2000

STARI – NOVI MERCATOR

Kje je Mercatorjeva samoposredna trgovina z živili, verjetno veste vsi. Da pa so jo v mesecu februarju obnavljali, pa ... Verjetno ludi, saj, konec končev, Trzin ni New York. Trgovino so zares lepo obnovili v zelo

kralkem času, tako da bi na njeno otvoritev, ki je bila prav tako v februarju, zagolovo ne prišel, če me ne bi na to opozorili. Oborožen s šoloaparatom sem se pripeljal do trgovine v povem vam, da že lep čas nisem v Trzinu videl toliko ljudi na enem mestu. No ja, se opravičujem, razen lakrat, ko se kaj dogaja v KUD-u, pa naj bo to proslava ali gledališka predstava. Vendar pa vam moram priznati, da je bilo ludi in trgovini videli marsikaj. Zelo dobro obloženi police, na

več koncih samoposredne različne degustacije, prijazne prodajalke. Zaupali so nam, da je v obnovjeni trgovini skoraj za tretjino več prodajnega prostora, opazili pa je še celo vrsto drugih izboljšav in pridobitev. Kaj si človek lahko še želi! Več o tem pa vam bodo povedale fotografije.

Jože Šlih

ANKETA: KAJ NAREDITI ZA VEČJO PREPOZNAVOST TRZINA

Skoraj vsak Zemljjan ima v sebi popotniško žlico, nekaj, kar ga žene na potovanja, v spoznavanje novih krajev, novih kultur, novih ljudi, novih gostiln (če že hočete) ... Kraje, v katere nas vleče, želimo spoznati zato, ker so nam bili že od malih nog zanimivi ali pa nas preprosto pot zanese vanje. Kadarko mesto običajno čist po naključju, si ga zapomnim po kakih spomenikih, športnih objektih, stavbah, ki jih običajno ...

Kaj pa je tako pridelavnega v Trzinu, s čim bi lahko privabili turiste v naš kraj? Ideje lahko zberebere v današnji anketi.

Marjan Klančar:

Najprej bi bilo potrebno poskrbeli za trdim stezo, kjer bi se lahko redno rekreativali. Trzin je že tako znan po pesmi Trzinka, in mislim, da bi to pesem morali še bolj promovirati. Gib, ki smo ga dobili pred kratkim (močvirski tulipan), mi ne pove prav veliko o Trzinu. Čeprav ima v Trzinu največji simbolen pomem sekirica, je ne bi ne veri koliko izpostavljal, saj je to že kar stvar preteklosti. Najbolj bi se, po mojem mnenju, morali posvetiti gosilinstvu in gostinskej ponudbi. Bili bi morala bolj kvalitetna, kot je zdaj (takih 'kaščev' kot jih imamo v Trzinu, je povsod dovolj), pa tudi česa izvirneva bi se morali spomniti. Ie tako bi lahko privabili turiste.

Industrijska cesta je pa za razvijanje turizma malce preveč onesnažena in preveč prometna.

Tatjana Čeglar:

Najprej bi bilo potrebno označiti naš kraj s primernimi tablami, na katerih bi bilo jasno označeno, da si prišel v Trzin ('Dobrodoši v Trzin!' ali pa tudi lahko 'Pozdravljeni v Trznu!').

Gosilsko ponudbo imamo že zdaj dobro.

Mislim, da je v velikem delu Slovenije poznajo gostilno Narobe. Trzin je znan po pesmi Trzinka, mogoče bi ljudi z njo lahko kako

promovirali naš kraj. Tudi kakšna tabla z načrtom ne bi smela manjkati (še posebej v industrijski coni, za katere mislim, da jo Trzinci premalo cenimo), zraven bi bila pa kakšna korita z rožami. Tudi trzinska sekirica bi lahko prišla bolj v veljavno, saj smo po njej zelo, zelo znani.

Janez Žnidar:

Po moje bi turiste bolj težko privabili v Trzin, saj nimamo praktično skorajda ničesar, kar bi jim lahko pokazali.

V prvi vrsti bi bilo potrebno zgraditi športni center. Da bi se usmerili samo v gostilsko ponudbo, je premalo. Ker v gostilno prideš, posedis, poješ in greš ... Se sploh ne zadružuješ predolgovo v kraju, kaj šele da bi ga spoznal. Pa tudi raznili bifejev imamo kar preveč.

Lahko bi se osredotočili na kulturne prireditve, ki so zelo kvalitetno narejene. Npr. pusni sprevod, ki je bil letos organiziran prvič.

Lahko bi ga priredili vsako leto, kot imajo to že organizirano na Vrhu, v Cerknem, na Plju ... Postavili bi bilo treba table, ki bi opo-

zarjale na Trzin. Drugače pa imamo zelo lepo naravo tu, pa Dobešno je blizu, pa Rašica, tako da bi se lahko turisti ludi malo sprehočili po okoliških hribih.

V Trzinu ludi manjkajo urarji, čevljarji ... Torej skorajda osnovno, kar potrebuješ, če se ti kaj pokvari, zlomi ...

**Iva Kostrevc in
Marija Oder:**
Trzin je prečudovit kraj, nič nam ne manjka. Obkroženi smo z naravo, hribi, polji ... Škoda ker ni več tako čist, kolj je bil včasih. Mislim, da bi se najprej morali posvetiti

ekologiji in poskrbeli za čistočo. Imamo krasen bajer, kamor bi lahko vabilo turiste, mogoče bi tudi tam malo uredili okolico, lahko bi imeli piknike ... Gosilskih lokalov je dovolj, če bi že rad popil kavico s metano, se žar ležko odločiš, kam se boš usedel. Mislim, da bi morali narediti kakšen še posebej zanimiv lokal, npr. mlečno restavracijo, kakršne so bile včasih v Ljubljani. V taki restavraciji bi postrežeo samo z mlečnimi izdelki. Ali pa odprei kake trgovine z darilci.

Vsekakor bi morali ljudi bolj povezati star in nov del Trzin. Uredili bi morali kolesarske poti (sem slišala, da se že nekaj dela na tem, pa ne vem, ali je res ali ne.), pa kakšni prijetne kotičke za mlade. Edina negativna stvar v Trzinu pa je promet. Hrup s ceste je že kar malce nadležen, pa tudi po ulicah nekatere dirjava 100km/h. Ja, pa za psičke bi morali tudi poskrbeli. Ne vem, morda bi uvedli pasja stranišča, kolj jih imajo že ponekod v Ljubljani? Res ni prijelno, da skoraj na vsakem koraku zagledaš pasji kakec.

Aljoša Černe:

Vsekakor je treba najprej postaviti kako veliko tablo, da hodo ljudje vedeli, da so prišli v Trzin.

Pri nas je premalo restavracij, ki bi bile primerno za turiste. Piramida bi lahko bila turistično zanimiva. Drugače bi pa morali razvijati športni turizem. Športni park pri Šoli bi lahko večkrat uporabljali v te namene. Predvsem pa je potrebno poskrbeli za čistočo in urejeno okolico.

Pa za vse kulurne prireditve, ki se dogajajo samo v Trzinu, bi morali imeti kakšno posebno tablo, da bi bili ljudje bolj obveščeni o tem, kaj se v kraju dogaja.

Jernej Blatnik:

V Trzinu nič ne manjka, je lep kraj, in mislim, da bi ga turisti prav radi obiskali.

In kaj zasluži Trzin?

Maleja Erčulj
Foto: Mojca Ručigaj

FLORJANOVA NEDELJA BO LETOS ŠE BOLJ SLAVNOSTNA

Ob oblikovanju strategije turistične pobjede Trzina se je članom turističnega društva poročila ideja, da bi v Trzinu letno pripravili tri, štiri večje prireditve, po katerih bi Trzin postal znan. Kot nalažč za to je nedelja Irzinskega patrona sv. Florjanu, ki je že od vsega začetka ludi praznik Irzinskih gasilcev. Turistično društvo predлага, da bi praznovanje Florjanovega goda raztegnili še na soboto, tretje je to 6. in 7. maja. Osnovno zamisel praznovanja Florjanove nedelje, kakršno gojijo gasilci, naj bi ohranili, prireditve pa naj bi razširili še s

kulturno-zabavnim in sezemske programom. Člani Turističnega društva predlagajo, da bi Irzinska društva tisto nedeljo na stojnicah predstavila svojo dejavnost, sezemske ponudbo pa naj bi obogatili še z nekakšnim boljšim trgom – s prodajo nove in rabljene planinske, laboriške, smučarske in sploh športne opreme za preživljvanje prostega časa v naravi. Seveda bi ponudba lahko popestrili tudi proizvajalci in trgovci s športno opremo, saj je čas, ko praznujemo Florjanovo nedeljo – Florjanu se po slovensku reče tudi Cvetko, prav obdobje, ko zimsko opremo menjavamo za poletno. Sejem pa bil ludi priočnosti za vse druge tržinske podjetnike in podjetja, da

predstavijo svojo proizvodnjo in izdelke. Priložnosti bi dali tudi izdelovalcem spominkov, pridelovalcem hrane, gostincem in drugim.

Ker bi želeli vedeti, koliko podjetnikov in podjetij bi bilo pripravljenih sodelovali na takšni prireditvi, in ker bi radi vedeli, koliko stojnic naj bi pripravili, Turistično društvo prosi vse, ki jih takšna sezemska prireditve zanimala, da to spročijo do 10. aprila na Občino Trzin ali TD Trzin, Mengška c. 9. Informacije lahko dobile ljudi pri predsednici TD Jožici Valenčak ali pri predsedniku PGD Jožetu Kajležu.

TRZIN Z DRUGIMI SLOVENSKIMI KRAJI TEKMUJE V PROJEKTU »MOJA DEŽELA – LEPA IN GOSTOLJUBNA«

Turistična zveza Slovenija je letos sprožila projekt Slovenija, moja dežela – lepa, čista in gostoljubna, v katerem slovenski kraji tekmujejo na področju turizma ter urejanja in varstva okolja. V imenu občine je tudi naš župan Anton Peršak podpisal poseben dogovor, po katerem tudi Trzin sodeluje v omenjenem projektu. Ena od nalog, ki jih nalaga projekt, je izvedba čistilnih akcij v času od 22. marca – dneva voda, do 21. aprila – dneva Zemlje. Sodelujoči kraji morajo celo leto skrbeti za okolje in sodelovati na tekmovanju s področja turizma in varstva narave.

Spomladanska čistilna akcija

Kot so se predstavniki tržinskih društev na pogovoru z vodstvom Občine dogovorili, bo letosnja čistilna akcija v Trzinu 8. aprila, v primeru slabega vremena pa teden dni kasneje, 15. aprila. Turistično društvo pri tem opozarja, da bi s pripravo čistilnih akcij zmanjšali količino nezaželenih odpadkov v našem okolju, hkrati pa bi vzgajali in osveščali občane o potrebi po čistem in urejenem okolju, jih pritegavali k sprotinemu od-stranjevanju odpadkov ter njihovo odlaganje v pripravljene smejniake.

Občino so opozorili tudi na problem grdenih odpadkov, ki ga je treba rešiti, zavezali pa so se tudi za krajinsko ureditev celotne občine ter za preprečevanje neustreznih posegov v prostor (npr. betonske ogrete ipd) predvsem pa za ohranjanje zelenih površin.

Turistična zveza Slovenija želi z omenjenim tekmovanjem slovenskih krajev izboljšati kakovost življenja ljudi, spodbuditi ekološko zavest vseh in prispevati k promociji turizma.

Trzin tekmuje z manjšimi mesti

Trzin tekmuje v skupini manjših mest, pri tem ocenjujejo predvsem urejenost glavnih urbanih okolij, urejenost objektov različnih dejavnosti, urejenost prometnih površin in objektov, urejenost naravnih elementov v naselju, urejenost gojenih površin ter ocvetljenje, urejenost objektov kulturne dedištine in kulturne dejavnosti, urejenost objektov turistične infrastrukture, urejenost objektov komunalne infrastrukture in urejenost naselja za funkcionalno oviranje osebe.

Regijska komisija, katere koordinator je Mestna turistična zveza Ljubljane, bo, tako kot lani, ocenjevala občine Ljubljana, Škofljica, Ig, Medvode, Trzin, Dol pri Ljubljani, Domžale, Moravče, Lukovica, Vodice, Kamnik, Komenda, Mengš. Ocenjevanje po regijah naj bi bilo zaključeno v juliju, izbrane kraje pa bo ocenila še republiška ocenjevalna komisija.

Lani je ta komisija na hitro prešla naš kraj in ga ni izpostavila ne v slabem in ne v dobrem. V Turističnem društvu menijo, da v Trzinu letos lahko naredimo že tudi kaj več kot zgolj ocvetljene akcije, še zlasti na področju ozelenjevanja in ocvetljenja kraja. Delovna skupina, ki jo v Turističnem društvu vodi Stane Rojnik, bo Trzince obveščala o možnostih nakupa okrasnega dreva, cvetlic itd. Menijo, da bi društva in posamezne skupine občanov lahko v oskrbo vzele posamezne občinske zelenice in druge primerne lokacije. Menijo, da verjetno ne bi bile preporno, če bi kakšno društvo ali skupina ljudi prevzela skrb za ureditev na primer okolice katerega od občinstvenih znamenj, križišča ali pa le dela na zelenicah v bližini mesta, kjer se ljudje pogosto zbirajo.

Občane pozivajo, da kar v največji meri po svojih močeh in možnostih prispevajo k ureditvi kraja z urejenostjo njihovih vrtov, s krašenjem oken in balkonov s cvetjem, odlažanjem smeti v za to pravljene zabojuške upoštevanjem prometnega režima in s parkiranjem. Projekt dopušča možnost tekmovanja za najlepše urejen balkon, trdovišče, vrt, kmetijo, hišo, ulico, in na turističnem društvu razmišljajo, da bi spodbudili tudi takšna tekmovanja. Vključite se in predlagajte, kaj bi se še dalo narediti!

Ker so predvidena tudi panožna tekmovanja za podjetnike ter zavode, katerih sponzorji in organizatorji bodo Pošta, Petrol, Slovenske železnice in banke, TD poziva lastnike in upravitelje bencinskega servisa, pošte, železniške postaje, galskega doma, kmetij, trgovin in gostinskih lokalov, da se na to pripravijo in vključijo tekmovanje. Ocene iz panožnih tekmovanj se bodo namreč štele k skupni oceni kraja.

Posebno tekmovanje je pripravljeno tudi za osnovne in srednje šole. V to tekmovanje pa se je naša šola že vključila.

Celoten potek akcije in vse dejavnosti bomo spremajali tudi v Odsevu. Obveščati pa nameravajo tudi druge medije in seveda tudi nosilce in pokrovitelje projekta: Turistična zveza Slovenija, Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za malo gospodarstvo in turizem RS-a, jeseni pa naj bi akcijo zaključili s godelitvijo priznanj in nagrad.

Joži Valenčak, Miro Štebe

**Pokaži mi gostitelja,
pa ti pokažem njegove goste.**

Nizozemski

HOPSASA, DRAJSASA PUSTNE NORČIJE

»Lej ga, Franceljna, ja kakšen pa je! Ja kdo pa je listi? Super, pravim! Drugo leto se našemim še!« Oh, pa kako prisrčne male maškarce, glej jo, miškico, pa tistega klovna! Kdo bi si mislil! To so bile opazke, ko se je na pustno soboto dopoldne po Trzinu ponikala kolona nekaj čez 40 maškar. Prvi je peljal majhen traktorček, ki je bil ves

se nagibali k ciganu, ampak ker je tako dobro rezal polke in druge melodije na harmoniko, ga ljudi niso mogli umeščiti kam da leč od Gorenjske. Zraven se je sliskal jeli, ki ga ni bilo mogoče prepoznaši, družbo pa so jim delali še lcv, vitez, kavboj, klovni, Pika Nogavčička in še celo vrsta drugih simpatičnih likov.

jal pisano skupino maškar, med katerejmi je prevladoval močnejši, ženski spol. Avtobus so dekllice nosile po vsem Trzinu, kar se verjetno še ni posrečilo nikomur drugemu, vse pojavili za vztrajnost in spretnost pa si je prislužil ludi simpatičen klovn na hodujočah, ki mu niso bili videti, da bi imel težave z višinsko boleznjijo. Za avtobusom, ki je na-

pustno »okrancjan«, na prikolici, ki jo je vlekel, pa so se sliske maškare, med katерimi sta izstopala dva teritorialca, eden je ves čas duhovito komentiral sprevod in pozdravljali radovedneže, ki so se zbirali za cesto. Dobro vojo je dvigoval še muzikanti, ki mu niso bili prav lahko prisodili narodnosti. Eni so rekli, da je indijanec, drugi so

Prikolica je bila vredna vse pozornosti, saj jo je krasila že nova trzinska zastava, čeprav so jo občinski svetniki uradno potrdili šele dva dni za tem. Zraven pa je prikolico krasilo ljudi kar nekaj iškrivljenih napisov, ki so obdelovali razmere v Trzinu – med drugim so nam končno razkrili, kaj pomeni kralica T-3, eden od napisov pa se je obregnil celo ob ukradeni

Podobnikov avtomobil.

Za traktorjem je sopaljal avtobus na nožni pogon, ki je pel-

kaževal, da v trzinski KUD prihajajo nove sile z novimi prijemi, se je zvrstila še pisana skupina šem in maškar, med katere so se meščali radovedneže in listi, ki ludi za pusta niso odložili mask.

Sprevod so povsod prisrčno pozdravljali, še celo gospod župnik je mlade maškarce z zgornjega okna župniča zasul z bonboni, za starejše udeležence spreveda pa je imel na zalogi ludi nekaj zdravilne kačje sline.

Pred Merkatorjem in okrepevalnico Bor so pustno povorko radodarno obdarili s pustnimi kroli, bonboni in drugimi sladkarijama, manjkaše pa niso ludi tekoče zadave. Bilo je prav živahnno in še drugi so prišli na račun. Sprevod je z novim zagonom obiskal še lokale na Kidričevi cesti, svoj

pohod pa je sklenil pred okrepčevalnico Barca, kjer so maškarci spel gospoljubno pogostili, tam pa je bili ljudi razglasitev najboljših mask in njihovo obdarovanje z darili, ki so jih prispevali sponzorji. Špredvod maskar so podprli: diskont Mimesa, gospod župnik Pavle Kri, bar Bor, Mercator, okrepčevalnica Barca, simbolična darila pa so prispevali: Evrotekstil, Pizzerija Da Mattia, Taubi tenis in avtovipalnica Biring.

Spoštna ocena je bila, da je sprevod za prvič zelo uspel in da bo treba prihodnje leto prilegniti še druge. Verjetno to ne bo

težko, saj je bil led prebit, sprevod pa je dal možnost malčkom, da se kot maškarci pokazali tudi drugim, saj so se tako veselili svojih mask in pustnih kostimir. Ker običaj, da mlade maškarce hodijo od hiše do hiše, v Trzinu, kot kaže, lone v pozabio, bi bil pravzaprav greh, če se otroci ne bi mogli pokazati tudi drugim. No, to možnost so imeli še na pustni torek. Otroci iz osnovne šole so se najprej v maskah pokazali že v Šoli, nato pa so skupaj obiskali hallo Komunalnega centra v Domžalah, kjer so se srečali z vrstniki v maskah iz drugih šol z domžalskega območja. Otroci iz vrtca pa so imeli dopoldne najprej pustno veselje v vrtcu, po-poldne pa so se v spremstvu staršev in starejših sestric in bračev zbrali še na maškeradi v dvorani KUD-a v Trzinu. Bilo je prav veselo in dvorana je bila skoraj premajhna. Male šemice, ki so bile res prirčne in lepo zamaskirane, pa so razveseli ljudi z baloni in sokovi iz Mc Donalda. Bilo je prav prirčno in osebje vrtca se je izkazalo z vodenjem našemljenih malčkov v svet plesa in zabave.

Past pa ne bi bil popoln, če ne bi bilo maškerado tudi za starejše. Na pustno soboto zvečer je Društvo prijateljev mladine v tržinski dvorani obudio nekotir tradicionalno tržinsko maškerado. Čeprav je ob osmih

zvečer, ko naj bi se maškerada začela, kazalo precej slabo, se je vse skupaj krepko ogrelo, čim bolj se je kazalec bližil polnoči, rajanje pa se je zavleklo še dolgo v zgodnje nedeljske juhranje ure.

Tako razposajenega, norčavega in pestrega pustovanja, kot je bil letos, v Trzinu verjetno še ni bilo. Vse priznanje lisiim Tržinskim društvom in organizacijam, ki so se odločile, da bodo po svoje popestrije pustni čas. Spet se je izkazalo, da znamo biti Trzinci dobrí organizatorji in da se znamo poveseliti z maskami ali pa brez.

Miro Štebe

PUST, PUST KRIVIH UST

Predpustni in pustni čas je poseben čas v letu. Vsepotvod se vrstijo plesi, maškerade in pustni sprevodi. To je čas norenja, veselja. Maškaram ne smeš nič zamerili, do vsega, kar počno, imajo pravico, in jim

moramo le blagohotno odpuščati. Želja marsikoga je, da vsaj na ta dan, skozi masko, pokaže svoje skrite in neizvijete želje oz. sanje. Vsak si lahko izbere kako veselo preobleko in vsaj na pustni dan za frenulek zaživi svoje drugo življenje – v svoje veselje in zabavo drugim.

Maškare morajo biti čimbolj norčave, glasne, nagajive, saj s tem odganjajo škodo, prinasajo srečo, izprosijo dobro lelieno. Da bi naštelega imeli čim več ludi v našem kraju, smo se pri DPM, v sodelovanju s ŠD, domenili, da bomo po dolgem času zopet oživili pustovanje ludi v Trzinu.

Maškare res niso razočarale. Prišle so čarovnice, klovni, angelčki, gusarji, kokoši, krvavice, dame, gospodje, čebelice, pikapolonice, indijanci, kitajci, slarčki, duhovi, japonke, planinci, vitez ... vesele, radožive, predvsem pa so se zelo dobro vživljale vlike, ki so jih predstavljale. Vznemirile so staro in mlado in vse privilegije v veselo pustino raja. Za veselo razpoloženje pa je poskrbel ludi ansambel Tineta, Slatenja valovi. Za lačne in žejne je poskrbel Gorazd Završnik. Posebna zahvala pa gre sponzorjem, ki so nam omogočili, da smo najlepše in najbolj izvirne maske ludi nagradili. Za nagrade so prispe-

vali: Gostilna Narobe, Orhideja, Jan Bar, La Femine, Mesarija Kmetič, Tenis center Taubi in Slaščičarna Oger.

Po ljudskem izročilu maškare ludi odganjajo zimo in kličejo pomlad. To prav govor drži, saj je že čutiti loplešje dneve, ki v ljudeh vzpodobujejo željo: naj že pride pomlad, le kdor je nima rad!

Za DPM v sodelovanju s ŠD in Čašilškim društvom
Anica Mušič

KURENTI V TRZINU

Maločdo je imel to srečo, da je 25. februarja v Trzinu srečali kurente. Ja, pa ni pomota! Prišli so obiskal leto ali nekaj leta in so se mimogrede sprehodili še po Prešernovi in Mlakarjevi ulici v novem Trzinu.

Ravnem sem se odpravljala na sestanek uredniškega odbora Odseva, ko sem zaslišala zvonce. Pogledala sem skozi okno in prvič v živo videla prave kurente. Kar vrstili

so se eden za drugim, bilo jih je okoli deset. Hitro sem z fotoaparatom skočila na ulico in še preden sem naredila posnetek, sem že bila obkoljena. Postalo me je kar malo strah, saj veste, kaj vse se govori o kurentih, kako radi kaj popijejo. Vendar so bili zelo prijazni. Vse, kar je bilo, je bilo lo, da so od mene zahtevali robček ali pa nedrček (običaj: robčki naj bi prinašali srečo in kdor jih zbere največ, zmanj).

Vendar sem bila neomajna, zahtevala sem, da najprej posnamen skupinsko fotografijo. Kar nekaj časa je trajalo, da so se postavili pred objektiv. Mimogrede so mi še povedali, zakaj so v Trzinu in da prihajajo iz Markovcev pri Ptuju. Ko sem jim le prinesla robček (seveda je hotel vsak svojega, vendar sem jim

razložila, da doma nimaš tovarn robčkov), je bil kurent, ki ga je dobil, nadvise vesel (reakcija naj ostane skrivnina).

Kaj so kurenti?

Kurenta domačini imenujejo koranti. Njegov dom so: Markovci, Zagrebci, Bukovci, Nova vas, Strelci, Sobečinci, Stojnici, Borovci in Prevenči. Seveda pa jih na-

jdemo tudi druge, npr. Dravsko polje. Koranti predstavljajo demonski lik, ki je nekoč preganjal zimo in vabil pomlad. Danes pa je lik kurenta izgubil svojo moč in funkcijo. Vendar kljub temu še vedno vzbuja grozo in strah.

Kurentova glava je izdelana iz ovčje ali zajčje kože. Glave se iz obdobja v obdobje spreminjajo. Najstarejšo znano upodobitev najdemo na Ptiju na fasadi hiše v Jadranški ulici. Za usnjene dodatke - ušesa, so včasih uporabljali usnje starih torbič, škorinje, kasneje pa kar perje večjih pišic, kar uporabljajo še danes. Poleg tega ima koranti na glavi še rogove, katerih material in

tudi oblika sta se spreminjala, med rogovji pa ima kurent pisane trakove. Korantov lice je svetlejše, oči so rdeče obrobiljene, nos je riles, brki iz sirkia in zobje iz belega fižola ter dolg rdeč jezik. Korantov spodnji del je narejen iz kožuna. Včasih so uporabljali kar liste, ki so jih nosili čez zimo. Za tak kožuh je potreben kar pet ovčjih kož. Barva kožuha je svetlejša, redkeje pa je tudi črna. Okoli pasu imajo železno verigo, manjo je obesenih pet krajih zvončev, ki so zelo dragi ter dajejo lep, ubran glas. Na nogah pa imajo volnene nogavice, zeleno ali rdeče barve, ter visoke črne čevlje. V rokah včasih držajo ježevke. To so daljši leseni kiji, s kaferimi mahajo.

Od kod izvirajo?

Na lo vprasanje danes še nimajo načrtnega odgovora. Mogoče so jih v 6. stoletju prinesli Slovani, lahko so ostanek ljudskega izročila Uskokov.

Še zanimivost

Korante ali kurente običajno spremlja hudič - "tafel". Oblečen je v črn ali rdeč kombinizon. Na glavi pa ima podobno kapo kot kurent: narejena je iz blaga, na vrhu pa so majhni rožčki. Ogrnjen je v ribiško mrežo, v katero naj bi lovil verne duše. V rokah nosi vite.

Besedilo je vzelo iz knjižice Maske, založba Pokrajinski muzej Ptuj, 1988, kjer si lahko preberete še več zanimivosti o korantih

Urša Mandeljc

Turistično društvo Trzin v predvelikonočnem času vabi v velikonočno delavnico samostojne ustvarjalke in oblikovalke Tatjane Hlačer z naslovom:

VELIKA NOČ PO TRZINSKO NEKOČ IN DANES

Delavnica bo v sredo, 12. aprila ob 17.30 v avli OŠ Trzin, na njej pa boste lahko spoznali nekaj zanimivih načinov za izdelovanje velikonočnih okraskov in za olepšanje velikonočnih praznikov.

Dobrodošli vsi, ki želite izmenjati ideje na to temo.

Turistično društvo Trzin

O GOBAH IN GOBARJENJU!

Glož se konec zime in s tem začetek nabiranja gob oziroma, kol pravimo, gobarjenje. Vsak pravi zaprisezen gobar je verjetno že na trnih. Tudi jaz nisem izjema!

Zato bi rad vsem ljubiteljem gobarjenja dal nekaj napotkov, ki bodo koristili predvsem listim amaterskim gobarjem, ki s tem znamen občasnim konjičkom šele začenjajo, in tudi ostali nabiralcji gob si lahko s tem prispevkom nekoliko osvežijo spomin na prijelost nabiranja gob, kar tudi na dolžnosti vsakega gobarja.

Rad bi podal nekaj lepih resnic in navodil, ki bodo prav gotovo koristile vsem ljubiteljem nabiranja in tudi uživanja gob. Torej naj preidem k stvari!

Vsek, ki se podaja v gozd nabiral gobe, naj se zaveda, da so gobe bolj začimba kot hrana, da so gobe naše narodno in veseljščino bogastvo, s katerim razpolagamo vsi in od katerega imamo koristi vse! Gobe nabiramo samo v pletenie košare, nikakor pa ne v plastične vrečke, ker s tem uničimo vsako vrednost gob, kar ni dopustno, in je tudi kaznivo (do slo lisočkov). Ker gobe vsebujejo ludi do 80%

vode, moramo vedeti, da se razkrajanje prične že, ko gobo uframo. Mnogo zastrupitev z gobami in želodžnih težav je povezanih z nabiranjem oz. shranjevanjem gob. Druga sivar pa je priprava. Gobe je potrebno očistiti že v gozdu, ko jih prinesemo domov, pa jih je treba še enkrat vse pregledati, očistiti in sortirati. V kolikor nismo prizaprati v užitost gob, jih pokažimo izkušenemu gobarju, ki nam bo rado povedal svoje mnenje in strokovne ugołovilive. Torej nabirajmo same gobe, ki jih zares dobro poznamo, in lo samo mlajše, zdrave primerke. Stare gobe puslimo v gozdu, ker smo s tem naredili uslužbo naravi, ki se tako obnavlja. Stara, grnila goba nam doma ne koristi, ker jo bomo lako ali tako zavrgli, v gozdu pa nadaljuje svoje poslanstvo! Kaj nam koristi hvala, da smo našli in prinesli domov jurčka s premerom 30 cm, če je gnil in neuporaben, polem pa ga po vsem hvališanje vrzemo v smeti? S tem smo napravili nepopravljivo škodo naravi! Rad bi opozoril vse nabiralce, da se bo skoraj začela sezona nabiranja gob. Najprej bo do pognale marčnice, že v začetku marca, seveda glede na vremenske razmere! Najdemo jih predvsem v iglastih gozdovih, pa ludi v mešanih niso redke. To je goba, ki ji pravi-

mo gobari tudi spomladanska sivka, in sicer je v naših gozdovih zelo pogosta, vendar skrita pod listjem in mahom. Zato jo ponekod imenuje ludi podmahovka. Konec marca in še rajе v aprilu pa najdemo že prve mavrahe. To so gobe, ki rastejo največ ob tekočih vodah (Sava, Sora, Bistrica) in na mivkastih ihletih, pogosto poraščenih s črno zemijo, ali med nizkim obvodnim podrasljem. Pri nabiranju moramo biti zelo pazljivi, saj to gobe niso visoke rasti, in so pogosto skrite. Mavrhov je vsaj 7 vrst in rastejo od marca, pa lja do konca maja. Prednost mavraha je v tem, da jih ne moremo zamjenjati z nobeno v tem času rastločno gobo, težava pa je v tem, da jo zelo težko odkrijemo.

Pozdravljal bi ludi ustavitev gobarske družine Trzin. Prepričan sem, da bodo uspešno razdajali svoje vedenje o gobah, pravilnem nabiranju, morda bodo pripravili ludi predavanja, razstave in tako preprečili marsikatero zastrupitev. Tudi dobrati recepti o pripravi in shranjevanju gob bi prišli prav!

Z gobarskimi pozdravi

Janez Bratovž

PO PŠATI SMO SPUŠČALI LUČ

S

tarejši Trzinci se še spominjajo, kako so včasih na Gregorjevo po Pšati spuščali lesene ladje s svečkami, letos pa so to navado na pobudo Turističnega društva Trzin in vodstva vrtec iz domžalskega območja obudili. Gre za star običaj, s katerim so ljudje, predvsem otroci, s spuščanjem plavajočih luč po vodi označili bližnji prihod pomladi.

V krščanstvu so običaj navezali na god sv. Gregorja, papeža iz 16. stoletja, ki je predelal star julijanski koledar in Evropi uvedel nov, popravljen gregorijanski koledar, ki velja še danes. Zaradi napak, ki so se v tekri stoletju nabrala v starem koledarju, je dal iz njega izbratisati 10 dni. Njegov god – Gregorjevo – je bil po starem koledarju prav na dan začetka pomladi, novi koledar pa ga je pomaknil za 10 dni nazaj, a judstvo teh sprememb ni bilo mar. Gregorjevo je še naprej pomladski praznik. Sveti Gregor je ludi zaščitnik obrtnikov in rokodelcev, saj prinese daljši in toplejši dan, zato delavcem in obrtnikom ni več potrebno delati ob luči. Prav zaradi tega so včasih na večer pred Gregorjevimi slavnostmi oznanili, da luči do jeseni ne potrebujejo več, in so jo vrgli v vodo. Nekoč so na deščice nalepili lesene obleance, jih polili s smočo, jih začgali in spustili po potokih. Kasneje so izdelovali ladvice,

je nalepili svečke. Z njimi so malčki v spremstvu staršev in vzgojiteljev iz vrta v soboto, 11. 1. m., na predvečer Gregorjevega prišli k mostu čez Pšato pri osnovni šoli. Najprej so poskrbeli za krajši kulturni program. Miha Pančur in Uroš Kurenlj sta na harmoniki zaigrala nekaj

hišice in cerkvice iz lesa in lepenke in vanje postavljali svečke. Te plavajoče lučke imenujemo »barčice svetega Gregorja« ali pa ludi gregorke.

V tržinskem vrtcu so letos narezali lichenje, okroglo ploščice – barčice, in nam-

pescic, nekaj pesmic so zapeli tudi otroci iz vrca, ko se je začel spuščati mrak, pa sta večeru v časi na violinu zaigrala Adam in Eva Oblak. Otroci so zatem ob pomoči očkov in mamic v brvi, ki so jo, da bi olrokom omogočili dostop do vode, na prošnjo Turističnega društva prijazno naredili delavci Hidrotehnika, ki v teh dneh še regulirajo strugo Pšate.

Zal pa je ravno lakrat pihal veter in svečke niso dobro gorele, klubj vsemu pa to niti ni bilo tako moteče. Važno je bilo, da so otroci s starši po vodi spuščali ladvice.

Nekatere mamice so s seboj prinesle tudi pecivo in s tem obudile spomin na še eno šego,

ki se nanaša na Gregorjevo. Ker si na Gregorjevo sonce že opomore in se življenje vrača v naravo, se na Gregorjevo ženijo ptički. V nekaterih delih Slovenije so ljudje na Gregorjevo pod grmovje nastavljali police, kruh in druge debrole za pličo svalbo. Če ptički tega niso mogli pojesti, so jim pomagali otroci, ki so listega dne pridno stikali po grmovju. O tem govoril tudi pesem Duma Ottona Župančiča:

*Na Gregorjevo – atec, še veš? – se ptički ženili so,
za šolskim vrtom in mejici gostili se, pili so;
midva preko ceste sva slušala ... «Čuješ živ živ?»*

*Ta je »živ« – zdaj starešina je mladi napil.
In ko razleteli se svatje iz meje so z vriščem,
povlekel si me za rokav in mi rekel, naj iščem.*

*Pa – s čudom še v srcu in strahoma – v mejo iskat sem šel,
za ptički in njihovim pirom paberkovat sem šel;
in glej, tam pod grmom, pod gabrovim – majhnih potic
in sledkega vinca, rožičev in tig, vseh slaščic.*

*»Pa ne bo jih nazaj več?« – »Ne, to so vse tebi gustili,
ker ti si jih trašil pozimi, so zdaj ti vrnili.«*

Malčki in starši tokrat niso iskali po grmovju, pecivo so jemali kar iz škatel, ki so jih prinesle mamicice, načo pa so, tisti, ki jih mraz še ni začel grisl, zavili še k Taubiju, k teniskemu igrišču, kjer so jim prijazno postregli z bonboni in sokom.

Turistično društvo se zahvaljuje vsem vzgojiteljicam iz vrta, ki so pomagale obuditi običaj, delavcem Hidrotehnike za licho brv, gasilcem, ki so ob koncu iz Pšate pobrali ladvice s svečkami in Taubi centru za pijačo in bonbone ter prijazno zavlejje.

M. Š.

TRZINSKI UČENCI PONOVO NA POKLJUKI

Kot vsako leto smo se tudi letos odpravili na Pokljuko. Zimska šola za učence 5. razreda je potekala od 29. januarja do 4. februarja 2000. Udeležilo se jo je 28 uče-

necv od 33. Štirje učenci niso mogli z nami zaradi zdravstvenih razlogov, eden pa iz neznanega vzroka. Učitelji iz trzinske šole smo bili trijeti ter ena zunanjaja sodelavka, učiteljica smučanja.

Odpavili smo se v soboto zjutraj in takoj po prihodu na Pokljuko smo preverili, kako učenci obvladajo alpsko smučanje. Gledate na znanje so bili razvrščeni v tri skupine. V prvi so bili učenci, ki so že kar dobro vijugali po pokljuški slrminji, v tretji pa tisti, ki so prvič stali na smučeh.

Vse tri skupine so se menjavale na alpskih in tekaških terenih. Tek na smučeh je bil za večino otrok nekaj novega in tudi zanimivega. Vsi so se navdušili zanj. Športni

program je bil izveden v celoti, ker smo imeli izjemno vreme. Vsako jutro nas je prehudo sonec, temperaturo pa so čez dan narašle, kol da ne bi bili v hribih. Pokljuka je v zimskem času izredno lepa. Po vsej planoti so speljane tekaške smučnice, pogled na zasnežene gore in seveda ljudi na Triglav je čudovit.

Poleg smučanja so imeli učenci vsak dan tudi pouk. Malce drugačen, seveda, kot so ga vajeni v Soli. Kar pridru so reševali delavnice zvezke. Težava je bila le v tem, da nismo imeli primernega prostora za to delo. Jedilnico smo morali deliti še z drugimi

otroki. Šport hotel je bil namreč polno zaseden s šolskimi otroki in malčki iz vrta.

Vsek večer smo se dobili v jedilnici in imeli malce zabave oziroma izobraževanja. Spoznali smo, kako se pleza po zamrznjenih slapovih, svoje znanje smo

preverili v kvizu, nasmejali smo se ob zavrnih igričah.

V četrtek, predzadnji dan, so učenci tekmovali, kdo je boljši in hitrejši v teku in v alpskem smučanju. Zmagovalci so dobili medalje, ostali pa priznanja, ki smo jih podelili zadnjí večer.

Olroci so bili zadovoljni, nekateri kar ne bi šli domov. Imeli smo tudi težave z boleznicami. Ena učenka je odšla domov v pondeljek, trije pa so dobili vročino, vendar so zadržali do konca.

Hrana je bila nekatere všeč, drugim ne vedno. Hotel pa je zanemarjen in potreben temeljite prenove. Ne bi bila odveč še kakšna soba za izvedbo šole v naravi. Za smučarski lek se na Pokljuki pogoji seveda idealni, za alpsko smučanje pa res le za popolne začetnike. Vsi ostali pa bi se gotovo raje smučali po malce daljši in bolj stremi proggi.

Nuša Slatner

EVROPA V ŠOLI V TRZINU

Čim bolj se Slovenija bliža vključitvi v Evropsko unijo, bolj se skušamo pripraviti na ta odločilni dan. Prav zaradi tega so v Sloveniji letos prvič uveli projekti Evropa v Šoli, s katerim želijo otroke v osnovnih šolah na prijazen in prijelen način spodbu-

diti k razmišljaju o Evropi in jih seznanili z nekaterimi osnovnimi podatki o tem.

3. marca je Informacijski center Delegacije Evropske komisije v Sloveniji – Center Evropa v trzinski šoli, kot prvi na našem območju, pripravil predilev Evropa v Šoli, v katero so vključili učence od 1. do 8. razreda naprej. Učenci so bili razdeljeni v dve skupini. V mlajši so bili učenci 3., 4. in 5. razreda, v starejši pa učenci 6., 7. in 8. razreda. Osnovnošolcem so člani Informacijskega centra predstavili nekateri podatki o Evropi in Evropski uniji, trdilanske ekipe vseh razrednih stopenj pa so pomerile med seboj v poznavanju Evrope.

Zanimivo je, da so v mlajši starostni skupini učenci četrtej razredov v poznavanju Evrope premagali celo svoje starejše vrstnike iz petih razredov. Po tekmovanjih so olroci za natečaj pripravili ludi likovne izdelke na temo Evropa, na isto temo pa so pisali ludi literarne prispevke. Vsaka starostna skupina je imela določen svoj podnaslov teme. Po pet najboljših prispevkov

iz vsake starostne skupine bo predstavljalo trzinsko šolo na regionalnem tekmovanju. Zakinjčna prireditev s podelitevjo nagrad bo v Evropskem tednu med 5. in 13. majem letos. Voditeljica skupine Informacijskega centra, ki je obiskala trzinsko osnovno šolo, Romina Besić, je bila s prireditvijo v Trzinu zelo zadovoljna, zadovoljni pa so bili tudi učenci, saj so si nabrali nekaj novih izkušenj in znanj, nenazadnje pa so bili nagrjeni tudi s sladkarijami.

M.S.

VESELE POČITNICE

Tako kot vse lepe stvari hilro minejo, tako hitro so minile tudi zimske počitnice naših solarjev. To je čas, ki ga brezkrbo preživljajo, ko ni vsakodnevna zgodbnjega vstajanja in ko za kratek čas odrijevo misli na šolo.

Učenci so ga preživel na različne načine. Kar nekaj otrok se je odpravilo na smučanje ali pa v loptice. Vsi otroci pa seveda te možnosti imajo. Da pa slednji ne bi preveč zavidili tistim, ki so odšli počitnikovat, smo pri Društvu prijateljev mladine organizirali in ponudili učencem različne ustvarjalne dejavnosti, kjer so koristno in prijetno preživel proslili čas. Na nazznidne pa smo poskrbeli tudi za varstvo teh otrok, saj staršem prav gojivo ni vseeno, kje in kaj delajo njihovi otroci, medtem ko so oni na delovnih mestih.

Učenci so lahko izbirali med štirimi dejavnostmi. Polegale so od ponedeljka do petka, od 9h do 12h. Udeležilo se jih je 52 otrok.

V likovni delavnici so ob vливjanju keramofix mase, poslikavali le-te, slikanju na svilo, majice, keramiko, izdelovanju nakita, voščilnic in drugem sproščali domišljijo in svojo ustvarjalnost. Vse to in še več jim je uspelo ob vodstvu mentorice Tanje Osolnik. Tisli, ki jih zanima gledališče, so se udeležili gledališke delavnice pod vodstvom Urše Mandeljc in Mirjam Štih.

Trzinško strelsko društvo je povabilo vse učence, ki so starejši od 10 let, na vsakodnevni trening z zrakno puško. Za podmladek v tej družini pa so poskrbeli Damjan Klopčič, Božo Habjan in Franci Mušič.

V prostem času in tudi sicer otroci

zelo radi brkljajo po računalnikih. Tu-đi lokrat smo jim ponudili to možnost. Imeli so veliko in različnih želja. Tem željam so prisluhnili mentorji Vanja Vogrin, Jana Klopčič in Franc Brečko, pri delu pa jim je pomagal tudi učenec osmoga razreda Denis Kosmač.

Gleda na to, da so učenci vsak dan redno prihajali k delavnicam in glede na njihovo zavzetje delovanje menim, da so jim bile dejavnosti všeč in da so se dobro počutili. S kakšnimi vtisi pa so zapuščali dejavnosti, pa smo izvedeli iz anket:

Strelska delavnica:

Gogi: Na strelskem je bilo zelo dobro.

Franjo: Meni je bilo najbolje, ko smo streljali stope.

Sabi: Zelo dobro je bilo. Puške pa so bile zanici, nesle so izven tarče.

Simon: Bilo je zabavno, res. Tudi učitelji so bili zabavni in prijazni.

Antel: Bilo je zelo dobro. Najbolje je bilo, ko smo tekmovali za liks in sem ga dobil.

Nejc: Bilo je dobro, ker rad streljam.

Gledališka delavnica:

Jure: Zelo mi je všeč.

Katja: Nastopamo, igramo, delamo maske.

Maja: Mirjam in Urša sta prijazni, meni pa je zelo všeč. Vedno delamo

kaj zanimivega.

Anita: Zelo je dobro! Naučili smo se igrali in sploh nimam besed. Veliko smo se ukvarjali s paletomimo.

Neja: Najbolj mi je všeč, ko se igramo.

Dr. Sašo: Še bolj bi mi bilo všeč, če bi bila tukaj še ena ljubljena oseba.

Likovna delavnica:

Anja, Petra: V likovni delavnici je lepo. Všeč mi je.

Medina, Veronika: Všeč mi je, ker havamo, nismo ...

Neli: V likovnem krožku mi je dobro.

Tamar: Všeč mi je. Rišemo, barvamo, izdelujemo ... Če bo delavnica organizirana tudi drugo leto, se je bom zagotovo udeležila.

Matic: V tej delavnici mi je ZZZEZO všeč.

Miha, Domen: Meni je zelo dobro, zabavno, res enkratno.

Mentorica Tanja: Učenci so zanimivi, nadarjeni in sposobni likovnega izražanja. Ni mi bilo dolgas, saj so zelo zabavni. Pri računalniški delavnici pa so učenci na računalniku vsak zase napisali svoja portretila in pri tem napisali tudi svoje više. Vsi so bili zadovoljni in jim je bilo všeč.

Da so bili učenci zadovoljni in da so dejavnosti tako dobro uspele, gre vsekakor zasluža uspešnim mentorjem, zato bi se jim ob tej priloki še enkrat lepo zahvalila.

Za DPM

Anica Mušič

TUDI BREZ SNEGA GRE

Lečenje zimske šolske počitnice v Trzinu so pokazale, da gre tudi brez snega, čeprav se je marsikomu kolcalo po lanskem snegu v Dolgi dolini. Nekateri so se vedno ludi smučali in okušali zimske radosni na snegu, saj je bilo snega na vseh hribih dovolj, le v Trzinu ga ni bilo. Med Trzinci je bilo slišali kar nekaj opazk na to, da Smučarsko društvo, ki se je lani izkazalo z odlično organizacijo, letos ni pripravilo smučarskega lečaja na kakem bližnjem smučišču, kjer je bil sneg, ali pa zakaj ni pripravilo vsaj kakšnega smučarskega izleta. Takšne izlete so pripravili člani Sportskega društva in Društva priateljev mladih, smučarji pa so se zgasili šele po počitnicah, ko so pripravili občinsko smučarsko prvenstvo.

Upamo, da bodo v prihodnje smučarji bolje pripravljeni ludi na »zelene« zime v dolinah, saj so drugi znali tudi to dobro izkoristiti.

Zato lahko mirno zapišemo, da počitnice niso bile dolgočasne in puste ludi za večino listih, ki so ostali doma. Saj bi bil skoraj greh, če bi bile počitnice puste! Veliko zaslug za to, da so Številni trzinski Solarji prijetno in korisno izrabili del svojega prostega časa med počitnicami, ima letos Društvo priateljev mladih, saj je dalo pobudo za kar štiri delavnice, v katerih so poskrbeli za zabavno skupinsko preživljvanje prostega časa več kot petdesetih učencev. Otroci so se

naučili marsikaj novega o oblikovanju, krašenju, izdelovanju darilic in voščilnic, živahnna skupina se je vplejevala v spretnosti in zakonitosti gledališkega nastopanja, zelo veliko pa je bilo tudi zanimanje za računalništvo, saj so mladi zasedli vsa mesta pred razpoložljivimi računalniki v osnovni šoli. Z znanjem, ki so ga pridobili, se bodo bolje znašli ludi pri pouku računalništva v šoli, da ne gorovimo pri računalniških igrah, saj so jim računalniki postali bolj domaći. V popoldanskem času pa so se na strelšču zbirali mladi strelci in nekaterim se je športno streljanje takoj prikupilo, da se bodo kar včlanili v Strelsko društvo.

Vse potvalje Društvo priateljev mladih, ki se je podobno izkazalo že ludi med novoletinimi počitnicami, pohvaliti pa velja tudi Strelsko društvo, KUD in tudi vodstvo Osnovne šole

Trzin, da so se prijazno odzvali pobudu DPM in tako kakovostno pripravili delavnice, za katere so bili zadolženi.

Vendar to še ni bilo vse. Za več kot 30 smožalcev je sodelovanju Občine Trzin poskrbel tudi Taubi center. Solarji so lahko v pokriitem igrišču Taubi centra igrali tenis ali badminton. Nekateri so brezplačne vstopnice za igranje dobro izkoristili, nekateri so šli po karle kar večkrat. Ko smo jih spraševali, kako jim je všeč, so bili fanči – li so bili in veči-

ni, zelo navdušeni, in verjetno bomo ludi v Trzinu lahko med njimi našli kakšnega Ivanševiča, Samprasa ali Agassija.

Izkazalo se je, da se da počitnice popestiriti ludi z relativno malo stroški. Potreba je predvsem dobra volja in seveda ljubezen do otrok.

Miro Šlebe

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO TRZIN

Z NOVIMI CILJI V NOVO LETO

D o dveh mesecih se vam spet oglašamo. In kaj je novega v našem društvu? 11. februarja smo imeli redni letni občni zbor, ki se ga je udeležilo 41 članov in 20 gostov. Pregledali smo delovanje društva v preteklem letu in ugotovili, da je bilo uspešno. Prav tako pa smo si zadali nove cilje za to leto.

Naj jih nekaj našlejem: Potrebno bo zamenjati krilino na gasilskem domu, sodelovali bomo pri prvomajski budnici, organizirali Florjanovo nedeljo, ob občinskem prazniku bomo pripravili medobčinsko sekturno vojo, seveda ne bo izostala veselica

in če nam bo sreča mila, bomo pripravili tudi vodni gasilski nogomet!

Pomembna se mi zdi ludi novica, da smo pričeli s pripravami za postavitev Florjanovega kipa na gasilski dom. Našlo se ho še mno- go drugega dela, vendar bodi o tem dovolj. Na občnem zboru smo tudi izvolili novega poveljnika, in sicer Andreja Nemca, ki mu želimo veliko uspehov pri tem delu. Občni zbor je tudi izklučil nekaj nedeljavnih članov, sprejeli pa smo novega člana, Smajla Felaha. Pohvaliti pa velja tudi naše pionirje, saj so nekateri že dobili čine za izkazano znanje. Občni zbor je bil zelo dobro pripravljen, začel je bil v eni urki končan.

V tem letu bomo posebno pozornost namenili izobraževanju. Tako je v mesecu februarju 7 gasilcev opravilo zdravniški pregled, dva pa sta že uspešno preselila tečaj za nosilca dihalnih aparativov. To sta Borut Kump in Andrej Giril. Obema iskrene čestitke z željo, da bosta svoje novo znanje s pridom izkoristili.

Zopet se oglašamo v prihodnji številki, da takrat pa vas pozdravljamo z našim pozdravom NA POMOČ!

Predsednik P.G.D. Trzin
Jože Kajfež

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

No, ste videli, moje drage dame in gospodje, kako malo je potreben, da to tržinsko monotono in zdolgočaseno sobotno dopoldne sej malo pozivš in oživš. Sededa govorim dopoldanskem spredovdu maškar na pustno soboto. Organiziralo ga je, kot veste, Turšičevi društvo, in temu se v KUD-u nismo mogli in tudi ne hoteli odreči. Pravo veselje je bilo opazovali otroke, ki so pod Uršinim vodstvom, mentorice za gledališko dejavnost v našem društvu, naredili prav za ta dan čisto pravi avtobus. Na žalost je peljal polnike na relaciji KUD-Mercator-Barca-KUD samo enkrat. Pa kaj! Drugo leto bo zopet pust širokih ust in maškarce se tako rade vozijo! Tako, pusta hrusta smo začali in čisto, čisto malo še in pomlad bo lu. In pred njo akcija, čistilna akcija, moje drage dame in gospodje!

Velikokrat si srečujem, kdo so ti ljudje, ki svinjajo obronke gozdov, polj in travnikov našega kraja, in ludi kakšni so po duši li ljudje, ali sploh imajo srce, da lahko odvržejo odpadni material ija, kjer mu zagovori na mesto. In zanima me predvsem tudi to, ali imajo ti ljudje otroke, kako jih vzgajajo, če jih vzgajajo. Pa si mislim, da ti ljudje prav gotovo nimajo svojih otrok. Le kako bi lahko tak pacon pogledal v čti o svojem otroku, ko mu ukaže, naj pobere, recimo, papirček v stanovanju. Ne, ti ljudje nimajo otrok. Zagovolo pa imajo zakrnelle možganske celice, verjetno pa možgančkov ludi splohi nimajo, kajti le slopopravnici delili so zmožni česa likega, pa še njim bi se mogoče dalo dopovedati, da se to ne dela. V lo sem prepričan.

Torej, moje drage dame in gospodje, vabjeni ste, da se ludi vi, da, ludi vi, udeležite čistilne akcije, ki bo v začetku aprila. Tako kol vsako pomlad, ko naredimo na vrhu in v stanovanje tako imenovane generalno čiščenje, ne pozabite pomesti, kar je zelo pomembno, tudi pred svojim pragom. Kajti le tako bojno lahko boljše, lepše in bolj strpnio živel.

Saj veste, v zadnji številki Odseva ste lahko prebrali dva članka, eden krajši, drugi daljši, ki sta nas javno opozorila na napake, ki so bile storjene. Kar se je zgodilo, se je pa "moralno" zgodili, in prepričan sem, da bo zastava od sedaj naprej vedno izobesena

Iem. Vidite, moje drage dame in gospodje, človek se uči dobesedno celo življenje in kol je že dolgo tega dejal neki filozof, tudi neumer umre. Homo sapiens res ni pomoci.

In kaj se dogaja na KUD-ovski sceni? Mentorici za gledališko dejavnost Urša in Mirjam sta neučiščivi. Zgodba o krompirju je končana, končana je tudi proslava za materinski dan. V igri pa je še ena igra, ki že ludi dobiva dokončno podobo. Menda se je na Irzinski oder pritepel neki čudni čarovnik iz nekega prav tako čudnega kraja Ozra. Torej čarovnik iz Oza. Kdaj si jo bomo lahko ogledali, vas bomo obvestili, bodo prepričani, pravočasno. Priprave pa že tečajo ludi za proslavo ob občinskem prazniku, ki ho za nekatere daljnega maja, za nas, ki jo bomo pač morali izpeljati, pa zelo blizu. Seveda pa ne smemo pozabiti, da je pred nami tudi še občini zbor društva, ki bo predvidoma 31. marca tega leta. In če pogledamo nazaj, lahko rečemo, da je bilo to leto ena izmed najuspešnejših.

Sedaj pa se na vas, moje drage dame in gospodje, obračam z veliko prošnjo. Prosim, zares prosim, pogovorite se doma s svojimi otroki, ki še hodijo v osnovno šolo, da naj ne mečejo kamena v RAČKE, ki živijo ob potoku, in sploh naj se lepo obnašajo do vseh živali. Ne recite, da vaš otrok tega ne dela! Dela! Ko so otroci v svoji družbi, so drugačni, kot so doma. To vemo vsi. Ves prehajen in zaspans zaključujem to nočno seanso z vami in vami vsem lisim, ki ste se prebili skozi vestičke, voščim en lep gledališki pozdrav in prosim vas, izogibajte se leatrov, predvsem lisih, na katerih ne visijo zastave, tam preštevajo napake.

Jože Šlih

In še na nekaj bi opozoril. Beseda Trzinec je nam. Trzincem, tuja, nedomača, neprisna, da o besedi Trzincan sploh ne govorim. To je res samo beseda, nič ne pomeni. Povem vam na-ravnost: jaz sem Trzinc in to hočem tudi ostali, ne glede na Toporišča. Toliko pa

KUD FRANC KOTAR TRZIN

VABI NA

OBČNI ZBOR,

KI BO V PETEK, 31. MARCA 2000, OB 19.30 URI.

OBČNI ZBOR BO POTEKAL V DVORANI KUD-A F. KOTAR.

VABLJENI!

URŠA IN MLADI GLEDALIŠČNIKI SO NEUTRUDNI

Lahko bi rekli, da je kulturni dom za našo sodelavko Uršo Mandeljc postal že pravi drugi dom. Klub študiju in drugim obvezuostim tam preživi res veliko časa in

kot kaže, ga bo še več. Ker zdaj dela kar pri Ireh – kot gledališčniki moderno rečeno – projektilih: pri skeču o krompirju, ki ga pripravlja vsi turšičnim podmladkom na OS Trzin, pri predstavi za materinski dan ter pri celovečerni predstavi Čarovnik iz Oza, smo jo prosili, da naj kar sama kaj več pove o delu mladih v KUD-u.

Moram reči, da večina našega dela temelji na domišljiji ter improvizaciji otrok samih.

Skeč o krompirju smo si izmisli: čisto sami, prav tako kot smo čisto sami naredili kostume in maske. Zgodba pa gre takole:

kmet Sašo (Šlih) že kar nekaj let gnoji svojo njen krompirja z umetnim gnojem, kar je sedaj zelo popularno. Ker pa s tem uničuje naravo, se mu malii narava upre. Kmetka Saša ponosi blači huda mora. Hudobi, uničeni krompirji okoli njega zaplesajo indijanski ples. Po tej hudi noći kmet sklene, da bo od sedaj naprej gnojil le še z naravnim gnojem, ki ga bo kupil od soseda Andreja (Goloba). To tudi pomeni, da se bo moral najprej poboljšati z njim, kajti že dolga leta sta v sporu zaradi neke zemlje. Spreobrnjeni kmet od sedaj naprej mirno spi. Nasmejani krompirji mu celo zapojejo pesem "O, nepričekanov dar." S tem skečem (in ostalimi krompirjastimi stvarmi) se homo 10. marca (sedaj ko berete Odsev, je to že preteklost) pomerili na tekmovanju na Rodici. Držate pesti!!!

Za materinski dan pa sem postila otro-kom proste roke, lahko bi celo rekla, da sama nisem dobila nobena prave ideje. Želela sem namreč narediti nekaj drugačnega, modernega, ne pa recitacije in pesmice. Moram reči, da so se otroci res dobro odrezali in me kar preseneli.

Ko sem jim dodelila naslov npr. Mama skuha kosilo, je vsaka skupina (pel skupin po dva igralca) odigrala čisto svoj, drugačen prizor. Drugače pa bo začetek igre vzel iz igre Starši naprodaj, Žarka Pelana, ostalo pa bo delo otrok samih. Naj vam prišenepam, da bo letos 25. marca ob 19. uri (na materinski dan, seveda) v KUD-u prava kralka "klasično-moderna"

predstava. Udeležite se je v čim večjem številu, če ne zaradi drugega, pa vsaj zato, da ne bodo otroci razočarani.

Kakor pa verjetno že vesle, se že kar nekaj mesecov potiskamo po Ozovi deželi in spoznavamo tamkajšnje like: Dorotejo, jeklenka, strašilo in leva ter

ostale. Ne vem, ali nas je začarala hudobna Zahodna vešč ali pa razsaja kak drug virus počasnosti. Vendar ne bodo v skrbih. Predstavo si boste lahko ogledali v času (maj in juniju), ko bodo ob občinskem prazniku pole-

kale ljudi druge prireditve.

V meni pa je še ena želja. Z nekega seminarja mi je v spominu ostal slavek:

"Amatersko ig-

ranje v gledali-

šču je v tem ča-

su nauječji ho-

bi. Ali bomo

Trzinci to fridi-

tev ovrgli? Upam, da ne. Začo vas vahim na avdicijo, ki ne bo prava avdicija. Udeležite se je lajko vsi srednješolci in lisli, ki obiskujete lakultete, seveda z željo po igranju. Dobili naj bi se 30. marca ob 18. uri v dvorani KUD-a (Irgovina Flis v starem Trzinu). Po vaših interesih (klasični ali kaj drugega) naj bi izbrali igro, ki bi jo pripravili in nato pokazali občinstvu. Vse informacije lahko dobite pri meni (Urši) ali pri Mirjam Šlih. Pridruži se nam, ne bo ti žal.

VABILO!!!

Vsi mladi (dijaki in študentje), ki nas zanima gledališče, se dobimo na avdiciji oz. sestanku, ki bo

30. marca ob 18. uri
v dvorani kulturnega doma Trzin.

informacije: Urša 041 287 662

VABILO!

Vse mamice, babice, tete ... in vse, ki bi si radi ogledali mlade talente, vabimo na predstavo, ki bo na materinski dan.

25. marca, ob 19. uri

v dvorani kulturnega doma Trzin. Predstava je narejena na podlagi domišljije in izkušenj otrok.

Zato toplo vabljeni!!!

ON, KI JE PESNIK IN SLIKAR

Pri Kidričevi se pogosto potepa majhen, skuštran kuža rjave barve. Njegov lastnik je Simon Jugovič – Fink, dvaindvajsetletni slikar in pesnik iz Trzina. Nekateri so že brali o njem v revi Mentor, nedavno tega pa je sodeloval pri nastajanju pesniške zbirke Pisane jesenske besede. Večinoma je v črnem, pa vseeno ne deluje zamorjen. Ne ozira se na modo in že leta nosi dolge lase in brado. Nekateri ljudje v njem vidijo Jezusa ...

"Če sem veren? Ne vem. To je zame povezanost z naravo. Če vzamem dreve ... Čutiš, da si na en način povezen z njim. Io si mi lahko tudi enak.

Kot da se z njim sprijateljiš, postaneš njegov priatelj, njegov brat. Kot da postaneš del neke celote ... v naravi. Bog sem tudi jaz na nek način. Vsak posameznik je po svoje ... Ne verujem pa v boga z veliko začetnico."

Pri pisanku naj bljeskni začutili nekaj višjega. A kako človek ve, kako naredili prvi korak? "Jaz sem kar začutil. Da bi nekaj povedal malo drugade. Kot bi imel nekaj v sebi in bi želel spraviti na plan. Na vsem, kdaj točno sem to občutil prvič. Mislim, da na začetku srednje šole. Enkrat sem šel spati in mi je nekaj šinilo v glavo. Zato sem vstal in listo napisal. In recimo, da je bila to moja prva pesem. Sedaj gre to kar naprej in mi ne da miru. Čutim potrebo po tem izražanju. Pisati torej na nek način, pomeni slediti mislim... In vendar pesniki pi-

šejo pesmi s prav dočlenimi oblikami. Simon pravi, da mu je sonet na nek način prišel v kri. Kakor bi postal z njim obsedesen. Po svoje že skorajda razmislja "v sonelih". *"Ko vidim pozijo, vidim obliko soneta"*. In vendar vse pesmi niso odlične takoj, ko se prelijejo na papir. Nič nenavadnega ni, če pesnik popravlja lastne verze. *"Včasih se zgodi, da napišem pesem in se mi zdi dokončana. A čez nekaj dni ali celo nekaj tednov, ko se vrnam in jo preberem ponovno, ugotovim, da nekaj ni v redu. Kot da bi nekote povedal drugače, kot sem si zamislil. Toda bistva, pomena, ponavadi ne popravljam."*

Simon je obiskoval Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo. Že v osnovni šoli je risal stripe in risanje ga je bolj in bolj navduševalo. Zato se je odločil vpisati študij na Akademiji za likovno umetnost, kamor je bil sprejet kot izjemno nadarjen. Študij Simonu po-

meni predvsem nekakšno nadgradnjo, vmesno postajo. Jasne prihodnosti po študiju nimam zarisanе. Pomembno mu je, da v tem trenutku to

počne. Pravi, da želi risati. In pisati. Najbolj se vidi v leseni kolibici sredi gozda, kjer cele dneve ustvarja. In kako so sprejeli Simonovo odločitev starši? *"Starši mi puščajo gledete konjanja prihodnosti proste roke. Vem, da jih včasih malo skribi. In včasih tudi malo pritiskajo name, če imajo občutek, da sem popustil. Toda to je lahko zelo moteče. Ker sam čutim, kolikor in kaj moram delati. Po drugi strani pa razumem njihovo skrb, ker sem v*

prvem letniku na akademiji zapadel v depresijo in sem se komaj izvlekel. Verjetno jih skrbi, da se ne bi ponovilo ...

"Gozd je moj atelje. Včasih samo slikam in slikam. V goščavi imam stojalo. Upam, da še ni popolnoma razpadlo zaradi snega in dežja ... V gozdu je najlepše to, da je tišina, ki je moja glasba med slikanjem. Pozimi sem šel nekajkrat slikati ven, kar je prav posebna izkušnja. Delati moraš čim hitreje, ker je mrz. V bistvu naredim sliko samo do določene faze, dokončam pa jo doma."

Leto mlajši brat Blaž igra kitaro. Igral je v skupini Embrio, ki se je med drugim predstavljala tudi v Tivolskem Pompu. *"Skušaj sva napisala komad z naslovom Ta lepa, ki sva ga igrala na morju. Meni, mislim pa, da tudi drugim, je všeč. Ampak več kot toliko pa z glasbo nimam stika. Mislim, da se bolje izrazim skozi pozijo in sliku. Bi pa dvojil svoje pesmi uglašljiti. Seveda pod pogojem, da bi glasbenik prisluhnih sporocila pesmi in ga na nek način nadgradil. Počutiti bi se moral povezanega."*

Umetnik je odvisen od navdihov. Nahaja je, da pažeš v lemo in ne moreš ustvarjal. A Simon o tem ne želi preveč razmišljati. Pravi, da je glede denarja precej naiven. Po svoje se prepričuje, da ta problem v umetnosti ne obstaja. Sedaj je srečen, da študira in riše. Ne ukvarja se s prihodnostjo in kako se bo s tem nekoč preživil.

"Mladi bi v Trzino potrebovali kakšen klub. Tam bi se zbirali in organizirali skupne aktivnosti. Mogoče celo literarne večere, razstave in podobno. Na nek način podobno kot je v Domžalah Center za mlade. Čeprav ne literarni večeri ne razstave Simonu niso tuji... Razstavljal je že v Slovenj Gradcu. V maju pa pričakujemo ludi njegova razstava na Ministrstvu za obrambo. 'Na to povabilo sem kar ponosen.'

Mislim, da bo razstava obsegala kakšnih 30 del. Doma imam kar pestro zbirko slik. Večinoma so narejena z oljem na les. To tehniko imam najraje. Ko sem ustvarjal ciklus bilik, sem nekaj celo vrezoval v les. Na to temo sem narisal približno 20 slik. Potem pa so tu še seveda avtoportreti, v zadnjem času sem narisal štiri, in pa slike iz narave - pokrajina. Avtoportreti so po mojem mnenju najbolj izrazni. Svojo ener-

gijo lahko izraziti najbolje. Če rišeš drugega, si v bistvu odviseš tudi od njega. Izražaš njegovo energijo, ne svojo."

Energije, Simon, ti prav gotovo ne bo zmanjkalo. Želim pa ti še naprej veliko gaudilja in predvsem uspeha na trnovi poti v umetnosti!

Kaja Rebec

Dodajamo še eno izmed Simonovih pesmi.

Kljub temu da večinoma piše sonete, je tokrat izbral pesem, pisano v prozi. Počuli se, kol bi to obliko iznašel sam. Kljub temu da gre za sonet, je la razlit v prozo, ki zadržuje pouduke in rimo.

Simon Jugovič - Fink:

GOD SMRTI

Lebdiš v toplem vetru nad grobovi brez spomenikov ter napol zasulih trohnečih trupel; kjer v belih jutrih še zraste kakšna roža, a cvelovi, umazani od krvi, odpadejo zaradi Tvoje sape!

Vse povsod okrog - puščave! Zvesto predejo vrtnice za drevesa; za tvoj god pa še neskončne oaze smrti, ki jih ne morem videfi, ker sem postal del njih...

Ta pesem je odmev glasov ljubezni, ker se svoj čas rodim v krilih življenja z upanjem, da bom pregnal nadležne vrste Tvojih lačnih psov!

VSE JE BOLJ PONESREČI

Tokrat vam predstavljam še enega mladega kulturnika, Jurela Lajovicu, ki pa se ponavadi bolj zadržuje v zakulisju kot na odrui. Lahko hi rekla, da je eden redkih, ki je prisoten na vsaki predstavi, ki se dogodi na tržinskem odrui. Kaj počne? Je tehnik v našem gledališču.

Si pa "igralec", ki si drzne več kol drugi, hočem reči, slačil si se v predstavi Fulls.

To je bilo zopet bolj ponesreči kol zares. Še preden je Renato imel to idejo, sem jaz imel idejo, da bi se pri uvodu v eno od Impro lig vsi golji postavili v ravno vrsto in nato bi le trenulek ufrispnil luč, tako da pravzaprav gledalci ne bi vedeli, kaj je bilo to. Vendar ideja je bila všeč meni, ostalim pa ne. Nekoga dne pa me Renato poklical ter me vprašal, če bi si res upal narediti kaj takega v pravi predstavi in seveda za denar. Sploh ni sem nič premisileval in sem takoj rekel JA. Ko pa sem odložil slušalko, sem šele začel premisilevali, v kaj se bom spusil. Renato se je tega lotil čisto resno. Tako sem bil eden od sedmih slačlav. Še vedno bi lahko rekel ne, vendar sem hotel videti, če je v meni toliko poguma, da se bom resnično slekel pred občinstvom.

V časopisih smo brali veliko različnih trditev: da ste se slekl cišto do golega, nekateri pa so pisali ravno obračno.

Sleksi smo se do golega. Tega nismo pustili slikati, vendar so nas vseeno ter slike objavili v Mladini. Moram priznati, da sem imel malo treme. Naša ločka je trajala le nekaj minut, vendar do zadnjega risem vedel, ali si bom upal sleč tiste "nagravčne" tangice. Na koncu nihče ni zaljal. Moram pa reči, da sem v tej predstavi odigral le enkrat, za več mi ni bilo.

Kakšen pa je bil občutek gol slati na odrui?

Počutil sem se enkratno. Še preden smo se slekl, ko smo prišli na oder, je bilo naro.

Kakih 500 žensk je stalo okoli odra in vreščalo. Vse skupaj mi je bilo kot neka velika zafrancija in hkrati velik izziv. Tišči trenulek sem se imel za nekaj več oziroma upal sem si nekaj več kot oslali. Sem pa prepričan, da je kar nekaj ljudi, ki bi si že leli poskusili kaj takega, pa si ne upajo. Drugač pa: bilo je toliko nekih priprav in kar naenkrat je bilo konec vsega.

Delaš tudi na radiu Hit.

Sem pa tja. Moj glas lahko slišite v študentski oddaji Sodr. Sem pa na radiu tudi že vodil različne oddaje.

Ali raje slojiš na odrui, da le ljudje vidijo, ali v studiu za mikrofonom?

Zdi se mi, da nis prav velike razlike. No, je razlika, če stojiš na odrui ali pa da se sliši le tvoj glas. Vsaka stvar ima svoj čar. Na radiu je ta prednost, da se lahko narediš lepega (ha,ha,ha,...), saj tam le nihče ne vidi.

Najraje pa v gledališču delaš kol tehnik.

Da. Poleg tega, da delam v tržinskem KUD-u, delam tudi v domžalskem KUD-u. V tem res uživam. Delo mi sploh ni dolgo-

Začelo se je...

Vse skupaj je bilo bolj ponesreči kol zares. Bilo je leta 1994, ko se je v našem gledališču igrala predstava Legenda o poldrugem Slovenscu. Pri tej predstavi nisem igral, temveč sem bil tehnik, se pravi, moja skrb so bile luči ter zvoki.

Sedaj si tudi na odrui in ne samo za njim.

Ja, začel sem v Impro ligi, kar nekaj let nazaj, nato je sledila ulična predstava Lov, Shakesperiada, v kateri sem najbolj užival, gasilici ter dostikrat sem igral v Renatovih predstavah za otroke. Odigral sem like, kot so Jurij, učitelj, slikar...

časno. Res da vidim eno iz isto predstavo večkrat, vendar... igralci delajo napake in vsakič je nekoliko drugače (seveda ne zelo drugače). To delo je najbolj zanimivo pred predstavo. Takrat, ko moramo postaviti luti in vse ostalo. Med predstavo pa se po-kazejo vsi sadovi mojega dela.

Katero zvrst igre najraje igraš, kadar pač igraš?

Vsaka zvrst je po svoje zanimiva. Impro je zabava. Vsak ko smo mi igrali, se nismo kaj preveč ozirali na pravila, ampak smo uživali. To je imelo posledico – nikoli nismo zmagali.

Cesino gledališče je drugačna zabava. Vse si lahko privoščiš, kajti vse bazira na tem. Sicer pa - ko je predstava, je predstava, po njej pa si lahko privoščiš. Včasih se celo zgodi, da si preveč privoščim. Za primer: na ulični predstavi Lov, kjer sem igral kapelana, sem "ugrabil" dekle z nožem, s katerim sem žongiral. Pripeljal sem jo do neke stojnice, kjer so imeli hrano. Tam sem jim "grozil" in tako smo se vsi najedli do silega. Vendar nikoli s svojim sproščenim

vedenjem nočem nikogar užaliti.

Ja, seveda pa tudi obslaja želja, da bi igral v klasični predstavi.

Ker vem, da nimaš končanih veliko šol, me zanima, kaj delaš drugače?

Solo imam končano le osnovno, kajti sem nekoliko čuden otrok (lega mi hotel ulemeljili). Če pa bi se moral odločiti, pa bi po vsej verjetnosti šel na AGRFT, smer režija ... ali pa ... saj ne vem. Delam pa vse to, kar sem

že našel. Sedaj pa imam ludi deklico Taljano, za katero si vzarem čas, pa časopis berem in ostalo (smeh).

Pa prihodnost? Boš slavnig igralec, navedovalc na radiju ali tehnični vodja v Cankarjevem domu?

Hmmm, ... (razložil mi je vsebino nemškega filma Teci, Lola, leci, ter ga primerjal s svojo prihodnostjo.)

UM

KROMPIR IN ŠE ENKRAT KROMPIR

Letos se je ludi Trzin prvič udeležil že 14. turističnega tekmovanja z naslovom "Turizmu pomaga lastna glava", ki je bilo tokrat na Rodici.

Podmladek turističnega društva Trzin si je za temo, ki je bila poljubna, izbral krompir. Učenci osnovne šole Trzin so tako kakšen

bila za slrokovno komisijo ludi ena izmed najpomembnejših stvari.

Drugi pomemben del je bila odrskva predstavitev. Odigralo jo je sedem učencev (kar je smelo biti največje število nastopajočih), ki redno sodelujejo pri dramskem krožku.

Vse skupaj smo načrtovali 10. marca predstavili komisiji ter se hkrati pomerili še z sedmimi

vah, ki so trajale uro in pol, smo ugotovili, da izstopamo iz množice. Nastopajoči v drugih predstavljivacih so bili predvsem habice in dedki ter vnučki in sosedje. Dogajalni prostor je bila običajno kuhinja ali dnevna soba, govorilo pa se je o ... saj veste:

Babica: Kaj ste pa vi jedli, ko ste bili majhni? Babica, kako ste pa vi kuhal? in tako naprej. Čeprav smo izstopali, smo zasedli le drugo mesto, poleg še drugih štirih šol. Ena šola je bila trečja in dve prvi.

Na koncu vsega dogajanja, ki je trajalo kar šest ur, so se mi začela v glavi porajali različna vprašanja in ideje. Najprej, od kod takva razlika o temi odrskih predstavitev (nimam nič proti, je vsaj malo popestrišno dogajanje)? Odgovor je preprost: slabha organizacija. Navodila, ki sem jih dobila, so bila: Naredite skeč o krompirju. To je bilo vse. Teden pred predstavo (ko je bilo že vse narejeno), pa so prišla navodila:

mesec veliko razmišljali o njem. Pisali so spise, pesmi, slikali različne podobe krompirja in še mnogo drugih reči. Napisali so ludi raziskovalno nalogo o krompirju, ki je

šolami iz okolice. Tekmovanje je obiskalo še osem drugih učenik in učencev iz šole Trzin, ki so na majhnem panoju pripravili razstavo za obiskovalce. Po vseh odrskih predstavil-

skeč naj bo pripravljen za tekmovanje, naslopa lahko le sedem oseb, trajajo lahko največ deset minut in skoraj nič manj, na koncu pa naj bo še kakšna krompirjeva pojedina. Pa smo se ugriznili v jekiz ter priredili našo predstavo pravilom in malo poznej željam (naj še enkrat poudarim, da predstava, še sploh v kateri sodelujejo otroci, ne nastane v enem večeru, niti ne v enem tednu!!!).

Vrhunec vsega pa se je zgodil na kraju priporoča. Vsaško odrško predstavitev so napovedali. Napoved - kralko vsebino skeča ter kaj drugače počnejo otroci v dramskem krožku (nekateri so predstavili ludi dogajanje v turističnem društvu, vendar Trzin lega ni imel) sem napisala sama, saj je nihče drug ni hotel napisati. Pod vsem tem pa je bila podpisana mentorica Anamarija Šilar. Kaj je res to jeno delo? OK, si mislim, vendar zgodba še ni končana. Sledila je podelitev priznanj: srebrno priznanje ter simbolične stvari: kapica s senčnikom, blokci, knjiga ... Darilca so prejeli "mentorica" ter še dve učenki. In lako je ludi ostalo. Otroci, ki so se predstavili z igro, so bili enostavno pozabljenci, izločeni. Kar naprej so me spraševali: Ali mi tudi kaj dobimo, kaj pa kapico, ali bi jo lahko imel jaz ali pa mogoče vsaj blokec, kje bo pa priznanje viselo? ... Odgovora, ki bi jih zadovoljil, jim nisem mogla dati in naj vam priznam, bila sem v zadregi.

Tega dne smo se vsi nekaj naučili. Radi sodelujemo z ostalimi društvami, vendar s takim odnosom ... hmnn? Zamisili smo se ...

Kaj pa vi?

Navezadnje pa: vsa pohvala učencem in učenkam osnovne šole Trzin, ki so se na vso moč potrušili in naredili najboljše.

tekst in foto: Urša

VETERINARSKI DOM DOMZALE d.o.o. OBVEŠČA

Na podlagi zakona o veterinarslu, ki med drugim dočaka ludi preventivne ukrepe za odkrivanje in preprečevanje živalskih kužnih bolezni v letu 2000, bo tudi v občini Trzin splošna vakcinacija psov proti steklini.

RAZPORED OBVEZNEGA CEPLJENJA PSOV PROTI STEKLINI

Cepljene bo v soboto, 1.4.2000, na sledečih mestih:

- od 13.00 – 14.00 v starem delu Trzina pri Ivanu Keclju, Mengeška 19
 - od 14.15 – 15.00 v novem delu Trzina pri hišico PD Onger Trzin, ul.
- Rašiske čete 4.

Za zamudnike bo cepljene psov 15. 4. na istih mestih kot ob rednem cepljenu:

- Ob 14.00 v starem delu Trzina in
- ob 14.30 v novem delu Trzina.

S seboj ne pozabite prinesiti izkaznic o cepljenu psov.

Cepimo vse pse, starejše od štirih mesecev, breje in doječe psice pa cepimo po odstavljivti mladičev.

Posamično cepljene psov je v VETERINARSKEM DOMU DOMŽALE, CESTA TALCEV 10, vsak dan od 7.00 do 11.00 in od 17.00 do 18.00, ob sobotah pa od 7.00 do 9.00.

Damjan Gašperin
dr. vet. med.

RAZPIS ROCKJADA 2000

Prosvelno društvo Vodice bo 29.4.2000 ob 19. uri v dvorani KD Vodice pripravilo že 5. tradicionalni rock festival - ROCKJADA 2000.

Na festivalu lahko naslopijo skupine, ki igrajo glasbo, ki jo lahko uvrstimo v zvrsi ROCK. Skupine, ki bi želele sodelovati, še ne smejo imeti posnele svoje lastne zgoščenke, imeli pa morajo vsaj dve svoji lastni skladbi z besedilom v slovenščini. Skupine, ki jih zanima naslop, naj do 31.3.2000 pošljejo svoje predstavljene posnetke, na katerih morata biti ludi lastni skladbi v slovenščini, na naslov: Prosvelno društvo Vodice, Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice.

Strokovna komisija bo med prijavljenimi izbrala 6 skupin, ki se bodo lahko predstavile na ROCKJADI 2.000, na kateri bo izbrana ludi najboljša skupina. Ta bo lahko za nagrado posnela nekaj svoje glasbe na zgoščenko v snemalnem studiu Tivoli.

Gorje tistem, ki ne ve, kdaj je treba govoriti, kakor tudi tistem, ki ne ve, kdaj je treba molčati, najbolj pa tistem, ki ne ve, kaj je treba povedati in kaj zamolčati.

Romunski

AVTORBUSNI PREVOZI IZLETI & TURIZEM

VRANKAR MARJAN s.p.
Buč 20, 1219 Laze v Tuhinju,
tel./fax: 061/817 767, tel.: 061/847 207

- Vsako prvo sredo v mesecu nakup v TRSTU in EUROSPINU.
- Od 12.2. dalje četrtki in sobote - nakup v LENTIJU na Madžarskem.
- Organiziramo izlete za skupine po domovini in tujini.

NEVERJETNA ATLETINJA IZ SOSEDNJE ULICE

Tina Levičnik je 16-letno dekle iz Trzin, ki se ukvarja z atletiko. Kljub temu da je začela trenirati šele pred tremi leti, že dosega odlične rezultate. Zaenkrat obiskuje bežigradsko gimnazijo, rada pa bi postal arheologinja. Seveda si po temeljih želi uspelji tudi v športu, a se zaveda, da si je v atletiki precej teže ustvariti dobro ime, kot na primer v košarki ali nogometu. Kdo ne pozna Magic Johnsona ali Ronaldja? Po drugi strani pa: ali veste za Marlene Ottley ali Jesse Owens?

- Ali že od otroštva živiš v Trzinu?

Da, na Trzin sem navezana že od rojstva, klub temu da sem se rodila v Kranju, kjer so bile po maminem pripovedovanju veliko bolj prijazne združniške sestre kot tisti čas v ljubljanski porodnišnici. Svoje brezkrbne otroške dopoldneve sem preživela pri "tet" Silvi, od koder sem velikokrat pobegnila v tržinski vrtec k

jaz pravi otrok) ter veseljaškega moža Eddyja.

- Si kdaj zaželeta, da bi se preselila (na primer v mesto, kjer bi lahko ostala v disku di kadarkoli, ker ne bi bilo treba, da bi te kdo hodil iskat z avtom)?

Že večkrat sem pomisnila, da bi se preselili v Ljubljano, kjer bi imela mogoče malo lažje pogoje za trening in šolo, saj se mi ne bi bilo treba vsak dan dvakrat peljati v mesto, vendar so lo ostale le neizpolnjene želje. Po drugi strani pa mi je všeč, da sem v Trzinu, kjer imamo vsaj malo več svežega zraka, gozdov in zelenic, čeprav se tudi li prostorčki vzajno polnijo s hišami in poslovnimi objekti, kar pa mi ni preveč všeč. Nikakor se ne morem navdihiti na stanovanjske bloke v bližini šole, ki po mojem mnenju ne spadajo v Trzin.

- Tvoj hobij je atletika. Se prav s tem športom ukvarjaš že dolgo?

Atletiko treniram trejeti leto, od sedmega razreda dalje. Sprva sem trenirala trikral tečensko, a sem kmalu začela trenirati vsak dan. Pred tem pa sem se ukvarjala z umetnostnim košalkanjem, a sem po širih leilih prenehala zaradi ne najboljših razmer in odnosov v klubu.

- Kako da si se odločila prav za atletiko? Zaupaj nam kakšno podrobnost v zvezi s tem športom.

To, da sem se ukvarjala s košalkanjem, mi je dalo veliko eksplozivnost, kar mi pride prav pri tekih in skokih. Prvo leto treningov sem spoznavala različne discipline, da bi se kasneje lažje odločila, s katero bi nadaljevala. Lansko leto pa sva se s trenerjem Slavkom Černetom odločila za mnogoboj, s poudarkom na 80m ovire in daljin. Pri žens-

Oktobra lani na pokalu Slovenije v mnogobojih v Celju

svojini vrstnikom. Osnovno šolo sem seveda obiskovala v Trzinu, kjer mi je 8 let mimo, kot bi mignil. Sedaj sem starca 16 let in hodim v 1. letnik gimnazije Bežigrad v Ljubljani.

- Pa družina?

Moja starša sta nadpovprečno pridna, saj sta na svet spravila kar tri otroke - imam še 14 let starejšo sestro Natašo in 4 leta starejšega brata Matjaža. Kot pravi mami, smo vsak zase edinci. Mami je trenutno še zaposlena kot kmetijski tehnik na Kmetijskem inštitutu v Ljubljani, a se misli kmalu upokojiti. Oči pa je že upokojen in tako bomo imeli doma dva člana s premalo časa - z bratom sva že navdušena. Sestra pa si je že usvarila svojo družino in tako se je nasa širša družina povečala za par članov, saj ima dve hčerkki, Laro in Anjo (s katerima se kar dobro razumem, saj sem včasih tudi

kem (mlajše)-mladiškemu mnogoboru se tekmuje v sedmih disciplinah: tek na 80m z ovirami, suvanje krogle, skok v višino, tek na 200m, skok v daljavo, met kopja in tek 800m. Poleg mnogobaja včasih za sprostitev skočim tudi v višino s palico, ki se mi zdi najbolj veličastna disciplina, saj je tehnično zelo zahtevna. Mnogim ljudem, med njimi je tudi moj oče, se zdi skok s palico mačji kašelj, a zahteva popolno koncentracijo, dobro lizično pripravljenost in na stotine skokov. Pretekip dve leti sem tekmovala v pionirske kategoriji, kjer sem bila dvoravna državna prvakinja v skoku v daljavo ter tretja na 60 metrov z ovirami. V poletni sezoni pa sem bila državna prvakinja na 80 mtrz z ovirami ter državna podprvakinja v skoku v daljavo. Prav tako pa sem prvo mesto osvojila na atletiskem pokalu Slovenije v mnogobojih, ki je bilo moje prvo lovrsno tekmovanje. Najbolj pa sem bila vesela nastopajoča za slovensko atletsko reprezentanco v preteklem letu, kjer sem nastopala na 80m z ovirami ter v šteleti 4x100m. V letošnji zimski sezoni pa prvič nastopala v konkurenči mlajših mladih, kjer sem bila na 60m z ovirami tretja na državnemu prvenstvu v dvorani. Nisem pa nastopala v skoku v daljino zaradi nedavne poškodbe hrbita.

- Te starši vzpodbujujo glede športa ali kdaj pravijo, da imaš preveč stvari na grbi za svoja leta? Kako se odzivajo na rezultate na tekmovanjih? Te spremljajo na tekme?

Starši so zaradi lega, ker sem tečna pred tekmo in po njej, rajte lito in počakajo, da sem umirim. Še nikoli mi niso rekli, da imam preveč stvari na vsakodnevnom urniku, je pa zato moja edina stara mama zelo zaskrbljena in se ji smilim, vendar jo pomirim, da mi nič takso naporno, če delaš z veseljem. Seveda so veseli rezultatov, a jih moli,

Reprezentančne kolegice in Tina v Zagrebu, septembra lani

da jih ponavadi izvejo od brata in ne od mene, saj sem po tekmi ponavadi malce tečna. Mislim, da so bili do sedaj samo na dveh tekmacah, pa še li dve niso videli v cestoti, saj gremo ponavadi na tekme z avtobusom ali pa grem s trenerjem, pa tudi ne počutim se preveč dobro, če me gleda kateri od članov družine.

- Kako nate gledajo vrstniki? Se kdaj počutiš, kakor da bi ti zavidali, ker si tako uspešna?

Vrstniki, predvsem sošolci in sošolke, me spodbujajo, vendar nekateri sploh ne vedo, da treniram, nekateri pa sploh ne ločijo atletiko in gimnastiko. Zaenkrat še nisem začutila, da bi mi karkoli zavidali, saj so tudi moji sošolci in sošolke uspešni tako na glasbenem kot športnem področju, spel drugi pa svoj prosti čas posvečajo šoli in uresničitvi svojih ciljev, predvsem poklicnih, saj imajo nekateri že čisto "splanirano" pot do želenega poklica.

- Kako združuješ šport in šolo? Imas sploh kaj prostega časa?

Zaenkrat še nimam težav z združevanjem treninga in šole, saj vem, da moram narediti določeno število sivari v določenem času, ki pa ga je vedno premalo, zato veliko stvari, predvsem nalog, na hitro prepisem v šoli. Nekajkrat sem že poskušala tako, da sem "prešpričala" trening zaradi učenja, a se je izkazalo, da naredim veliko manj, kot če grem na trening, saj sem

enkrat žejan, enkrat lačna, vmes pa moram še nujno pogledati, kaj je kaj na televiziji in podobno. Moj prosti čas je zelo omejen. Najbolj mi je hudo po treningu v petek zvezčer, ko se zaradi napornega treninga lahko samo še uležem na posteljo, privijem glasbo do konca in uživam, medtem pa moji vrstniki žurirajo v raznih diskotekah ali na zabavah.

- Glede na to, da imaš ob sobotah tekme, ob petkih pogosto tudi zarađi lega ne moreš žurirati. Te to moti? Misliš, da boš še dolgo vzdržala pritisik in odpovedovanja, ki jih prinaša šport?

Da, to me zelo moti. Sploh pa na kakšnih rojstnodnevnih zabavah, ki se začnejo ob sestih popoldne, jaz pa moram oditi že ob devetih, ker moram zjutraj vstati že ob šestih, vendar pa mi je potem na tekmi veliko lažje, sploh pa če imam tekmo samo dopoldne in tako lahko celo popoldne hodimo po mestu in se zabavamo. Doslej mi je bilo najlepše tekmovali v Kopru, kjer se greš lahko takoj po tekmi malo polunktat v mornar. Ker je atletika moja največja ljubezen,

se mi ni težko odrekali najrazličnejšim stvarjem, ki jih prinaša ta šport. Ker pa pravijo, da je ljubezen večna, upam, da bo tudi z mojim tako.

- Kakšno je stanje v vašem klubu? Med seboj predvsem teknujete ali ste kolegi?

Treniram pri Železničarskem atletskem klubu Mass v Šiški, kjer so do sedaj razmere za moje pojme dobre. Ne vem pa, kako izpolnjujejo dolžnosti do starejših atletov, ki so v slovenski reprezentanci. Pri mojem trenerju redno trenirajo predvsem 5 do 10 let starejši od mene, pa še li so pretežno laniže, a se zelo dobro razumem in eden drugemu pomagamo. Ker treniramo različne discipline in imamo drugače razporejene treninge, vadimo ponavadi ločeno, in trener vedno skače iz

linorez, če je le mogoče, narišem (ali izdelam) abstrakto. Najbolj mi je všeč, ker imamo v šoli vsake toliko časa po pouku v Šolskem ateljeju likovno snavanje, kjer nato pomembno lepo risanje, ampak spoznavanje različnih tehnik risanja in oblikovanja.

- Boš po gimnaziji nadaljevala na DIF-u? Kako da nisi v športnem razredu?

Ze nekaj časa se navdušujem nad zgodovino, predvsem nad arheologijo, in pri končani gimnaziji bi najraje študirala arheologijo in postala arheologinja. V tem poklicu v Sloveniji uspe le malo žensk, ker v tujino sprejmejo predvsem moške. Za navdušenje nad zgodovino je "kriva" predvsem moja učiteljica zgodovine iz 7. razreda, Dragica

Delavec, ki je tedaj približala zgodovino mnogim učencem. Na športno fakulteto bi šla res v skrajnem primeru, ker je na spisku pred lo fakulteto še nekaj drugih. Nočem, da bi bil moj poklic povezan s športom, čeprav bi tako, ko bi bila starejša, veliko lažje trenerila. Za športni razred se nisem odločila iz preprostega razloga: na naši Šoli v športnem razredu ne moreš izbrati francosčine kot drugi tudi jezik, izbereš lahko samo nemški jezik.

- Kako bi se ti zdelo, če bi postala svetovno znana športnica?

Verjetno bi padla kar v nezavest.

Vendar pa mislim, da težko postaneš v atletiki tako zelo slaven kot npr. košarkar ali v nogometu. Zadnjič me je sošolec vprašal, kdo sta Marlene Ottey in Michael Johnson, katerih imena imam napisana na peresnici, in mislim, da on ni edini. Recimo, če pogledamo v Slovenijo, kjer sta od atletov poznana le Brigitा Bukovec in Gregor Cankar, mogoče po letošnjem evropskem prvenstvu Še Alenka Bikar, medtem ko Matijo Šestaka, talentiranega Malica Šusteršiča ali pa skakalko v daljino Marcelo Umnik pozna le malokdo. Seveda si želim postati slavna, a ne svetovno, le v Sloveniji.

- Če bi v Trzinu gradili kinodvorano, bi bila za ali proti? Ali gre tudi tebi na živce, da mladi nimamo v Trzinu skoraj nič pametnega početi (ali si morda li našla kaj zase)?

Seveda, takoj bi bila za izgradnjo kinodvorane, a ne velike, take ravno pravšije za tržinske "filmomane". V Trzinu najbolj po rešen makšen lokal ali diskoteko za mladino, kjer ni nujno, da bi točili alkohol, saj bi se verjetno starejši občani zgrazali. Mislim, da je največja žurka, če si trezen, saj nima

Dva velikana svetovne atletike s Tino v muzeju voščenih lukt:
Jesse Owens in Linford Christie

smisla, da se opijaš, na koncu pa se ne zavese svojih dejanih in to me najbolj moti pri mojih sovračnikih. V Trzinu še nisem opazila ničesar za mladino, pogrešam predvsem kakšen športni objekt v naravi v novem delu Trzina.

• Kako bi Trzince opisala nekomu iz tujine?

Trzine bi mu po vsej verjetnosti opisala v malce lomljeni angleščini približno takole:

"Dej ar veri nais pipl hu ar olvejs pripred lu help ju. Gud egempls ar maj nejbsr hu olvejs help mi end' aj traj tu help dem. Sam-lajms d populejsn of Trzin ken bi rili slindži bikoz Gorenjska iz not veri far avej bat det dasnt hep ofen. Sam of d winin olen gosip and def ofen brings rein to Trzin. Bal džen-er evaluejsn iz veri gud. End somfing mor dej ar veri čirful pipl. Dej laf a lot end ven ju sej helou on d stril to a streljander hi olvejs

sejs helou beck. Aj em rili hepi det aj em inhabitent of Trzin"

Najlepša hvala, Tina, za tale prijeten klepet. Želim ti še veliko, veliko uspeha v atletiki. Pa vseeno ne pozabi, da šola in šport nista vse. Včasih je kar prav, da male pobegnemo in žurimo, da nas znajo starši zares ceniti takrat, ko smo spet pridni.

Kalja Rebec

PRIREDITVE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN V LETU 2000

Kmalu bo konec zime, prišla bo pomlad in z njo ponovno športne prireditve pod okriljem Športnega društva Trzin. Naj omenim najpomembnejše, ki so že tako rekoč tradicionalne. Za naše najmlajše bomo tudi letos pripravili Otoško olimpiado v sodelovanju z Vrtecem Žabica Trzin. Vsi ljubitelji teka bodo prišli na svoj račun v mesecu juniju na Teku v spomin na Petra Levca. Košarkarji se bodo tudi lejos posmerili z Mengšani na Maratonu košarke 24 ur, svoje košarkarsko znanje pa bodo lahko potrdili še na Dnevu košarke v spomin na Aljoša. Šahovski mojstri pa bodo svoje znanje lahko pokazali na Šahovskem turnirju. Naj omenim še Turnir v malem nogometu in namiznem tenisu. Novo v sklopu prireditve v letošnjem letu pa bo Prvenstvo Trzina v športnem plezaju, ki bo izvedeno v mesecu decembru.

KOLEDAR PRIREDITEV V LETU 2000:

PRIREDITVE	DATUM
ŠAHOVSKI TURNIR	marec – april 2000
OTROŠKA OLIMPIADA	13. maj 2000
TURNIR TROIK V MALEM NOGOMETU	27. maj 2000
TEK V SPOMIN NA PETRA LEVCA	03. ali 10. junij 2000
MARATON KOSARKE 24 ur	23. junij 2000
DAN KOSARKE V SPOMIN NA ALJOŠA	09. september 2000
TURNIR V MALEM NOGOMETU	14. oktober 2000
TURNIR V NAMIZNEM TENISU	november 2000
PRVENSTVO TRZINA V ŠPORTNEM PLEZANJU	09. december 2000

Tanja Prelovšek Marolt

SMUČARSKI IZLET NA KOPE

«Super je bilo! Kdaj bomo ponovili?» smo pred približno petnajstimi leti vzlikali, ko so lakovati smučarski izlet. Ostali so nam lepi spomini na liste čase in lako smo se odločili, da bomo tudi mi organizirali smučarski izlet.

V soboto, 19.02.2000, se nas je ob 7. uri pred OŠ Trzin zbral 35 smučarjev iz Trzina, nekaj jih je bilo pa tudi iz Mengša,

kjer nas je že čakal avtobus, da nas odpelje na Kope.

Gorsko turistični center na Kopah leži na skrajnem zahodnem in največjem delu Pohorja (1543 m). Sneg pobeli obširna travnata smučišča že v novembру in se umakne šele pozno spomladi. Kristalna zima z obilico snega privabljajo vse vrste smučarjev, da se naučijo zimskih radostei.

Po nekajurni vožnji z avtobusom smo prispevali na omenjeno smučišče, kjer sta nas pričakala lep sončen dan in na novo zapadli sneg, skratka - kot naročeno za dobro smuko. Takoj smo se podali raziskovali tamkajšnje smučarske terene. Imajo sedem vlečnic. Najdaljša je dolga kar 1.400 m. Poleg terenov za mošjske belega športa imajo tudi bolj položna smučišča za začetnike in za smučarje z malo manj smučarskega znanja. Tudi gostinskih us-

lug tam ne manjka, tako da sino se po naporni smuki tudi malo okrepčali. Prav privilegia se je kakšna osvežilna pijaca.

Popoldne, ko so prenehale vožiti vlečnice, smo se zbrali polni novih doživetij na dogovorenem mestu in se z avtobusom odpeljali proti domu. Večina udeležencev smučarskega izleta je bila po srečni vrnilvi domov (brez poškodb) zelo zadovoljna, zato so nas vsi po vrsti spraševali, kdaj na-

meravamo spet organizirati lakšen izlet. Na podlagi tega smo se odločili, da bomo organizirali še en smučarski izlet, predvidoma konec marca, in sicer na Golte in pa izlet na finale svetovnega pokala v smučarskih skokih v Planici.

Tanja Prelovšek Marolt

**ZA VSE CLANE,
IN TUDI ZA
TISTE, KI BI TO
RADI POSTALI,
ŠE OBVESTILO
SPORTNEGA DRUŠTVA
TRZIN:**

ČLANARINA ZA LETO 2000

ZNAŠA:

- **ODRASLI**
1.000 SIT
- **OTROCI do 15. leta**
500 SIT + majica
ŠD Trzin

2. OBCINSKO PRVENSTVO V VELESLALOMU

V soboto, 11. 1. m., je Smučarsko društvo Trzin na Kobli ob vlečni Ravne pripravilo 2. občinsko prvenstvo v veleslalomu. Smučanja se je istega dne udeležilo kar 63 smučarjev iz Trzina, od tega so jih je dobra polovica pripeljala na Koblo s smučarskim avtobusom, ki ga je naročilo Smučarsko društvo, preostali pa so se lji pripeljali z lastnimi avtomobili. Med vratci se je pomerilo 52 tekmovalcev, ki so nastopili v kar 14 kategorijah.

Čeprav je bil mehak sneg kar zahteven, so se trzinski smučarji dobro odrezali, 43 jih je bilo na koncu uvrščenih, med ženskami pa je bila najhitrejša Nataša Jemc, pri moških pa je bil absolutni zmagovalec Peter Pelan. Razglasitev rezultatov je bila ob 15. uri v gostišču Janez na Ravnah, na razglasitvi pa so najboljšini in zaslужeni razdelili ludi praktične nagrade, ki so jih prispevali sponzorji. Splošna ocena vseh je bila, da je prireditve lepo uspešna in da bi lahko pripravili še več skupnih druženj na smučeh.

M. Š.

**Ni tako gladke ceste
da ne bi imela kakšne luknje.**

Portugalski

KOLE SARJI PRESTOPILI K SMUČARJEM

Po zasluženem zimskem počirku se vam zopet oglašamo. Čeprav zime še ni konec, se kolesarji že pripravljamo na letošnjo sezono. Že v jeseni 1999 smo si v kleti Datetove hiše – "pri Bramarju", uredili prostor za vadbo, s katere smo začeli takoj po novem letu. Enemu tražerju (valj za kolo) smo dodali še drugega. Dodali pa smo še nekaj pripomočkov, ki nam pomagajo, da si nabramo novih moči. Zaradi finančnih težav smo

bili prisiljeni v lakšno organizacijo. Žal de-narja za litnes v športnem društvu ni, za posameznika pa je to enostavno prevelik sirošek. Zaradi slabe finančne pomoči in nezanimanja nekaterih v Športnem društvu za kolesarstvo, smo se v sekcijski odločili, da prestopimo v Smučarsko društvo. Po prestopu k smučarjem imamo kolesarji enake cilje, kol smo si jih zadali že po lanskem sezoni. Seveda si želimo dobre rezultate, ki smo si jih prikolesarili v letu 1999, še izboljšali. V načrtu imamo tudi udeležbe na večjih, imenovanih dirkah, morda ludi v tujini. Profi koncu sezone pa si želimo, da bi se v našem prostoru za vadbo pojavil še kakšen kos litnes opreme. Želja in načrtov nam ludi v kolesarski sekciji ne manjka. Seveda upamo, da nam bodo v Smučarskem društvu bolj prišluhnili, kot so nam športnem društvu.

Pa še obvestilo vsem, ki bi se radi pridružili naši sekiji. V tej sezoni se bomo zbirali dvakrat tedensko pred Merkaljem, in sicer ob torkih in četrtekih. Ura zборa ho odvisna od dolžine dneva. Kolesarili pa bomo začeli takoj, ko bo primerno vreme. Vse informacije dobite na tel.: 711-581 (Andrej)

Slike, ki so objavljene, so z lanskega 21. juriša na Vršič.

Vodja kolesarske sekcije
Andrej Ljubešek

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

TOMAŽ HUMAR RAD PRIDE V TRZIN

Težko bi rekli, če je bilo na kakšnem predavanju v Trzini že več obiskovalcev, kot se jih je zbralo v četrtek, 9. marca, na predavanju Tomaža Humarja. Predavanje, s katerim je Mladinski odsek PD Onger Trzin zaključil letošnjo nadvse uspešno sezono gorniških predavanj, je bilo za Mladinski odsek, še zlasti pa za glavnega organizatorja, pravzaprav dekllico za vse, Emila Pevca, veliki met. Organizatorji so na koncu prešeli čez 500 prodanih vstopnic. Že v predprodaji so prodali več kot 300 vstopnic, zato so vedeli, da vseh obiskovalcev enostavno ne bodo mogli sprejeti v avio osnovne šole, kot na prejšnjih predavanjih. Emil se je v dogovoru z ravnateljem Šole Francem Breckom odločil za telovadnico. Pojavil pa se je problem, kje dobiti tako veliko platno za v telovadnico. K sreči je KUD je KUD za lansko proslavo občinskega praznika nabolj veliko platno, zato so ga prizadevni mladi planinci hitro prenesli v telovadnico.

Slavko Setina je poskrbel, da smo tudi v telovadnici, ki zaradi odmevanja sicer ni najbolj primeren prostor za takšne prireditve, dobili kakorkoli takoj dober zvok.

Tomaž je Trzincem obljudil multivizijsko predavanje, zato je bilo treba poskrbeti tudi za kaakovstno ozvočenje. Emil se je spomnil znanega radijskega technika in gornika Slavca Šeline iz Volčjega Potoka, in tako smo imeli Trzinci za predavanje zagotovljeno tudi vrhunsko ozvočenje.

Manjkal je le še Tomaž. Treba je povedati, da se v zadnjem času su zanj kar pulijo in da je pri njem zelo težko najti kak prosl termin, vendar pa je na obisk Trzina pristal že davn的前提, preden so drugi začeli razmišljati o njegovem obisku. Tomaž je namreč že dvakrat predaval v Trzinu in je bil vedno navdušen nad sprejemom. Ni pozbil, da smo mu Trzinci stali ob strani tudi takrat, ko so drugi skušali iz najrazičnejših nagibov zmanjšati vrednost njegovih dosežkov in da smo mu vsaj moralno stali ob strani tudi, ko se je sam spopadal z morilsko južno steno Daulagirja. Že ko se je vrnil v domovino, je obljubil, da bo v Trzin prišel takoj, ko bo imel pripravljeno multivizijsko predavanje. Ker je bila premiera predavanja v Cankarjevem domu, smo razmišljali, da bi v Trzin prišel ob predstavljenju svoje knjige, ki jo v kralkem pričakuje, ker pa se sezona predavanj izteka, se je Emil s Tomažem dogovoril, da bo prišel kar na datum, ki sta ga pravilno določila. Tako smo bili Trzinci med prvimi, ki smo si lahko ogledali multivizijski prikaz Tomaževe poti na mejo mogočega.

Tistega četrtka so že precej pred začetkom predavanja v telovadnici OS prihajale skupi-

ne obiskovalcev. Med njimi smo videli tudi nekaj uglednih gornikov, kot so na primer Tone Škarja – vadilni mož slovenskih odpravjarjev, dolgoletni vodja komisije PZS za odpove na tujih gorstva in podpredsednik naše planinske organizacije, himalajec Roman Robas, gorski vodnik in reševalci, ki je vrsto let vodil slovenske gorske vodnike, Andrej Kmet, eden od članov Humarjeve odprave na Daulagirji, Monika Kambič, večkratna najboljša alpinistka Slovenije, predsednik Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije Matjaž Hafner, in še bi lahko naštevali. Med obiskovalci pa so bili tudi župan občine Tone Peršak in številni drugi funkcionarji iz Trzinske občine.

Obiskovalci so Tomaža Humarja nagnadili z dolgotrajnim aplavzom in mu tudi takoj izkazali priznanje za njegovo dejanje v Himalaji, kasneje pa je gledalec navdušil tudi sam prikaz Tomaževe epopeje. Saj drugač je skoraj ni moglo biti. Vrhunski filmski posnetki iz Himalaje in drugih gorstev so se izmenjevali s prizori na diapozitivih. Pričevali so Tomažovo pot na navzgor, v sam vrh piramide, kjer je zdaj Tomaževa mesto.

Sledili smo Tomaževi poti v domače stene, njegovemu prvemu obisku v Himalaji, kjer se je v senči prekaljenega Staneta Belaka Šraufa kail v izjemnega Himalaja. Z njim sta se prav na Šraufov rojstni dan povzpela na prvi Tomažev himalski vrh Ganesh V (6986 m). Sledil je Tomažev prvi osemisočkočat Anapurna I (8091 m), ki je bila hkrati zadnja od vseh 14 osemisočmetrskih vrhov, ki so jih osvojili slovenski alpinisti. Tomaž je na vrh prišel sam, potem ko

Poto potovanja trzinske osnovne šole - obiskovalci so prišli tudi iz drugih krajev: Maribora, Postojne, Ribice, Škofje Loke, da o bližnjih občutki sploh ne govorimo.

je tri dni preživel na več kot 7500m in ko so drugi že nameščavali končali uspešno odpravo. Leto zatem je s prijateljem Vanjo Furlanom prelezal še nepreplezano severovzhodno steno svete gore Šerpa Ama Dablam (6828 m). Vzpon je bil razglašen za najboljše alpinistično dejanje listega leta, in Tomaž in Vanja sta za podvig dobila najvišje alpinistično priznanje Zlati cepin; žal pa se je Vanja pred tem smrtno ponesrečil. Jeseni, še istega leta, je Tomaž splezal na svoj prvi še neosvojeni vrh Bobaye (6808 m) v zahodnem Nepalu. Tistega leta si je prislužil tudi naziv najboljšega slovenskega alpinista. Lelo zatem pa je Tomaž v Himalaji čakala ena najtežjih preizkušenj. Z izkušenim domžalskim alpinistom Janezom Jegličem sta kot prva preplezala nadvse lepo, a hkrati tudi zahrbitno 2500 m visoko zahodno steno Nuptseja (7742 m). Žal pa je Johan na vrhu izginil za večno. Tomaž se je v nečloveškem boju komaj prebijel v življenje, stena pa mu je pustila tudi tolkikne omrzline, da se je moral za nekaj časa Himalaji odpovedati.

Vmesni čas pa je izkoristil za novo vrhunsko dejanje. Sam je v znanih stenah El Capitena v Yosemitih prelezal eno najtežjih tehničnih smeri Relicent Wall (Molčča stena). Za film, ki ga je o tem vzponu posnel znani hrvaški snemalec Stipe Božič, so na festivalu gorniškega filma v Trentu podeličili glavno nagrado festivala Srebrni encijan.

Vsa ta dejanja so Tomaža pripeljala do najhujšega izpisa, mogučne južne stene sed-

Pesem Skalašu, posvečeno Tomažu je pred predavanjem prebral g. Tone Ipavec.

mega najvišjega vrha na svetu, Daulagirija (8167 m). Stena je med alpinisti znana kot ena najbolj nevarnih in hkrati zahtevnih. Tomaž pa se je vanjo podal povsem sam. V multivilžiskem prikazu smo opazovali plazove, ki so se prožili v neposredni bližini smeri, v kateri je Tomaž bojeval svojo pol navzgor. Izjemno neugodne razmere so krepko upočasnilo Tomažovo napredovanje in nazadnje so ga prisile, da se je, po tem ko je steno preplezal, odpovedal vrhu in sestoplil v življenje. Predavanje je govorilo o neizprosnem boju na mejah mogičega in nazadnje so poslušalci še enkrat z gromkim aplavzom nagradili Tomažev nečloveški podvig.

Ob koncu predavanja je Tomaž odgovarjal na vprašanja obiskovalcev in ob tem pokazal precej domiselnosti in smisla za humor, izjemno pa je bilo tudi zanimanje za posterje s Tomaževim podpisom.

Lahko rečemo, da je šlo res za izjemno doodek v Trzinu, ki je ponesel glas o našem

SKALAŠU

Mogočna gora v nebo kipeča, sneg in led,
vabila te utrgati, deviško snežni cvet,
točno le ob uru pridi pogumni ti gorjan,
da ne prihrumé vihati, stražari noč in dan.

Roka tvoja, skal oklepa, kje si cvetka srečnih dni?
Ona že se oddaljuje, oj Tomaž, prepozen si!
Pridi drugič k meni v gore, ko poklicala te hom
občutiša tvoja roka, bo na vrhu skalnem tron.

Poljub ti dala gora je bladan, v slovo, pozdrav,
poti še nisi bil končal, a modro si ravnal.
saj čakalo doma, ljubeče, vroče je srce,
ki vredno več, od rože je ledenc in gore.

Emilijan Pevec

kraju daleč naokrog, saj smo med obiskovalci opazili tudi Mariborčane in celo dve nemški novinarji, žal pa vsi le niso dojeti veličine dogodka. Rekreativci v telovadnicah organizatorjem precej pokvarili razpoloženje, saj so jih zelo pozno odstopili telovadnico, lako da platna niso niso uspeli več potegniti zadostni visoko, da bi bil prikaz enako dobro videti tudi za liste iz zadnjih vrsi, nazadnje pa so nogometniški spet skoraj podili obiskovalce iz dvoran v celo umazali platno, ki se jih ga je zelo modilo "pospraviti". Nekaj več obzirnosti in razumevanja bi vseeno lahko pokazali.

Miro Štěbe

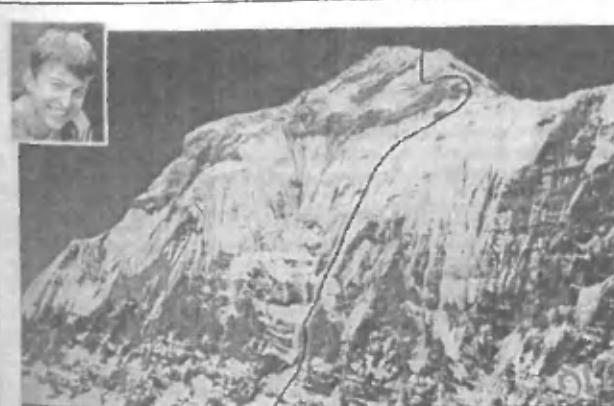
Mladinski odsek Planinskega društva Onger Trzin se za pomoč pri organizaciji predavanja Tomaža Humarja zahvaljuje Osnovni šoli Trzin, Osnovni šoli Domžale, radiu HTT Domžale, Občini Trzin, Župnijskemu uradu Trzin, KUD Franc Kolar Trzin, PD Onger Trzin, ter Irgovinam ProMontana Domžale, "Pri Juriju" Trzin in papirnici Čačka Trzin.

Posebna zahvala pa velja tistem dučalu članov MO, ki so v izredno kratkem času (v slabih 40 minutah!) pripravili telovadnico za več kot 500 gledalcev.

Zahvaljujemo pa se tudi vsem, ki ste darovali finančna sredstva v Sklad za otroke pokojnega vrhunskega slovenskega alpinista Janeza Jegliča Johana. Ves na predavanju zbran denar (33.810,00 SI) je bil že izročen Jo-hanovi družini.

Lovimo lahko vsak dan,
ne moremo pa vsak dan ujeti.

Nemški

TOMAŽ HUMAR South face of Daulagiri 8167

ODGOVOR NA ČLANEK »VIRTUALNA RESNIČNOST« V PREJŠNJI ŠTEVILKI ODSEVA

Anonimnimma pisateljem, »odividcu izza šipke in vniku sekerniku NE 80M ODGOVARJAL na njuna članka. Oba sta sicer zelo znana člana našega društva (eden celo ustavnovni član).

Zelo dobro ju razumem, da sta po svojem dolgoletnem DELOVANJU s svojima člankoma MORALA opozoriti tržinsko javnost, kaj se nezaščitnega dogaja v našem društvu. Za vsak primer, da kdo spregleda, kaj jima je naposred uspelo.

Namensko odgovora pa obljubljam, da ju bom še pred koncem manda posril za odkrit in pošten razgovor brez lige v žepu in če skupaj ne bomo našli soglasja, moramo pač naprej vsak po svoji poti.

Osebno sem mnenja, da lahko samo dialog

reši problem. Prav gotovo pa ga javnost ne bo. Opozarjanje javnosti na dogodek pa kaže na veliko željo po manipuliraju z dajanjem svojih podatkov.

Za javnost pa lole:

Finančna sredstva so po dolgem času in dobrem gospodarjenju očitno dosegla tako višino, da je zanimivo za nekatere člane, ki misijo, da s svojim »delovanjem« zelo in nepogrešljivo prispevajo k delu in uspehom društva. Vendar poudarjam, da pod mojim vodstvom ne bo nikoli niti tolpar društvenega denarja koriščen za katerikoli namen, ki ga jaz s svojo vestjo ne bi mogel zagovarjati.

Predsednik PD Onger Tržin
Rudi Schoss

Planinsko društvo Onger Tržin sporoča, da ima še nekaj prostih mest za avtobusni izlet v Španijo in Portugalsko.

Izlet bo trajal od 24.4. do 6.5., med izletom pa bodo obiskali res lepo število znamenitih in zanimivih krajev v Španiji in na Portugalskem.

Cena izleta je 600 DEM, podrobnejše informacije dobite pri predsedniku PD Rudiju Schossu (tel.: 724 28 07) ali pri Miru Štebetu, tel.: 715 576. Prijava zbirajo do zasedbe mest.

Občina Mavčica

ROD SKALNIH TABOROV DOMŽALE DRUŽINA MRAVLJICE TRŽIN

ZIMSKO NOČNO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE

Po koncu prelepne decembridske sobote je sonček zašel. Tedaj smo stopile na planome - HUDE BEJBE!

Tako je namreč ime našemu vodu, v katerem smo: Anja, Urša, Živa in Anja. Me štirimi smo se priključile tabornikom Šele letos, glavni razlog zato pa je, da je pri tabornikih prijetno, še bolj pa zaradi lega, ker smo ugodovle, da so taborniški fantje (in vodniki) cool!

Koi prave tabornice smo si že zelele malo "akcije", se pravi tekmovali, in zato smo se tiste sobote odločile za udeležbo v akciji ZIMSKO NOČNO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE, ki je lokral potekalo na OŠ Domžale. Tekmovanje je bilo organizirano že drugo leto zapored in bi ga kot lahek lahko ocenili kot tradicionalnega.

Ker je bila lo za nas prva udeležba na takem tekmovanju, smo si na začetku počutile malo zgubljene, vendar lo ni trajalo dolgo, saj sta kimalu prišla Primož in Boštjan, ki sta nas s spodbudnimi besedami postavila na trdno lilo.

Celotno tekmovanje bi lahko ocenile z dveh plati – negativne in pozitivne. Če začnemo z negativno stranjo, bi dejale, da so bile kontrolne fočke preveč skrите, z drugimi besedami povedano – niso bile postavljene točno po pravilih. To je botrovalo tudi temu, da smo se v končni fazi izgubile in za-

šle v močvirje. To ni bilo pravzaprav nič hudega, saj smo vedele po karli, kje se nahajamo, vendar pa nam je to malce poslabšalo končni rezultat. Motilo nas je tudi to, da se je tekmovanje za našo starostno skupino prehitro končalo (doma smo bile že ob desetih zvečer), saj smo pričakovali pravo nočno orientacijo, ne pa večernega sprehoda po gozdu.

Po drugi, pozitivni strani, pa bi lahko dejale, da nam je bilo tekmovanje zelo, zelo všeč, saj smo prav zaradi tega, ker smo bili prvi na takem tekmovanju, le-to spremjale še bolj avanturistično, kot bi ga sicer. Spoznale smo veliko novih prijateljev (tabornikov), ena izmed nas se je celo zaljubila...

Na koncu bi samo že poudarile, da smo zelo pogrešale Uršo, ki je zaradi bolezni ostala doma.

Upamo, da bo še več takih tekmovanj, pri katerih pa ne bo istih negativnih plati, ki smo jih spoznale na ZNOT '99.

Z naravo k boljšemu človeku,
vod Huđe bejbe

TABORNISKA ORIENTACIJA

»Lej jo puščico, dej laul!« Taki in drugačni vzhiki so se neko pozno zimsko popoldne razlegali okrog tržinskega hribčiča, poznanega kot Onger. Ne, lo ni lokostrelska tekmovanje, le taborniki smo spet imeli orientacijo. Po siedeh puščic, nekaj x-ov (znak X pomeni ne hodi po tej poli) in h-jev (znak H pomeni bodi previden) smo se odpriali na lov za zakladom. Ta olli ni tako enostavna zadeva, kot mogoče izgleda na prvi pogled. Mladi tabornik mora s sočiljim očesom oprezati za znaki, ki so lahko na drevesih, visoko na drevesih, za drevesi ali celo pod drevesi. Poleg tega mora ohraniti občutek smeri, saj le-časih le-la pripelje na pravo sled. Sveda mora držati ludi spodoben tempo. Podkovani z vsemi temi veččinami smo iskali črke, jih zbirali in sestavljali v geslo. Mimogrede smo obiskali še nekaj grmov in podrstja, kamor so se skrili nagajivi znaki. Včasih pa so se nam po robu postavili ludi večji 'kamenčki', kar je spremjal vprašanje: »A pa gih ki gor mor'mo?« Vendar pa se tabornik ne ustrasi nobenega iziva in taku smo tudi lega ugrevali v kožji rog. Po prehajeni oz. pretečeni progri smo uspešno sestavili geslo, in se pogostili z zasluzeno nagrado. Njam njam, pa nasvidenje do prihodnje orientacije ...

Ziga Vir

(članek ni izziv)

Taborniška čajanka

ŠAHOVSKE NOVICE

ALEKSANDER 6. NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

Od 26. 2. do 3.3 2000 je Šahovska zveza Slovenije v sodelovanju z Društvom mentorjev iz Celja v Dijaškem domu v Celju pripravila 7. državno šahovsko prvenstvo mladih v skupinah do 10, 12, 14, 16 in 18. let.

Tekmovalci so svoje sposobnosti merili v deselih skupinah. V skupini do 16 let, v kateri je nastopal tudi Aleksander Nadj iz Trzina, se je za najvišje naslove potegovalo 32 igralcev. Igrali so po švicarskem sistemu 9 koi v sedmih dneh, igralni čas je bil 2 uri za 40 potez, plus 30 minut do konca partije.

Tokrat se Aleksandru ni posrečil zavrhiti se na slopnike, manjkalo pa mu je zares samo malo več borbenosti proti koncu turnirja.

Turnir je sicer začel zelo horbeno, in po četrtem kolu je bil na prvem mestu. Kot edini je premagal aktualnega državnega prvaka Bratovič in nosilca te skupine. Sledili sta dve izgubljeni parljii proti prvaku iz leta 1999 Kukovcu iz Maribora in prvaku leta 1998 Lazarju. Na koncu pa je dosegel še štiri remije, kar mu je prineslo odlično 6. mesto.

Glede na trenutne razmere, ko že dve leti dela samostojno, brez trenerja – stroški igringov so namreč zelo visoki (25 – 50 DEM ura) je Aleksandron dosežek zelo dober. Z njim je dokazal, da je še vedno v vrhu slovenskega šaha. Aleksander se ob tej priliki zahvaljuje Občini Trzin za pomoč.

Turnirji:

**SPORTNO DRUŠTVO TRZIN
ŠAHOVSKA SEKCija TRZIN**
Vsak ponedeljek ob 19. uri hitropolezni turnir (2x5 min)

ŠD Domžale

Vsak petek ob 19. uri v klubskih prostorjih (2x5 min)

Tradicionalni turnir mladih ljubljanske regije

21. šahovski festival Bled 2000
25.3. – 2.4. 2000

Turnir je 2h/40 potez + 1h/20 potez + 30 min do konca partije

Vabilo

**Vse mamice, babice, teče ... vabimo na predstavo, ki bo 25. marca 2000 ob 19. uri ob materinskem dnevu v dvorani kulturnega doma Trzin.
Predstavo so pripravili mladi člani KUD Franc Kotar Trzin.**

Občina Trzin in KUD Franc Kotar Trzin

ŠAHOVSKA SEKCija TRZIN vabi vsak ponedeljek ob 19. uri ljubitelje šaha na hitropolezni turnir (2x5 min). Prvič smo se zbrali 14.februarja. Medsebojno smo se seznanili in se dogovorili, da bomo igrali hitropolezne turnirje. Prvi tak rešen turnir je bil 21.2.2000, na katerem je sodelovalo 9 igralcev, nekaj celo iz Ljubljane.

Rezultati:

1. Gorazd Valenčič	8 ločk
2. Idris Hozdič	7 ločk
3. Vilko Voglar	6 ločk
4. Vladimir Nadj	5 ločk
5. Rado Zupanc	5 ločk
6. Aleš Benko	4 ločke
7. Siniša Romič	3 ločke
8. Primož Rupar	3 ločke
9. Savo Stepanovič	0 ločk

Na drugem turnirju v mesecu februarju, ki so ga odigrali 28.2., pa se je zbralo 10 igralcev.

Rezultati: 1. Vladimir Nadj (8 ločk), 2. Janko Štefle (7 ločk), 3. Idris Hozdič (6), 4. Vilko Voglar (5), 5. Stepanovič (5), 6. Zupanc (4), 7. Hribar (4), 8. Stepanovič (4), 9. Banli (2), 10. Valenčič (0). Žmagovalec prvega turnirja Valenčič očitno ni imel dobrega dneva.

Na nagradno vprašanje v prejšnji številki Odseva je bilo treba odgovoriti: Gari Kasparov, vendar nismo prejeli nobenega odgovora. Sprašujem se, če je bilo vprašanje pretežko?

Novo nagradno vprašanje: Kako se imenuje najboljša ženska šahistka? Ime in priimek šahistke napišite na dopisniku in jo pošljite na naslov Uredništva (Trzin, Mengeska 9) najkasneje do 5.4.2000. Tokratno nagrado v prilivrednosti 1.500,00 SIT bo podelila Irgovin FLIS iz Trzina.

Šahovska sekacija
Vladimir Nadj

**Bedaki se toliko časa
pričojujejo nad
lepim vremenom,
dokler niso prisiljeni
tarnati nad grdim.**

Ruski

ČUSTVENA INTELIGENCA ODRASLIH IN OTROK – KAKO?

Všeč mi je, da je v našem občinskem časopisu nekdo spregovoril o čustveni inteligenci (2. februar 2000).

DANIEL GOLEMAN opredeljuje čustveno inteligenco kot sposobnost za zaznavanje samega sebe. Ta sposobnost se izraža ludi v lastnostiih kot so obzirnost, pozornost in zmožnost za vživljanje.

Vsebina prispevka pa žal primaša nekalera razmišljanja, ki strokovno – teoretično in praktično ne vzdržijo logičega razumevanja stroke ali po domače rečeno vzgoje otrok v srečne, samostojne, odgovorne, samozvestne ljudi.

Mislim pa, da si odgovorne, samozavestne in samostojne otroke vsi želimo.

V članku je namreč zasledil razmišljaj o usstreznem kaznovanju za določen prestopek in še o tem, da naj poskrbimo za širok razpon disciplinskih tehnik. Tudi o tem, katere so najbolj priporočljive disciplinske tehnikе, smo lahko prebrali. Celo kako dolgo naj otroci stojijo v kotu.

Mimogrede, je kdaj kdo od vas stal v kotu? Rada bi vas vprašala, kako ste se takrat počutili.

Sie se počutili dobro?

Sie se počutili varno?

Sie se počutili samozavestno?

Sie se počutili močno?

Ali ste morda začutili, da pravzaprav niste nič vredni, kako ste ponizani, kako ste v bistvu brez moči?

IE TO MORDA TISTO, KAR PRIPOMORE K VZGOJI SAMOZAVESTNIH, ODGOVORNIH, SAMOSTOJNIH IN SREČNIH OTROK?

Bomo s takim načinom vzgojili otroke brez nasilja?

Prav tako sem v članku zasledila razmišljaj na odzvemu pravice. Odvzem pravice nam vsem, ne glede na to, kako veliki smo in koliko smo starji, prinaša negativna čustva, slabe občutke in kopičenje nemoči ter stramu.

Je sram listo, kar pripomore k razvoju občutkov lastne vrednosti?

Je sram listo, kar nam daje občutek samozavesti?

Se vam zdi večkratno ponavljanje v redu? Citiram iz članka »Če se otrok slabo obnasa, naj najmanj desetkrat ponovi pravilno vedenjsko potrezo. Npr.: Če otrok ne pozdravi, ko pride domov, zahtevajte, da gre spel ven in se desetkrat vrne in hišo in pozdravi.*

Če bi bila jaz ta otrok, bi se mi ob takem načinu zagonsilo pozdravljanje do konca življenja.

Avtorka članka omenja tudi vedenjski ločkovni sistem, zato ji priporočam, da ga

najprej razume, polem poskusi in šele nato o njem piše.

Moje razmišljajne temelji na velikem pomenu občutka lastne vrednosti. (Povzeto po literaturi uglednih avtorjev, ki jih navajam ob zaključku prispevka).

Občutek lastne vrednosti je namreč najpomembnejši dejavnik, ki vpliva na uspešnost na različnih področjih našega delovanja. Občutek lastne vrednosti je povezan s poklicno in učno uspešnostjo, medsebojnimi ujemanjem, skladnostjo, cloveško duhovnostjo in srečo posameznika.

Pomanjkanje občutka lastne vrednosti je vzrok socialnih težav kol so:

- kriminal
- izključitev iz šole
- laganje iz navade
- samomord
- nasilnost
- alkohol in ostale droge
- spolna promiskuiteta
- obrambni vedenjski vzorci
- molnje hranjenja

Občutek lastne vrednosti se razvije, ko so primerno zadovoljene človekove potrebe (fiziološke in psihične) POGOJ ZA ZDRAV OBČUTEK LASTNE VREDNOSTI SO POZITIVNA ČUSTVA NA NASLEDNJIH PODROČJIH:

- občutek povezanosti
- občutek edinstvenosti
- občutek moči
- vizija

Predvsem pa smo odrasli odgovorni za to, da vzpostavimo in vzdržujemo dober odnos z otrokom, tako da prideмо in oslanemo v oljekovem svetu kvalitet.

To je edini način, da bodo otroci odrasli v srečne, odgovorne, samostojne, samozvestne ljudi.

Velikega pomena v vzgoji je prav tako poslavjanje meja otrokom. Takšnih meja, ki seveda niso neumne. Takšnih meja, ki prinašajo tako otroku kot odraslemu nekaj, kar jima pomeni veliko – TO PA JE DOBER ODNOŠ. Odnos, ki ga imenujemo ZMAGAM – ZMAGAŠ.

Čustva so temelj našega življenja.

Njihova vloga je odločjujoča za preživetje, motiviranost in za sprejemanje odločitev. Pojem čustvene inteligence je razmeroma nov. Njegovo bistvo je prepoznavanje svojih občutkov in občutkov soljudi ter sposobnost, da se uskrezeno odzivamo. Več kot stoletje smo živelji v prepričanju, da je inteligenčni kvocient najpomembnejši. Vendar je to le vrednost in inteligenci, ki meri verbalno – lingvistične in logično – matematične sposobnosti.

Čustvena inteligencija je drugačne vrste pamet, ki je mnogo pomembnejša za uspeh in srečo v življenju kot možganska moč, merje-

na z inteligenčnim kvocientom in standardiziranimi testi zmogljivosti.

Vredno si je zapomniti, kar je rekla strokovnjakinja s tega področja, gospa Sandi Redenbach, v Radovljici.

- Vsi otroci se rodijo z določenimi sposobnostmi
- Naravne danosti se razvijajo v pozitivne ali negativne lastnosti, odvisno od tega, kako otroke vzgajamo.
- Občutek lastne vrednosti je naravna posledica življenja v skladu z duhovnimi načeli.
- Starši in vzgojitelji – učitelji naj otroku nudijo zgled za razvoj njihovih najboljših zmožnosti.
- Značaj in čustvena inteligencia se razvijata, ko se otrok uči odgovornosti in moralnih odločitev
- Vzgojitelji – učitelji, starši lahko pripomorejo k osebni rasti drugih samo, če se nenehno ukvarjajo najprej s svojo osebnostjo.
- Življenje in učenje sta proces, v katerem se vsi nenehno spremjamajo.

Menim, da je to dobro, saj je še čas, da ravnamo z našimi otroki tako, kot bi žeeli, da ravnajo drugi z nami. Poskusite! Videli boste, da deluje in se obrestuje. Dobro se boste počutili vi in vaši otroci. In ko boste otroka čisto resno vprašali, kaj je to zanj sreča, vam bo zagotovo znal odgovoriti. Lahko pa otroku to vprašanje zastavite že danes.

Razmišljaj, ki sem jih nanizala, so naslonjena na literaturo, ki jo loplo priporočam predvsem staršem, učiteljem – vzgojiteljem tudi v Trzinu ter vsem tistim, ki si želijo odgovornih, samostojnih, samozvestnih in srečnih otrok.

Otroci svojo osebno srečo vračajo s prijaznostjo, pozornostjo, ljubezni in vsem tistim, kar je dobro.

Lep dan vam želim.
Lidija Vranešič Floranc

LITERATURA, ki jo priporočam:

- Glasser William,
Nova psihologija osebne svobode
- Glasser William,
Učitelji v dobrri šoli
- Good Perry,
... in mulc si bo pomagal
- Good Perry,
Pravica do sreče
- Gossen Diane in Anderson Judy,
Uslavimo razmere za dobro šolo
- Gossen Chelsom Diane,
Restitucija – preobražba discipline v šolah
- Weisbach Christian in Dachs Ursul,
Kako razvijamo čustveno inteligenco

Energetsko svetovalna pisarna Kamnik - izpostava Domžale
1230 Domžale, Ljubljanska 69
tel.: 061-720-100, 721-321

ENERGIJSKO ŠTEVILO

Po slabem letu delovanja energetsko-svetovalne pisarne sem se odločil, da v naslednjih števkah Odseva predstavim najpogostejsa vprašanja oz. težave, s katerimi se srečujejo svetovanci.

Vsekod izmed nas se je že vprašal, kolikšen je lahko prihranek pri ogrevanju hiš in stanovanj, ni pa vedel, kako bi ga izmeril. Glede na to, da so bile pretekle zime dokaj milje, je lahko podatek o majhni porabi goriv dokaj zavajajoč. Zato sem pripravil nekaj podatkov za izračun energijskega števila za različne energenje.

Energijsko število je specifično merilo (dejanske) rabe energije v prostoru in predstavlja razmerje letev količine rabljene energije v objektu glede na ogrevano površino objekta:

$$E = \frac{Q}{A}$$

Glede na znano leitno porabo energentov, uporabimo podatke o kurilnosti posameznih energentov:

energent	Kurilnost H_u
kurilno olje EL	10 kWh/l
zemeljski plin	9,5 kWh/m ³
propan-butan	12,8 kWh/kg
črni premog	7,0 kWh/kg
bukov les	2410 kWh/m ³ *

* prostorninski meter

$$Q = m_u \cdot H_u ; m_u \dots \text{količina goriva}$$

NPE ... neto površino lahko določite iz razmerja

$$BPE = \frac{NPE}{0,85}$$

BPE ... bruto površina

PRIMER:

Hiša v izmeri 10 x 11,5 m ima približno 98 m² ogrevalnih površin. Debelina oboda hiše je 30 cm (zid, 6 cm tervol, modularni zidaki, fasadni omet). Strop proli podstreški je izoliran z 10 cm tervolom, na katerem je armirani beton. Kritina je dvojna: na salonitne plošče ste položili dekro, med tramove pa položili 10 cm tervola. Na topli strani izolacije je parna zapora, slepi opaz ter ierne plošče.

Kot energent uporabljate lahko kurilno olje že 15 let. Leitna poraba se giblje okoli 2500 l, vzdrževanje gorilca in peči je vsaj enkrat letno.

$$A = 115 \times 0.85 = 97,75 \text{ m}^2$$

$$Q = H_u \times m = 25000 \text{ kWh}$$

$$E_x = 255,75 \text{ kWh/m}^2 \cdot \text{letno}$$

To pomeni, da je možno prihranili še veliko energije oz. da dobijena vrednost pomeni veliko porabo energije. Vrednost, ki ste jo dobili, lahko primerjate z vrednostmi v naslednji tabeli:

vrsta objekta	raba energije kWh/m ²	delenje objektov
zelo potralna hiša	>250	19,2%
potralna hiša	200-250	12,8%
povprečna hiša	150-200	31,9%
varčna hiša	100-150	19,2%
zelo varčna hiša	50-100	14,8%
hiša prihodnosti	<50	2,10%

Domžale, marec 2000

ESP DOMZALE-KAMNIK

Imate:

- bolečine v vratu
- pogoste glavobole
- vroglavico
- bolečine pri srcu,
v želodcu ali pljučih
- občutek nujavljenčenja
v rokah in nogah
- bolečine v krizi in nogah?

Odpavljanje težav po kitopraktiki

Odgovor za hrbtenico:
Manualna medicina

Vladimir Borissov dr. med
spec. manualne medicine

Keros d.o.o.
medicinska rehabilitacija

Hrastovec 10, IOC Trzin, 1236 Trzin,
tel.: 061 162 18 37, faks: 061 162 10 97,
<http://www.si21.com/ct>

*Ko se rodimo, se rodimo v življenje, pa tudi v smrt.
Ko rastemo, rastemo v življenje, pa tudi v smrt.
Ko živimo, obenem umiramo,
pa vendar trenutek slovesa odrivanja v daljavo,
se ga nočemo zavedati.
Hudo je, ko se moramo posloviti,
še težje, če se poslavljamo od človeka, ki smo ga imeli radi.*

Marija Tekavec – Mici, nas je zapustila v svojem 74. letu in v nas pustila praznino, žalost... Pogrešali bomo njen toplino in smehek, njene vedre besede. Spominjali se bomo njenega dela pri dobrodelnih akcijah in njenega navdušenja za skupinske predstavilive tržinskih narodnih noš.

Zahvaljujemo se vsem, ki so se v tako velikem številu poslovili od Marije, nam izrekali sožalje in darovali cvečje in sveče, ki so nam stali ob strani in težkih trenutkih. Še zlasti pa se zahvaljujemo tržinskemu župniku gospodu Pavlu Krušu za lepo opravljen pogrebni obred in sveto mašo, zahvaljujemo se pcvem za zapele žaloslinke in gospodu Sloparju za sočutno zaigrano Tišino. Še posebej pa se zahvaljujemo gospodu Tonetu Čipcu za poslovilne besede in imenu upokojencev in Franciju Kurentu za njegov govor.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vsi njeni

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

Tokrat beremo le o vlotilih in latvinah v Trzinu.

05.02.2000

Vroča roba tega dne so bili Irije polni lisli, saj drugi predmeti niso bili vzelji. Ob 21.20 uru je bil prijavljen vlot v stanovanjsko hišo na Jemčevi ulici. Neznan storilec je s primernim orodjem na vzvod vlotil skozi okno.

12.02.2000

Na ulici Za hribom je neznan storilec med 17.00 in 22.30 uro vlotil skozi okno, odplo na škarje – kipnjeno, in vzel zlatnino. Pa se dolaknimo še večno aktualne teme in storilom kar za žensko emancipacijo; morda je bila neznana storilka, vedno pišemo le o neznanih moških storilcih...

14.02.2000

"Vse kdaj prav pride!" si je rekel nekdo in iz građevne barake na gradbišču stanovanjske soseske v času od 12.02. do 14.02. vzel nahrbno motorno kosilnico, dve kovinski libeli, dve lesarski in dve navadni kladivi.

17.02.2000

Kadilci pozor! Ko boste prižgali naslednjo cigareto znamke Marlboro, pomislite, da je

nemara ukradena, saj je bil prijavljen vlot v trgovino podjetja Mimesa d.o.o. na ulici Dobrave, iz katere je bilo vzelo 28 zavorov po 10 škatlic omenjenih cigaret! Podjetje je bilo oškodovano za okoli 100.000 SIT.

20.02.2000

Ob 18.00 uru je bila prijavljena latvina kolesa iz dvorišča hiše na Reboljevi ulici. Vzeto je bilo moško kolo Rog MTB, tip Sagarmant-ha-26, sivo črno barvo, na 21 prestav, št. kolesa je 772359. Policia naproša občane, če bi kolo opazili ali

našli, da jih obvestijo. Ker se je začela kolesarska sezona, policija opozarja pred tatoči koles, ki prežijo na nepozorne lastnike.

01.03.2000

Pri nas berete o vlotih od igle do slona, oprostite, od potnih listov do kombiniranega vozila Citroen Jumper 2.5 D srebrne barve. Slednjega so ukradli na ulici Blatnici. Latvina je bila prijavljena ob 07.40 u nastalu pa je škoda za okoli 2.000 000 SIT.

Zaradi povečanega števila vlotov v osebna vozila policisti predlagajo, naj vozniki, ki zapustijo vozila, oblačila, torbice, denarnice in druge vrednejše predmete shranijo v prtljažni prostor ali jih odnesejo s seboj, nikakor pa naj jih ne puščajo na vidnih mestih v vozilu, saj se storilci tovrstnih dejanj odločajo za vlome na podlagi predhodnega pregleda notranjosti vozila.

Prav tako naj vozniki, ki imajo vgrajen avtoradio s snemljivo ploščico, le-to, ko zapustijo vozilo, odstranijo in spravijo.

Policisti naprošajo vse, ki bi karkoli vedeli o nerazrešenih primerih, naj informacije sporočijo na

**PP Domžale, tel. št. 721-218, ali na
anonimni brezplačni telefon 080 1200.**

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo dogajanje, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obražajte nanjo (tel.št. 713-529). Pakličite Tanjo in za vas prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

25. 3. 2000	19.00	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Mamicam za praznik - Proslava ob materinskem dnevu
27. 3. 2000		Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin	Izlet na Primorsko in Kras (ogled Doberdoba, Štanjela, Tomaja ter stare in nove Gorice s Casinojem)
30. 3. 2000	19.00	Turistično društvo Trzin	Občni zbor
1. 4. 2000		Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Šmarna gora
12. 4. 2000	17.30	Turistično društvo Trzin	Velikonočna delavnica Tatjane Hlačer: Velika noč po trzinsko nekoč in danes (avta OŠ Trzin)
17. 4. 2000	19.00	Občina Trzin	Zbor občanov in zvezi s spremembami dolgoročnega plana občine (dvorana KUD Franc Kotar Trzin).
22. 4. 2000		Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Kranjska reber - planina Kašna
30. 4. 2000		Smučarsko društvo Trzin	Prvomajski piknik s kresom

STALNA VABILO

Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 18. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu

Strelsko društvo Trzin

Strelsko društvo Trzin od ponedeljka do četrtek od 18. ure dalje vabi v svoje vrste vse, ki bi se radi malo bolj seznanili s strelskim športom.

PRIDRUŽITE SE NAM!

Uredništvo Odseva vabi vse pišče, ki jim naš kraj nekaj pomeni, da se nam pridružijo! Trzin je neizmerna zakladnica najrazličnejših tem za pisanje. Prispevajte kaj v njegovo zgodovino! Že zlasti vabimo mlade, dinamične fante in dekle, ki obvladajo pisanje na računalniku.

Vabimo tudi vse, ki bi želeli zaslužiti kak tolar s trženjem oglasov za naš časopis. Obrnite se na koga od članov uredništva ali neposredno na sedež

Občine Trzin. V naših vrstah boste dobrodošli! Poskusite in videli boste, da ste lahko tudi novinarji ali pa komercialisti!

Vabljeni!

AVTOCENTER KNAVS

MENGEŠKA CESTA 81, TRZIN

TEL: 061/737-176

VULKANIZERSTVO AVTOPRALNICA

PRODAJA GUM IN PLATIŠČ

CENE LETNIH PNEVMATIK: -10%

DUNLOP

155/70 R13 T SP 10	8.990,00
165/70 R13 T SP 10	10.373,00
175/70 R13 T SP 10	10.747,00
165/65 R14 T SP 10	10.972,00
185/60 R14 T SP 10	13.445,00
195/50 R15 Z SP SPORT 9000	16.990,00
205/50 R15 V SP SPORT 3000	20.990,00

SAVA

135/80 R 13 T EFECTA	6.033,00
145/80 R 13 T EFECTA	6.402,00
155/70 R 13 T EFECTA	7.426,00
165/70 R 13 T EFECTA	7.866,00
175/70 R 13 T EFECTA	8.318,00
185/60 R 14 T EFECTA	10.055,00
185/65 R 14 T EFECTA	11.031,00

DEBRICA

145/80 R 12 T VIVO	5.131,00
145/70 R 13 T VIVO	5.414,00
155/70 R 13 T VIVO	6.020,00
175/70 R 13 T VIVO	7.037,00
145/80 R 13 T VIVO	5.601,00
135/80 R 13 T VIVO	5.199,00
155/80 R 13 T VIVO	6.078,00

BRIDGESTONE

155/70 R 13 T B 330	9.850,00
185/60 R 14 H RE 720	16.652,00
185/ 60 R 14 H ER 20	15.168,00
195/65 R 15 H ER 20	18.692,00
195/50 R 15 H RE 720	15.405,00
175/70 R 13 T B 330	11.995,00
165/70 R 13 T B 330	11.878,00

V NAVEDENE CENE NI VKLJUČEN 10 % POPUST

**NA ZALOGI TUDI DRUGE DIMENZIJE GUM
VSE CENO SO Z DDV.**

**SREČNO IN VARNO VOŽNJO VAM ŽELI
AVTOCENTER KNAVS**

Servis Trzin

Trzin, Ljubljanska 24, tel.: 061/721 720, fax: 061/712 033
Trgovina: 061/723 777, prodaja vozil: 061/712 234

Fiesta

Pošljite na poštaško

Fiesta za od 32.336,00 SIT/na mesec*

* pri 20 edinstvenem položju na 4 leta

*Želimo vam vesele
velikonočne
praznike!*

Pravljene so v našem ateljeju in oblikovalstvu v lokalni ARVAJ v Trzini.

ateljeji

ARVAJ

Na Kmetu - Zvezek se mu v
Gorici Kraljici smo prejeli stenbu
priznanja in odlikovanja, nadi zlato
za jemanec.

Pričakujemo vas vsak dan od
8.00 - 12.00, 14.00 - 19.00
ob sobotah od 7.00 - 13.00

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE, PRODNIK d.o.o.

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

Javno komunalno podjetje Prodnik, d.o.o., bo 29.3. 2000 v občini Trzin opravilo spomladanski odvoz kosovnih odpadkov (ob rednem odvozu smeti).

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaže škropiv, olj in barv, lakov in podobno, katere odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov, ter sodov.

Ravn tako takrat ne bomo odvajali avtomobilskih delov in akumulatorjev. Med kosovnimi odpadki tudi ne bomo odstranjevali gradbenega materiala, drevja oz. živilih mej.

VRTNARSTVO GASPERLIN

Mastek 99, 1218 Komenda
Tel.: 061/841-471
Fax: 061/841-692

Vrtnarska proizvodnja in trgovina

- pesta ponudba primulj, trobentlic in nasadih ali posamezno; primule so nasajene v podolgovatih in okroglih okrasnih konitih ter košarah;
- semena za vrt v vrečkah;
- biogrena in meneralna gnojila za vrt;
- sobne rože
- namenski substrali za spomladansko presajanje;
- po želji nasajamo tudi korita;
- bršnjake in pelargonije, ki jih pripravljamo za aprilsko ponudbo, pa si lahko že ogledate.

Odpoto vsak delavnik od 8. do 17. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

*V aprilu in maju odpoto vsaki
delavnik od 8. do 19. ure.*

Semesadike d.o.o.

PREŠERNJAVA 35, 1234 MENGES

Mengeš tel.: (061) 737 311

Uprava, tel.: (061) 737 461, faks: (061) 737 133

Radvanje pri Mariboru, tel./faks: (062) 100 331

Markovci pri Ptuj, tel.: (062) 766 141

Tišina pri Murski Soboti, tel./faks: (069) 46 203

Po konkurenčnih cenah in ugodnih plačilnih pogojih vam ponujamo:

- urejenje vrtov in parkov
- okrasne vrtidele za žive meje, zelenico, konic, skalnike, grobovo
- sadnje in dopoldovanje
- sementi, rizovi, makovine, obnovitvene javorne, letne in zimne rize
- seme drevnin, grmovnic in trav
- sadno dreve
- humus, šoto

Pri plačili z gotovino ponujamo do 20-odstotne popuste. Delovni čas v sezoni: ob delavnikih od 7. do 17. ure, ob sobotah od 7. do 14. ure.

HUBAT PETER s.p.

Dobeno 75, 1234 Menges

AVTOPREVOZNITVO IN VRTNARSTVO

HITRA DOSTAVA KURILNEGA OLJA

Telefon 737-473,

mob. (0609) 617-355, (041) 638-488

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve

Habatova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 061/714-503

Pohištveni center

IZBA®

Trdinov trg 4, 1234 Menges

Tel.: 061/737-745

Prodajni program:

- sedežna garniture
- nosilnjoči in masažni stoli
- jedilnice, spalnice, dnevni in kmečkescobe v podeželskem slogu iz masivnega lesa
- oprema za hotele in penzije
- svetilke

Marka

BREZOVCE 8, IOC TRZIN

TEL.: 162 12 54, 162 12 57

(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA

MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN

ŠIVANJE PO MERI

ODPRTO VSAK DAN OD 7.^h DO 19.^h

V SOBOTO OD 8.^h DO 13.^h